கல்கி

KALKI 22-8-82

ரூ.1 20

அமிதாபுக்கு
என்ன
உடம்பு?

சுருகிறது
சூர்யா!

அர்விந்த்
வழங்கும் அற்புத
நெசவு நய
பருத்திகள்
டெக்ஸ்டைல்களிலே
ஐம்பது ஆண்டின்
அதி உன்னதம்.

''மைலாப்பூர் தாமோதரன் என்ற பெயரிலே கதை எழுதினேன். எடுபடல்லே! 'மைதா' என்று பெயரை மாத்தினேன்! இப்போ 'மைதா'வின் கதைக்கு ஏகப்பட்ட கிராக்கி!''

விலை வாசி சிரிக்கிறது!

''ரவா விக்கற விலையிலே ஏன் ஸார் மிருதங்கத்துக்கு ரவாவே வேணும் கிறீங்க?... கம்பு, கேழ்வரகு, ராகி, சோளம் இப்படி ஏதாவது போடக் கூடாதா?''

''மைசூர் இல்லாம 'மைசூர்ப் பாகு' போடல்லியா? அது மாதிரி ரவா இல்லாம 'ரவா கேசரி' தயார் பண்ணுங்க!''

''என்னப்பா இது, ஸ்வீட்?... சப்பென்று?''
''அதுக்கென்ன ஸார், தொட்டுக் கொள்ளச் சர்க்கரை தரேன். ஒரு பிளேட் 50 காசு!''!

ஓட்டுண்ணிகள்

ஸ்ரீதர் பேப்பர்ப்பையன் வீசி எறிந்த செய்தித் தாளை எடுப்பதற்காக விழுந்தடித்துக்கொண்டு வாசலுக்குப் போனான். குனிந்து அதை எடுத்துப் பிரித்தவாறே, தலைப்புக்களை மேலோட்டமாகப் படித்தபடி படி ஏறினான். படி தடுக்கி விழத் தெரிந்து சமாளித்துக்கொண்டு கூடத்துக்கு வந்து தனது சாய்வு நாற்காலியில் சரிந்தான். அடுக்களைச் சன்னல் வழியாக இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஜெயா எரிச்சலடைந்தாள்.

'அப்படி என்ன படிப்போ! படியில ஏற்றயிலேயே படிச்சுத் தடுக்கி விழணுமாக்கும்!'

''கொஞ்சம் வந்து காப்பியை எடுத்துக்கிட்டுப் போங்க. அடுப்பில் பால் வைச்சிருக்கேன். பொங்கிடும்.''

அவன் திரும்பிப் பார்க்காமலே ''பாலை எறக்கி வச்சுட்டு வர்றது... இல்லேன்னு அடுப்பை நிறுத்திட்டு வர்றது...'' என்றான்.

''பாலை எறக்கி வச்சிட்டு வர்றதுக்கு இடுக்கி இல்லே. தேய்க்காம பத்துல கெடக்குது. நேத்துத்தான் வேலைக்காரி வரலையே... காஸ் அடுப்பை நிப்பாட்டினா ஏத்துறதுக்குத் தீக்குச்சி இல்லே. நீங்கதான் படிச்சுப் படிச்சுச் சொல்லியும் மீட்டிங்குக்குப் போயிட்டுத் தீப்பெட்டி வாங்க மறந்து வந்துட்டீங்களே...'' —பொங்கிய ஆத்திரத்தை அடக்கியதில் குரலில் நடுக்கம் கண்டது.

அவன் சிறிது எரிச்சலுடன் திரும்பிப் பார்த்தான். தான் தீக்குச்சி வாங்க மறந்து போனதைக் காட்டிலும் மீட்டிங்குக்குப் போய்விட்டு இரவு பதினொரு மணிக்கு வீடு திரும்பிஅவளது தூக்கத்தைக் கெடுத்ததையே அதிகமாகச் சொல்லிக் காட்டுவதாக அவனுக்குத் தோன்றியது.

அவன் கால்களை அழுத்தமாகத் தரையில் ஊன்றி எழுந்து நடந்தான். ஒன்றும்பேசாமல் காப்பியை எடுத்துக் கொண்டு வந்து உட்கார்ந்தான். வலக் கையில் காப்பியும்இடக் கையில் செய்தித் தாளுமாக நடந்துபோன அவனைப் பார்த்து ஜெயாவுக்கு எரிச்சலோடு எரிச்சலாய்ச் சிரிப்பும் வந்தது.

'இந்த நாட்டையே உத்தாரணம் பண்ண வந்துட்ட மாதிரிதான் நெனைப்பு!'

''அம்மா... படுக்கையிலே ஒண்ணுக்குப் போயிட்டேன்!'' என்று ராஜா குரல் கொடுத்தான்.

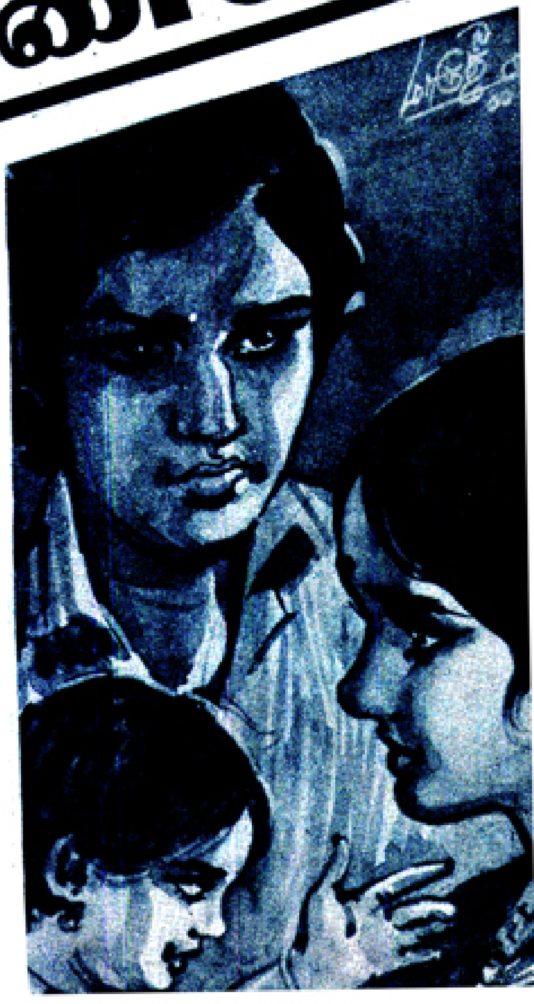
''சீக்கிரமாப் போய்ப் பாருங்க அவனை. மெத்தை நனையறதுக்குள்ளாற ரப்பர் ஷீட்டை நகர்த்துங்க'' என்று அவள் கூறியது அவன் மனத்தில் ஏறவேயில்லை. பாலை இறக்கவும் முடியாமல் அடுப்பை நிறுத்தவும் முடியாமல் ரப்பர் விரிப்பைத் தாண்டி அது மெத்தையை நனைத்து விடுமோ என்ற கவலையில் பல்லைக் கடித்தவாறே அவள் சும்மா இருக்க நேர்ந்தது.

பாலை இறக்கிவிட்டு அவள் படுக்கை அறையை ஓடோடிச் சென்றடைந்தபோது ரப்பர் விரிப்புக் கலைந்து போயிருந்ததால் மெத்தை சரியாக அதன் மையத்தில் சொத சொதத்து விட்டிருந்தது. ரப்பர் விரிப்பின் மீது பரப்பப்பட்டிருந்த துணி விரிப்போ பிழியலாம் போல் நனைந்து போயிருந்தது.

''சனியனே! எனக்கு இருக்கிற வேலை போதாதுன்னு நீ வேறே இப்படிப் பண்ணி வெச்சிருக்கிறியே!'' என்று ஆங்காரத்தை ஒன்று திரட்டிக் கத்தியவாறு அதன் முதுகில் ஓர் அறை வைத்தாள்.

குழந்தை பெருங் குரலெடுத்து ஊளையிடத் தொடங்கின பின்னர்தான் ஸ்ரீதர் தலையைத் திருப்பினான்.

சாய்வு நாற்காலியில் இருந்தபடியே, ''குழந்தை வேணும்னுட்டேவா படுக்கையை ஈரமாக்குது? உன் கோபத்தை யெல்லாம் எதுக்கு அதும்மேலே காட்டறே? வர வர உனக்குக் கோபம்அதிகமாய்க்கிட்டே இருக்குது. நானும் பார்த்துக்கிட்டுத்தான்

வர்றேன்... நீ இங்கிட்டு வாடா ராஜா!''

'என் கோபத்தைப் பின்னே உங்களை அடிச்சா நான் தீர்த்துக்க முடியும்?' என்று மனத்துக்குள் முனகிய ஜெயா, ''உங்க பேப்பரை அப்பாலே போட்டுட்டு வந்து பெட்ஷீட்டை அலசுங்க பார்ப்போம்! மெத்தையை எடுத்து மொட்டை மாடியில போட்டுட்டு வாங்க. என்ன பதிலையே காணோம்? என்னிக்காச்சும் நனைஞ்ச படுக்கையை அலசிப் போட்டிருக்கீங்களா? செய்யறவங்களுக்குத்தானே செரமம் தெரியும்?''

''விரட்டாதே! நான் இன்று சீக்கிரம் ஆபீசு போகணும்!'' என்ற பதில் இரைச்சல். அவன் கத்தினால் 'காட்டுக்கும் மேட்டுக்கும்' கத்துவான் என்பதை அறிந்திருந்ததால் காலை வேளையில் மனநிலையைக் கெடுத்துக்கொள்ள விரும்பாத அவள் ஒன்றும் சொல்லாது படுக்கை விரிப்பை எடுத்து அலசச் சென்றாள். அலசி அரை குறையாய்ப் பிழிந்து உலர்த்திவிட்டு மெத்தையைத்தூக்க முடியாத செயலின்மையை நொந்து கொண்டே அவள் சமையலைக் கவனிக்கப் போனாள். இருந்தும் மெத்தை பாழாவதை அவளால் தாங்க முடியவில்லை. உடனுக்குடன் உலர்த்தா விட்டால் நாறுமே என்பதற்காகக் கூட அவன் அதை எடுத்து வெயிலில் போடத் தயாராக இராதது அவளது எரிச்சலை அதிகரிக்கச் செய்தது.

அதை அவன் செய்யுமாறு செய்யத் தன்னாலாகாது என்பதை உணர்ந்த ஏலாமையில் விளைந்த கசப்பில் 'கைக் காசு போட்டு வாங்கின மெத்தையா இருந்தா மனசு அடிச்சுக்கும். ஏமாந்த மாமனார் வாங்கிக் குடுத்ததுதானே' என்று மனத்துள் சொல்லிக்கொண்டாள். 'பொண்டாட்டியோட படுத்துக்கிறதுக்கு ஒரு மெத்தை கூட வாங்கத் துப்பு இல்லாதவங்களுக்கெல்லாம் கல்

யாணம் ஒரு கேடு!' என்ற விநோத நினைப்பும் தொடர, தன்னைத் தானே நினைத்து வியப் படைந்தாள்.

பிறகு குரலை இயல்பாக வைத்துக் கொண்டு ''எத்தனை மணிக்குக் கௌம்பணும் நீங்க?'' என்று கேட்டாள்.

''எட்டரைக்குச்சரியாக்கௌம்பிடுவேன்'' என்று கூறிவிட்டு அவன் ராஜாவை முத்த மிட்டுவிட்டு, ''போடா, போய்ப் பால் சாப்பிடு'' என்று குழந்தையை அவளிடம் அனுப்பினான். பிறகு எழுந்து குளிக்கப் புறப்பட்டான்.

காப்பித் தம்ளரும் வட்டையும் தரையில் கிடந்தன. 'ரெண்டையும் எடுத்தாந்து சிங்குல போட்டா உடம்பு தேஞ்சா போயி டும்?' என்று முணுமுணுத்தவாறு அவள் தானே அவற்றை எடுத்து வந்து முற்றத்தில் போட்டு விட்டுக் காய்கறி அரியத் தொடங்கினாள். குழந்தை எழுந்து வந்து அவள் எதிரில் நின்றது. அவனை வாய் கொப்பளிக்கச் செய்த பிறகு பாலை ஆற்றிக் கொடுத்துவிட்டு, ''இனிமே படுக்கையில ஒண்ணுக்குப் போகாதேடா கண்ணு! மூணு தரம் மெத்தை ஈரமாகி ஒண்ணுக்கும் உபயோகமில்லாமப் போயிடும் இல்லியா?'' என்று கேட்டவாறு அவள் ராஜாவைத் தானும் முத்தமிட்டாள்.

குளிக்காமல் சமைக்கப் பிடிக்காததாகை யால் அடுப்படி வேலைகளின் ஆட்டில் அலைக் கழிந்து விட்டு மறுபடியும் குளிக்க நேர மில்லாமல் வேர்வை ஒழுகும் முகத்துடன் கிளம்பும் அவள், அலுவலகம் போய்ச் சேரும் போதே அலுப்படைந்துவிடும் நிலையில் தான் இருக்க, ராஜாவின் அப்பா மட்டும் எட் டரைக்குக் குளித்துவிட்டு எட்டே முக்கா லுக்குச் சாப்பிட்டு விட்டு ஒன்பதுக்கெல் லாம் .பனிச்சென்று படி இறங்கும் வசதியில் இருப்பதை எண்ணி என்றுமில்லாத முறை யில் அவன் மீது மனத்தாங்கலும் பொரு மையும் உற்றாள்.

'டி. வி. பார்ப்பவர்கள் சங்கம்' பெங்களூரில் ஆரம்பிக்கப் பட் டிருக்கிறது. இவர்கள் டி வி. லைசன்ஸ்கள் வாங்க, புதுப்பிக்க உதவுவார்கள். டி. வி. ரிப்பே ராலும் குறைந்த கட்டணத்தில் ரிப்பேர் பண்ண உதவுவார்கள்!

—அனிதா ராமச்சந்திரன்

'காலையிலதான் கஷ்டப்பட வேண்டி யிருக்குன்னு சாயந்திரமாவது கொஞ்சம் ஓய்வு உண்டா? நடுத் தூக்கத்திலே வந்து ஒரு நாளைப் போல எழுப்பித் தூக்கத்தைக் கெடுக்குறாரு... சொல்ல முடியுமா? இல்லே சொன்னாத்தான் விட்டுவிடுவாரா? என்ன மீட்டிங்கும் மண்ணாங்கட்டியும் வேண்டிக் கெடக்குது? வீட்டில ஒழுங்காக இல்லாத வங்களா நாட்டைத் திருத்தப் போறாங்க? வெட்கக்கேடு!'

இன்னொரு அடுப்பை மூட்டிச் சமையலைத் துரிதப்படுத்தினாள். அவளுக்குச் சூடு தாங் காததோடு வழக்கத்தை விடவும் சீக்கிரம் போவதால் பதார்த்தங்களை மின் விசிறிக்குக் கீழே பரப்பி வைத்தாள்.

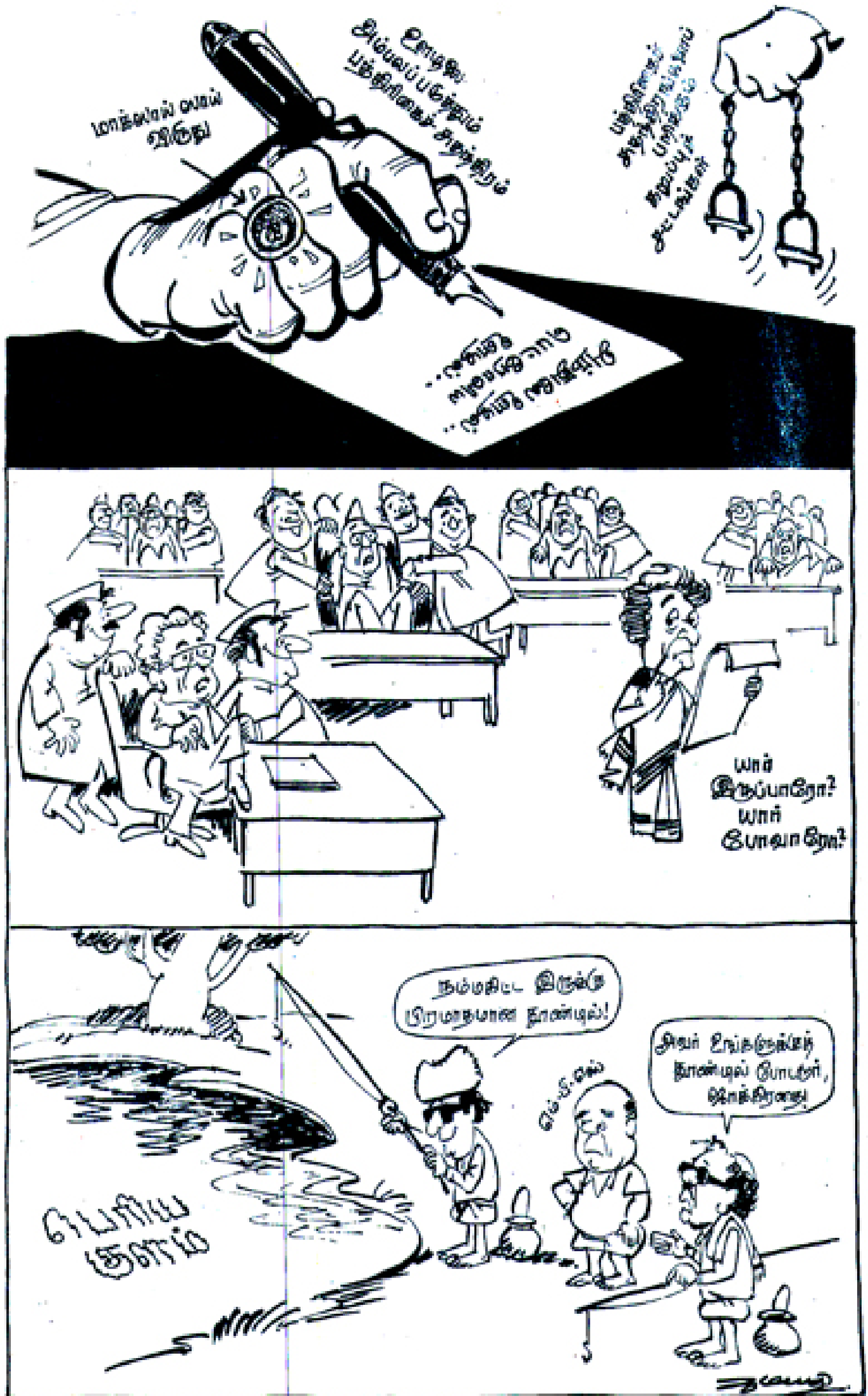
...''கத்தரிக்கா இன்னும் கொஞ்சம் வேகணும்! பரவாயில்லே. நான் சீக்கிரம் போகணுமென்னு எறக்கியிருப்பே!'' என்று மன்னிப்பு வாக்கியத்தையும் கூடச் சேர்த்துச் சொல்லிவிட்டு அவன் அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

''இன்னிக்கு ஒரு நாள் குழந்தையைக் கொண்டு போய் விடுங்க. ரொம்ப அலுப் பாய் இருக்குது!'' என்று சொல்ல எண்ணி யிருந்த அவளது நா அவன் வழக்கத்தை விட அவசரமாய்க் கிளம்பியதில் அடைத்துப் போயிற்று.

....அவள் சாப்பிடாமலேயே எல்லாத்தை யும் மூடினாள். தனக்குத் தோசை கட்டிக் கொள்ள நேரமில்லாமல் கான்டீனில் வாங் கிச் சாப்பிட முடிவு செய்து, குழந்தைக்கு வேண்டியவற்றைக் கவனித்து அதைத் தயார்ப்படுத்திவிட்டு வேர்வை ஒழுகிய முகத் தைச் சோப்புப் போட்டுக் கழுவிப் பவுடர் பூசி பொட்டு இட்டுக் கொண்டாள். பொட்டு கூட தனக்கு எதிராகச் சதி செய்வதாக அவளுக்குத் தோன்றிற்று. கோணலாக இருந்த அதைச் சரி செய்வதில் நேரத்தை வீணாக்க விரும்பாமல் 'என்ன அழகு வேண் டிக் கிடக்கு!' என்று முணுமுணுத்துக் கோண லான பொட்டுடன் குழந்தையைக் கூட்டிக் கொண்டு, கதவைப் பூட்டிக் கொண்டு காப் பகம் நோக்கிக் கிளம்பினாள். பதினைந்து நிமிட நடை. குழந்தையை நடத்திக் கொண்டு சென்றால் அரை மணியாகும் என்ப தால் அதைத் தூக்கிக் கொண்டு நடந்ததில் வியர்வையும் படபடப்பும் அதிகரித்தன.

கடைசியில் ஒரு வழியாக அவள் பேருந் தில் ஏறி உட்கார்ந்தபோது மணி ஒன்ப தரை. 'பத்துக்கெல்லாம் போய்ச் சேர்ந் துடணும்...பிறருக்குச் சொட் னொர்க் முன் னுடி போய் நிற்கும்படி இருக்காது.'

வழியில் கிரிதாரியின் அலுவலகத்துக்கு முன்னால் அவளது பேருந்து நின்றது. அலு வலகத்துக்கு முன்னால் தர்ணாவில் ஈடுபட் டிருந்தவர்களில் கிரிதாரியும் இருந்தான். 'உழைப்பு உறிஞ்சும் அட்டை முதலாளிகள் ஒழிக!' என்று எழுதப்பெற்ற பெரிய அட் டையைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு 'ஒட் டுண்ணிகள் ஒழிக!' என்று கூச்சல் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவனது கீச்சுக் குரல் மற்றக் குரல்களினின்று தனியாக ஒலித்தது!

ஊழலை
அம்பலப் படுத்தும்
பத்திரிகைச் சுதந்திரம்
யார்
இருப்பாரோ?
யார்
போவாரோ?
நம்மகிட்ட இருக்கு
பிரமாதமான தூண்டில்!
அவர் உங்களுக்கும்
தூண்டில் போட்டார்,
பெரிய
குளம்

கல்கி

1982 ஆகஸ்டு 22
துந்துபி ஆவணி 6
மலர் : 41 இதழ் : 4

கறுப்புச் சட்டங்கள்!

அருண்ஷோரிக்கு மாக்ஸாய்ஸாய் விருது கிடைத்திருக்கிறது: குதூகலிக்கிறோம். இதற்கு முன்பே அமெரிக்கா அவரது சிறப்பான பணிகளைப் போற்றி ஓர் உயர் கௌரவத்தை வழங்கியது. பெருமைப் படுகிறோம்.

ஓர் அருண்ஷோரி தோன்றினால் போதுமா? அவரைப் போல் ஆற்றலும் ஆய்வுத்திறனும் சத்திய வேட்கையும் அஞ்சா நெஞ்சமும் கொண்ட பத்திரிகையாளர்கள் பலரைப் பாரதம் உருவாக்கவேண்டாமா?

ஆனால் அருண்ஷோரி போல் பலர் தோன்றுவதற்கு இடையூறாக இருக்கக் கூடியவையே தமிழக, பீகார் அரசுகளின் பத்திரிகைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்கள்.

'அரசுக்கு எதிராக எதையாவது எழுதினால் அதிகாரிகள் கோபம் கொண்டு நம்மை விசாரணை இன்றி உள்ளே தள்ளிவிடுவார்களோ' என்ற அச்சம் பத்திரிகையாளருக்கு ஏற்படுமானால் அவர்கள் கைகள் கட்டிப் போடப்பட்டதற்குச் சமம்தான். ஜனநாயகத்தின் அடித்தளமான பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை மதிப்பவர்களிடையே இதில் கருத்து வேற்றுமையே இருக்க முடியாது.

பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்கிறவர்களும் வேண்டுமென்றே உண்மைக்குப் புறம்பாக எழுதுகிறவர்களும் மிக மிகக் குறைவு. பொய்யான செய்திகளையும் அவதூறுகளையும் தருவதையே தொழிலாகக் கொண்ட மஞ்சள் பத்திரிகைகளை மக்களே இனம் கண்டு கொள்வார்கள். இத்தகைய பத்திரிகைகளை வெளியிடுவோரைத்தண்டிக்க, இருக்கிற சட்டங்களே போதும். அபரிமிதமான அதிகாரங்களை அரசு மேற்கொள்ளும்போது பத்திரிகை சுதந்திர துஷ்பிரயோகத்தை விட அதிகார துஷ்பிரயோகமே அதிகமாகும். இது சேலத்தில் ஏற்கனவே நிரூபணமாகி விட்டது.

தரமான பத்திரிகைகள்கூடத் தவறிப்போய்ச் சிலசமயம் உண்மைக்குப் புறம்பாகச் செய்தி வெளியிட்டுவிடுவதுண்டு. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அதே பத்திரிகையில் மறுப்பு வெளியிடலாம். மான நஷ்ட வழக்கு தொடரவும் உரிமை இருக்கிறது. மன்னிப்புக் கோர வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தைப் பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு ஏற்படுத்தலாம். கறுப்புச் சட்டம் எதற்கு?

பீகார் அரசு இத்தகைய சட்டம் ஒன்று கொண்டு வருவதை அம்மாநில இந்திரா காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ.க்களே எதிர்த்துள்ளனர். தோழமைக் கட்சியாயினும் தி. மு. க.வும் வன்மையாக நாடாளுமன்றத்தில் கண்டித்துள்ளது.

முன்பு நிதி அமைச்சர் என்ற முறையில் அந்துலே சார்பில் வாதாடும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட ஆர். வி. இன்று உள்துறை அமைச்சர் என்ற முறையில் பீகார் அரசின் இந்தக் கறுப்புச் சட்டத்துக்கு ஆதரவாக நாடாளுமன்றத்தில் வாதாட நேர்ந்தது பரிதாபம்.

நோபெல் பரிசுக்கு இணையான மாக் ஸாய் ஸாய் விருது அருண் ஷோரிக்குக் கிடைத்ததில் நெஞ்சு நிமிரும் நாம், தமிழக, பீகார் அரசுகளின் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்களை எண்ணித் தலைகுனிகிறோம்.

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் பெற்ற எங்கள்
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா - பாரதியார்

✖ எஸ். லதா, ஈரோடு
? அடுத்த ஆண்டு கிருஷ்ண ஸ்ரீனிவாஸ் தலைமையில் ஆயிரம் கவிஞர்கள் (வெளிநாடு உள்பட) கலந்து கொள்ளப் போகிறார்களாமே?
! டாக்டர் பட்டங்களை வள்ளலாக வாரி வழங்குவதால் அவர் நகைப்புக்குள்ளாகியிருக்கிறார். ஆனால் அவர் மிகச் சிறந்த கவிஞர். ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதால் தமிழகத்தில் அவர் ஆற்றல் அதிகமாக உணரப்படவில்லை. ஆயிரமென்ன, அதற்கு மேலும் கவிஞர்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் தகுதி அவருக்கு உண்டு.

✖ கடலைமூர்த்தி, மதுரை
? வைரமுத்து, வாலி இவர்களில் யாரை ஆஸ்தான வித்வானாக நியமிக்கலாம்?
! முதலில் வாலி, பிறகு வைரம். ஆயுட்கால ஆஸ்தான வித்வான் வேண்டாம்.

✖ த. சத்திய நாராயணன், அமன்புரம்
? வம்பை விலைக்கு வாங்கியதுண்டா?
! இல்லை. கேள்வி பதில் பகுதி மூலம் இலவசமாகவே வாங்க வாய்ப்பிருக்கிறதே!

✖ ஏ. ஹரிதாஸ், அச்சம்பாளையம்
? பிரதமர் இந்திராவின் அமெரிக்கப் பயணம் வெற்றிதானே?
! நிச்சயம், அமெரிக்காவுக்கு.

✖ என். ராமசாமி, குறிக்காரன் வலசு
? முன்னாள் ஜனாதிபதி ரெட்டியைவிட இன்றைய ஜெயில் சிங் திறமை சாலியாக இருப்பார் என்று நினைக்கிறீர்களா?
! அடப் பாவமே! இந்தியாவின் ஜனாதிபதியாக இருப்பதற்குத் திறமை தேவையென்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா என்ன!

✖ ஆர். ஜெயலக்ஷ்மி, நெப்பத்தூர்
? நரகவேதனை அனுபவித்திருக்கிறீர்களா?
! ஸ்லீப்பர் அல்லது ஸிட்டிங் ரிஸர்வேஷன் கிடைக்காமல் மதுரையிலிருந்து சென்

■ வாலி

■ கிருஷ்ண ஸ்ரீநிவாஸ்

■ கோமளாவரதன்

■ இந்திரா - ரேகன்

னைக்கு இரவில் பொது கம்பார்ட்மெண்டில் வந்திருக்கிறேனே போதாதா? ஏ.ஸி. முற்றிலும் நிறுத்தப்பட்ட ஏஸி தியேட்டரில் மின்விசிறியும் இன்றி கோடைக் காலத்தில் பகல் காட்சி பார்த்தேனே, காணாதா?

✖ நல்லாலம் காசிநாதன், வந்தவாசி
? தவறுகள்; குற்றங்கள் - வித்தியாசம் என்ன?
! வித்தியாசம் உங்களுக்குத் தெரியாமலிருந்தால் தவறு. தெரிந்தும் கேள்வி எழுப்பியிருந்தால் குற்றம்.

✖ ஆ. வி. க. திருப்பத்தூர்
? ஊழல் என்றால் என்ன?
! அந்துலேயின் மறு பெயர்.

✖ ஜெ. குமரன் புதுச்சேரி ★
? வக்கீலின் தவறு தூக்கிலே தொங்க விடப்படுகிறது; டாக்டரின் தவறு தரையில் புதைக்கப்படுகிறது; அரசியல் வாதிகளின் தவறு?
! காணாமல்போகும் ஃபைல்களுடன் காண முடியாமலே போய்விடுகிறது!

✖ பூவை கே. சந்தரன், பாண்டமங்கலம்
? நீங்கள் சந்தித்த தலைவர்களுள் உயர்ந்த குணம் கொண்டவராகக் கருதுவது யாரை?
! நா. பா. என்னதான் கோபித்துக்கொண்டாலும் சரி, ராஜாஜிக்கு நிகர் ராஜாஜி தான்.

✖ டி. ரவி, குன்னூர்
? காதல் காதல் காதல்
காதல் போயிற் காதல்போயிற்
சாதல் சாதல் சாதல்
பாரதி இன்று இருந்தால் என்ன கூறுவார்?
! வஞ்சம் வஞ்சம் வஞ்சம்
வஞ்சம் பெருக வஞ்சம் பெருக
லஞ்சம் லஞ்சம் லஞ்சம்!

நீங்கள் கேட்டவை

தராசு

✠ பாரதி அன்பெழிலன், புதுச்சேரி
? வைரமுத்துவின் பாடல்களில் தங்களைக் கவர்ந்தது எது?
! செப்டம்பர் முதல் வாரக் கல்கியில் பிரசுரமாகப் போவது.

✠ ரெ. கு. லிங்கேசன், மே.இ. புதூர்
? கிருஷ்ணவேணி என தினமணி கதிரில் தொடர் நவீனம் எழுதுவது யார்?
! எர்ல். ஸ்டான்லி கார்ட்னர்எனக் கதிரே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது.

✠ லலிதா ஸ்ரீனிவாஸன், வேலூர்
? மறுக்கமுடியாதது எது? மாற்ற முடியாதது எது? மறக்க முடியாதது எது?
! சிறுகதைகளுக்குக் குமுதம், கல்கி, விகடன், கதிர் என்றெல்லாம் பெயர் கொடுத்து மாலன் எழுதச் செய்ததைத் தீபம் இண்டல் செய்கிறது. தலைப்பைத் தந்து சிறுகதை எழுதச் செய்வதில் புதுமை இல்லை என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் அந்தக் கதைகளில் பல மிகச் சிறப்பாக அமைந்தன என்பதை மாற்ற முடியாது. (குறிப்பாக மாலன், அனுராதா ரமணன், பாலகுமாரன்) தலைப்பை விடக் கதை தான் முக்கியம் என்பதை மறக்க முடியாது.

✠ எஸ். முத்துக்குமாரசாமி, தென்காசி
? யாருடைய பாராட்டு நினைவில் நிற்கிறது?
! தீபம் சமீபத்திய இதழில் லி. ராஜேந்திரனுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள பாராட்டு. பத்திரிகைத் தொழிலில் அவர் இணிக்கப்பட்டாராம்! பொறுப்புள்ளஒரு தொழிலிலிருந்து ஒருவர் விலக்கப்பட்டால் அது சிறுமை என்று கருதப்படலாம்; அத்தொழிலில் ஒருவர்இணிக்கப்பட்டாரென்றால் அது அவருக்குப் பெருமைதானே?

✠ எஸ். ஜி. ராமன் சென்னை-86
? ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக்காணலாம். பணக்காரன் சிரிப்பில்?
! ஏழையை!

✠ பி. புவனா, ஈரோடு
? வாழ்வில் லட்சியங்களை எப்படி எட்டிப் பிடிக்கவேண்டும்?
! கோமளா வரதனைப் போல். எழுத்தாளராகப் பிரபலமடைய எண்ணினர்; செயலாக்கினர். பரத நாட்டியத்தில் பெயர் வாங்க முனைந்தார்; சாதித்தார். சிறந்த ஓவியராகப் புகழ்பெறத் தீர்மானித்தார்; இப்போது புதுதில்லியில் தனி நபர் ஓவியக் கண் காட்சி நடத்துகிறர்!

✠ கே. என். செல்வரத்தினம, வடகாடு.
? நீங்கள் நினைத்து நினைத்துப் பெருமைப்படும் விஷயம் எது?
! 76—77ல் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பத்தொன்பதுகோடிரூபாய் பெறுமானமுள்ள கோதுமை, இந்திய உணவுக் கார்ப்பரேஷன் சரியானபடி பாதுகாக்காததால் மழையில் நனைந்தும், வெய்யிலில் காய்ந்தும் பாழாகியது என்பதை நாட்டின் பிரதம கணக்காயர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். உலகில் வேறு எந்த நாடு இவ்வளவு பெரிய பெரிய தொகைகளைவரி செலுத்தும் மக்களுக்கு நஷ்டப்படுத்தும்? நினைத்து நினைத்துப் பெருமைப்படக் கூடிய, யாராலும் வெல்ல முடியாத மகத்தான சாதனைகளை நாம்தானே புரிகிறோம்!

✠ வ. நரசிம்மன், திருவையாறு
? நாலுவகை ஸ்விட்டுக்களைச் சாப்பிடலாம் என்று உட்காரும்போது உனக்கு ஷுகர் சாப்பிடாதே என்பது போல்...
! சென்னை பல்கலைக் கழகம், பரீட்சை முடிவுகள்மார்க்லிஸ்ட் தாமதங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் கம்ப்யூட்டர்கள் மீது பழியைப் போட்டுவிடலாம் என்று மகிழ்ந்திருக்கும் போது, டாடா கன்ஸல்டன்ஸி நிறுவனம் தாமதத்துக்கு உண்மைக் காரணங்களை உடைத்துக் கூறி பல்கலைக் கழகத்தைப் பல்லிளிக்கச் செய்து விட்டது!

★ ரூ. 10/- பரிசு பெறுபவர்:

ஜெ. குமரன்,

99, ஈஸ்வரன் கோயில் வீதி

புதுச்சேரி-1

உஷ்ணங்கள்

ஆர்சி. சம்பத்

அமரர் கல்கி நினைவு சிறுகதைப் போட்டி
ரூ.250/- மூன்றாவது பரிசுக் கதை

ஆயிற்று! எல்லாம் முடிந்து மூன்று நாட்களாயிற்று!

துளசி விழுந்து விழுந்து கதறினாள்.

திவ்யப் பிரபந்தத்தைச் சொல்லிச் சொல்லி அழுதாள். ஸ்லோகங்களைச் சொல்லிச் சொல்லிக் கதறினாள்.

அவளுக்குத் தெரிந்த ஒப்பாரியும் அது தான். தாலாட்டும் அதுதான்.

துளசியை யாராலுமே சமாதானப்படுத்த முடியவில்லை. ஆறுதல் வார்த்தைகளால் தேறுதல் அடைந்துவிடுகிற இழப்பா அது?

தீட்சிதருக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட நாள்முதல் அவரும் அவளும் வாழ்ந்த வாழ்க்கை அவ்வளவு சாதாரணமானதா? சராசரி யானதா?

துளசியின் ஒப்பாரி மட்டும் ஓயவே இல்லை.

இந்த மூன்று நாட்களும் பிச்சாமியும் அவன் மனைவியும்தான் துளசிக்குத் துணையாக — பக்கத்திலேயே இருந்தார்கள். பிச்சாமியும் கோவிலில்தான் அர்ச்சகராய் இருந்தான். அவன்தான் தீட்சிதருக்குத் தோஸ்து!

பிச்சாமி, மேல் துண்டால் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு பேசலானான்.

''அழுகையை நிறுத்துங்கோ மாமி. முகமெல்லாம் எப்படி வீங்கிப் போயிடுத்து பாருங்கோ. இனிமே நீங்க அழுதுதான் என்ன ஆகப் போறது? எல்லாந்தான் முடிஞ்சிடுத்தே....''

''இந்தச் சங்கிலி அவரை விட்டுட்டு என்னைக் கொன்னுருக்கப்படாதா?... அவர் ஒரு ஈ, எறும்புக்குக்கூட பாபம் பண்ணினதில்லையேடா பிச்சை... இப்படி வாழைமரத்தைச் சாய்க்கற மாதிரி சாய்ச்சுட்டானே... அவனுக்கு நாம என்ன பண்ணினோம்.''

நெஞ்சைக் கையால் பிடித்துக் கொண்டு தலையை உலுக்கி உலுக்கி அழுதாள். சுவர் மூலையில் சாய்ந்து கொண்டாள்.

நனைந்த இமைகளைத் துடைத்துக் கொண்டே பிச்சாமி ''சங்கிலி போலீஸ்லே என்ன சொல்லி யிருக்கான் தெரியுமோல்லியோ?... நான் ஐயரைக் கொல்லணும்னு சொல்லலை. நகையைத் திருடத்தான் திட்டம் போட்டேன். ஒரு பாதுகாப்புக்காகத்தான் அருவாளைக் கொண்டுவந்திருந்தேன். நகையை அள்ளிப் பையிலே போட்டுண்டுதிரும்பறச்சே ஐயர் வந்துடலே அவர் பிடியிலேருந்து தப்பிச்சு ஓடறதுக்காகத் தான் அரிவாளை எடுத்து வெட்டினேன். குறி தவறிக் கழுத்திலே விழுந்துட்டது அப்படின்னுருக்கான். இன்னிக்கும் பேப்பர்லே போட்டிருக்கா'' என்றான்.

''நெனைக்க, நெனைக்க நெக்கு பதர்றதே... அன்னிக்கு ஒரு நாள் மத்தியான வேளை... சந்தானம் வீட்டிலே போய் அரைச் சேர் பால் வாங்கிண்டு திரும்பி வந்துண்டிருக்கேன். நல்ல வெய்யில். முகமெல்லாம் வேர்த்து ஊத்தறது. வழியிலே சங்கிலி பார்த்துட்டு 'என்னம்மா இது. முடியாத காலத்திலே இப்படி வெய்யில்லே நடந்து வரேளே...வேறயாரண்டையாவது குடுத்துப் பால் வாங்கியாரச்சொல்லப்படாதா'ன்னான். அந்தச் சங்கிலியா இந்தக் காரியத்தைப் பண்ணினான்! ஏ... பெருமாளே!''

துளசியின் எதிரே உட்கார்ந்திருந்த பிச்சாமியின் மனைவி சட்டென்று இடைமறித்து ''இப்படி ரெண்டு பேரும் மாறி மாறிப் புலம்பிண்டிருந்தா எப்படி? நீங்க மொதல்லே ஒரு வாய் சாப்பிடுங்கோ மாமி. சாப்பிட்டு இன்னியோட மூணு நாள் ஆச்சு. ஒடம்பு என்னத்துக்காகும்? இந்தக் காப்பியையாச்சும் ஒரு வாய் குடிங்கோ'' என்றாள் பிடிவாதமாய்.

''நெக்கெதுக்குடி இனிமே காப்பி... சாப்பாடு! இப்படியே கிடந்து நானும் அவரண்டே போய்ச் சேர்ந்துடறேன். என்னை விடு... விட்டுடு....''

''அன்னிக்குக் கலெக்டர் வந்தாரே... நீங்க அவரண்டே எதுவுமே பேசலே. அவர் என்னென்னமோ உங்களைக் கேட்டார். நீங்க தான் பதிலே சொல்லாம புரண்டு புரண்டு அழுதுண்டிருந்தேள்.''

''நான் யாருக்குப் பதில் சொல்லி என்னுகப் போறது? அவர் திரும்பி வந்துடப் போறாரா? என் மாங்கல்யம் போயிடுச்சே!''

துளசி சட்டென்று நிதானித்த குரலில் கேட்டாள்:

''இப்போ சங்கிலி எங்கே இருக்கான்?''

''போலீஸ்லேதான் மாமி வச்சிருக்கா. இன்னும் சித்த நாழிக்கெல்லாம் இன்ஸ்பெக்டரே இங்கே வருவார். சங்கிலியை நிச்சயமா தூக்கிலே போட்டுடுவாளாம்.''

''ஐயோ... அவனைத் தூக்குல போட்டுடுவாளா?.... சங்கிலியையும் கொன்னுடுவாளாடா? அந்தப் பாபத்தை வேறே நாம சுமக்கனுமா?''

''அரசாங்கத்திலேதானே தண் டிக்கப் போறா... அவன் மட்டும் மாமாவை எப்படி'' சட்டென்று நிறுத்திவிட்டுப் பின்''முன்னாலே இப்படித்தான் மன்னார்குடி கோயில்லே நடந்திருக்கு. அவனுக்குத் தூக்குத் தண்டனை தான் கொடுத்தா'' என்றான் பிச்சாமி அழுத்தமான குரலில்.

''சங்கிலி நன்னாத்தானேடா இருந்தான். அவனுக்கு ஏண்டா இப்படி புத்தி போச்சு? கொலைகாரனா ஆயிட்டானே....''

''அதுக்கு உள்ளே பெரிய கதையே இருக்கு மாமி. சங்கிலியோட மூத்த பெண் இருக்காளே அவ பேரு என்ன? அலமேலுவோ குலமேலுவோ? அவ சமைஞ்சு ஆறேழு வருஷமாச்சாம். அதுக்கும் கீழே குஞ்சும் குழுவுமா ஒரு நாலஞ்சு இருக்கு. மூத்தவளை ஒருத்தன் கையிலே புடிச்சுக் குடுத்துடனும்னு அவனுக்குக் கவலை. வர்றவனெல்லாம் பொண்ணுக்கு என்ன செய்யறே? ஐயாயிரத்தைக் கொடு; ஏழாயிரத்தைக் குடுன்னுருக்கான். வந்த வரனெல்லாம் இப்படியே திரும்பிட்டுது. சங்கிலிக்கு வேறே வழி தோணலை. கடைசிலே தெய்வத்தின் பேரிலேயே கை வைச்சுட்டான்.''

''ஏண்டா, யார் கனுலேயாவது வந்து நேக்கு நகை குடுன்னு பெருமாள் கேட்டாரா? மார்வாடிக்காரன் பெட்டி மாதிரி அவர் மேலே 'இவ்ளோ நகையை ஏண்டா அடுக்கி வைக்கறேள்?''

''யாரு, நாமா அடுக்கினோம். அந்தக் காலத்ல தெய்வ பக்தியோட அவாவா போட்டது.''

''அந்தக் காலத்திலே எல்லோரும் சுபிட்சமா இருந்தா. இப்போதான் சாப்பாட்டுக்கே கஷ்டப்படறாளே...''

பிச்சு சட்டென்று நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

வாசலில் சைக்கிள் சத்தம் கேட்டது.

பிச்சாமி எழுந்து வந்து பார்த்தான்.

கோவில் மானேஜர் சைக்கிளை விட்டு இறங்கிக்கொண்டிருந்தார்.

''மானேஜர் சாரா...உள்ளே வாங்கோ.''

மானேஜர் வழுக்கைத் தலையின் வியர்வையைத் துடைத்தபடியே ஆளோடியில் செருப்பைக் கழற்றிப் போட்டு விட்டு உள்ளே வந்தார்.

கொலை நடந்த தினத்திலிருந்து அவருக்குத்தான் சிரமமும் அலைச்சலும்.

போலீஸில் இவரைத்தான் குடை குடை என்று குடைந்தார்கள். நான்கு நாளாய்ப் போலீஸாருக்குப் பதில் சொல்வதே அவருக்குப் பெரும்பாடாகி விட்டது.

துளசி மூச்சிரைப்புடன் மெல்ல பார்வையைச் சாய்த்துக் கிருஷ்ணனைப் பார்த்தாள். விருக்கென்று ஒரு அழுகை தொண்டை வரை வந்து மெல்ல வெடித்தது.

''என்னை விட்டுட்டு அவர் மாத்திரம் போய்ட்டார்'' என்றாள் தீனமான குரலில்.

''சொல்லுங்கோ. சங்கிலியைக் கொன்னுடுவாளா?'' — துளசி மாமி திரும்பவும் கேட்டாள்.

''ஆமா. அநேகமாத் தூக்குத் தண்டனை தான் குடுத்துடுவா போலிருக்கு.''

காக்கை ஒன்று முற்றத்துக் கம்பியில் வந்தமர்ந்து 'கர்...' என்றது.

பெஞ்சு விளிம்பில் கைகளை ஊன்றி, ஒரு பெருமூச்சை வெளிப்படுத்திவிட்டு கிருஷ்ணனே தொடர்ந்தார்;

''சங்கிலியை இன்று திருச்சி ஜெயிலுக்குக் கொண்டு போறாங்க. சங்கிலியோட பெண்டாட்டி கமலம் நேத்து குழந்தைங்களோட அங்க வந்து கதர்றா. பெண்டாட்டி பிள்ளைகளைப் பார்த்துச் சங்கிலி அழறானே தவிர அதுகளோட ஒரு வார்த்தை கூட அவன் பேசலே. கமலம் தலைலே அடிச்சுக்கிட்டுப் புரள்றா....''

''பகவானே... ஏன் இந்தக் கதி!''

''ஓடியாந்து என் கால்லே விழுந்து கதறினாள். அந்த அம்மாவோட குங்குமத்தையும் கலைச்சிட்டு — என் தாலிக்கும் ஆபத்து வச்சிட்டாரே. நான் என்னத்தைப் பண்ணுவேன். இந்தப் பழியோட நான் வாழனுமா?... இனிமே நான் வாழப் போறதில்லே. குழந்தைகளுக்கு விஷத்தைக் குடுத்துட்டு நானும் செத்துடறேன்கறா... அவளை நெனைச்சா இன்னும் வேதனையா இருக்கு...''

பிச்சாமி கொஞ்சம் தள்ளி அமர்ந்து தூணில் முதுகைச் சாத்திக் கொண்டான்.

''இப்போ நான் வந்த விஷயம் வேறே. இன்னும் ரெண்டு நாளிலே மந்திரி வராராம்.

இந்த இதழில் நகைச்சுவைத் துணுக்குகளுக்கு முகபாவம் காட்டி நடித்து உதவிய நட்சத்திரங்களுக்கு நன்றி.

உங்களைப் பார்க்கிறதுக்குத்தான். காலேலே தான் தகவல் வந்தது. கவர்ன்மெண்ட்லேருந்து உங்களுக்கும் பணம் தரப்போறா... பத்தாயிரம் ரூபா. அநேகமா நாளைக்கும் பேப்பர்லேகூட நியூஸ் வந்துடும்.''

''நேக்கா? நேக்கெதுக்கு?.. அத வச்சிண்டு நான் என்ன பண்றது?... அதாலே அவரை மீட்டுட முடியுமா?''

''என்ன மாமி இது. போனவரை எதால தான் மீட்க முடியும்? நீங்க இப்படியே புலம்பிண்டிருந்தா எதுவும் நடக்கப் போறதில்லே. ஆயுசு முடிஞ்சா அவாவாளும் போய்ச் சேர வேண்டியதுதானே...'' என்றான் பிச்சாமியின் மனைவி கொஞ்சம் வெடுவெடுத்த குரலில்.

''அப்போ நான் வரேன். ஸ்டேஷன் வரைக்கும் போகணும்'' என்று மானேஜர் கிளம்பினார்.

மதியம்.

மூன்று மணி இருக்கும்.

கோவிலுக்குள் ஒரே அமைதி. புறாக்கள் படபடக்கிற ஓசை தவிர வேறெதுவும் இல்லே.

ஆபீஸ் வாசலில் நிழலாடியது.

கீபையில் பார்வையைப் பதித்திருந்த மானேஜர் சட்டென்று நிமிர்ந்தார்.

துளசி மாமிதான் நின்று கொண்டிருந்தாள். உள்ளே வரலாமா என்கிற மாதிரி பார்வை.

''உள்ளே வாங்கோ, உள்ளே வாங்கோ''— மானேஜர் எழுந்து கொண்டே சொன்னார்.

துளசி கோவிலுக்கு வந்திருக்கிற விஷயம் தெரிந்து சன்னதியிலிருந்து பிச்சை ஓடி வந்தாள்.

''மானேஜர் சார்... சங்கிலி ரொம்ப நல்லவனுத்தான் இருந்தான். இவர் விதி இப்படி முடியணும்னு இருந்ததோ என்னவோ. அவனே அப்படிப் பண்ணும்படியா ஆக்கிட்டார் பெருமாள். இனிமே யார் அழுது என்னகப் போறது.. என்ன சொல்றேன்?''

பிச்சாமியால் நம்பவே முடியவில்லே.

நேத்து வரைக்கும் விழுந்து விழுந்து புரண்ட மாமியா இவள்? பிச்சை ஆச்சரியமாகப் பார்த்தாள்.

''சங்கிலியையும் இப்போக் கொண்ணுடு வாங்கறேன். சங்கிலி இருக்கச்சேயே அவன் குடும்பம் கஷ்டத்திலேதான் கெடந்தது. கமலமே உங்களிடம் சொல்லிச் சொல்லி அழுதிருக்கா. இப்போ அவனும் போய்ட்டான்னு அவன் என்ன பண்ணுவா? நீங்க சொன்ன மாதிரி ஏதாவும் பாஷாணத்தைக் கிஷாணத்தைச் சாப்பிட்டுட்டு போய்டுவா.''

கிருஷ்ணன் கண்ணாடியைக் கழற்றி மேஜையில் வைத்தார். கண்ணை விரலால் தேய்த்துக் கொண்டே ''அதுக்கு நான் என்ன செய்ய முடியும்? ஜூரிபதிக்கு மனுப் போட்டுச் சங்கிலிக்குத் தூக்குத் தண்டனையைக் குறைச்சு ஆயுள் தண்டனையா மாத்தச் சொல்லலாம். அவ்வளவுதான்'' என்றார்.

''நீங்க ஒண்ணு பண்றேளா?''

''என்ன?''

''கவர்ன்மெண்ட்லே நேக்குத் தர்றதாச் சொல்ற பத்தாயிரம் ரூபாய நேக்குத் தர வேண்டாம். அதை அப்படியே அந்தச் சங்கிலி பேர குடும்பத்துக்குக் குடுத்துடச் சொல்லுங்கோ. நான்தான் பழுத்த இலே... விழப் போறேனே... நேக்கெதுக்கு அந்தப் பணம்... சங்கிலி ஜெயில்லேருந்து வர்ற வரைக்கும் அவன் குடும்பம் என்னறது? கமலம் என்ன பண்ணுவா... அவன் பொண் வேறே சமஞ்சி நிக்கிறாளாம். கொலைகாரன் பொண்ணுன்னு ஒருத்தரும் கட்டமாட்டா... நீங்க ஏதாவும் ஏற்பாடு பண்ணுங்களேன். நான் இந்தக் கோவில்லே இருந்துடறேன். பெருமாளே துணை என்று கெடந்துட்டு நேரம் வந்தா அவரண்டே போய்ச் சேர்ந்துடறேன். இதை நீங்க மந்திரிகிட்டே எடுத்துச் சொல்லுங்கோ. நீங்க சொன்னு மந்திரி கேட்பாரோல்லியோ... இல்லே... மந்திரிகிட்டே நானே சொல்லிடட்டுமா?... என்ன சொல்றேள்?''

கிருஷ்ணனுக்கு நடு முதுகில் சிலிர்த்தது. மேனி எங்கும் புல்லரித்தது.

தன் முன்னாலே உட்கார்ந்திருக்கிற இவள், இந்த மாமி மனுஷிதானா?...

தியாகம் தியாகம் என்கிறார்களே... அது இன்னும் இந்த மண்ணில் ஜீவனோடுதான் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறதா?... தேவ.. பெருமாளே...!

அவருக்கு விழிகள் நனைந்து போயிற்று. கரமெடுத்துத் தொழ வேண்டும் போலிருந்தது அவளை.

அவளையும் அறியாமல் மெல்ல எழுந்து நின்றார், நடுக்கமுடன்.

துளசிக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டிருந்த பிச்சாமி திடீரென்று விசித்து விசித்து அழ ஆரம்பித்தாள்.

அமிதாபுக்கு என்ன உடம்பு?

அமிதாபச்சன் 'அபாய நிலை'யை இன்னும் தாண்டவில்லை (10.8.82)

அமிதாபின் நிலைமை என்ன?

அவரது குடலில் சீழ் தேங்கி வருவதாகவும் குழாய் மூலம் அது தினசரி வெளியேற்றப் படுவதாகவும் தெரிகிறது. அமிதாபுக்கு ஆஸ்த்மாவுடன், கடுமையான டயாபடீஸ் நோயும் உண்டு. ஆனால் இன்ஸுலின் ஊசியின் உதவியுடன் சர்க்கரையின் அளவு கட்டுப்பாட்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடல் பகுதியில் இன்ஃபெக்ஷன், அல்லது தொற்று வியாதியால் ரத்தத்தில் விஷத்தன்மை கலந்துவிடுமோ என்று ப்ரீச் காண்டி ஹாஸ்பிடல் டாக்டர்கள் அஞ்சுகின்றனர். அவரது ரத்த ஓட்டம், சுவாசம், சிறுநீரக நிலைகள் ஆகியன சரியாகச் செயல்படும் நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவரது குடலில் ஏற்பட்டுள்ள புண்ணில் ரத்தம் கெட்ட நிலையில் உள்ளது. ரத்தம் உறையாமல் (clot ஆகாமல்) கொட்டுகிறது.

நம்மில் சிலருக்கு, கையில் வெட்டுக்காயம் ஏதும் ஏற்பட்டால் சில நிமிடங்களில் நின்றுவிடுகிறது இல்லையா? இதற்குத்தான் 'கோயாகுலேஷன் டைம்' என்கிறார்கள். சிலருக்குப் பத்துப் பதினைந்து நிமிடங்கள் ஆனாலும் நிற்காது. அமிதாப் இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்தவர் போலும்.

இதற்கு என்ன காரணம்?

ரத்தத்தில் பன்னிரண்டுக்கும் மேற்பட்ட பகுதிகள் (factors) இருக்கின்றன. ப்ரோத்ரோம்பின், ப்ளேட்லெட், ஆர். பி. ஸி, டபிள்யூ. பி. ஸி, பிளாஸ்மா என்று சில பகுதிகளைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள்.

'அமிதாபுக்கு, அவரது ரத்தத்தில் குறைவாயிருப்பது ப்ளேட்லெட் ஸெல் என்று தெரிகிறது. அதனால்தான் அவர் பெங்களூரில் இருக்கும்பொழுது, சென்னை — பம்பாயிலிருந்து ப்ளேட்லெட் ஸெல் அதிகமுள்ள ஸ்பெஷல் ரத்தப் பாட்டில்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன' என்று பாண்டியர் ரத்த மாற்று நிலையத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் செல்வகுமார் குறிப்பிட்டார்.

ரத்த வகைகளில் நிபுணரான (ஹிமடாலஜிஸ்ட்) டாக்டர் சேதுராமனிடம் இது பற்றி விசாரித்தபோது அவர் சொன்னார்:

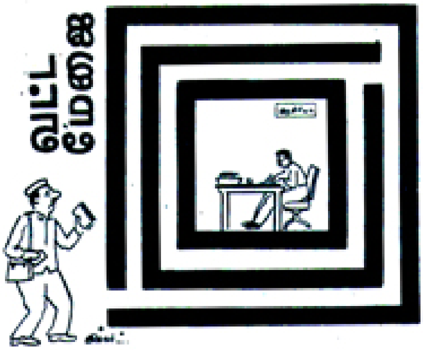
''அமிதாபுக்கு ஹிமோஃபீலியா நோயாக இருக்கலாம். ரத்தம் குறிப்பிட்ட சில நிமிடங்களில் உறையாமல் கொட்டிக் கொண்டே இருக்கும் நோய்க்கு ஹிமோஃபீலியா என்பார்கள்.

சிலருக்கு இது பிறவியிலேயே வந்தாலும் வரும். இன்னும் சிலர் இன்ஃபெக்ஷன் மூலமாகப் பெறுவார்கள். அமிதாபுக்கு இன்ஃபெக்ஷன்தான் காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஈரல் (லிவர்) நோய்கள் காரணமாகவும் ஹிமோஃபீலியா வருவதுண்டு. ரஷ்யாவில் ஜார் அரசனுக்கு ஹிமோஃபீலியா நோய் தான் வந்தது.''

-சாருகேசி

வட்ட மேஜை

● கடந்த மாதம் ஒரு அமைச்சர் வருகையை முன்னிட்டு தெ. ஆ. மாவட்டத்தின் எல்லையில் உள்ள கிராமமான வட பொன் பரப்பி முழுவதும் போடப்பட்டிருந்த மின் விளக்குகள் நீக்கப்பட்டு, புதிய, புதிய குழல் விளக்குகள் பொருத்தப்பட்டன. திடீரென அமைச்சர் வருகை ரத்து செய்யப் பட்டு விட்டது. இனி எப்பொழுது அமைச்சர் அங்கு வருவார் என்பது தெளிவில்லை. இடைக்காலத்தில் மின் விளக்குகள் தங்கள் சக்தியை இழந்து பழையனவாகிவிடும். எனவே அமைச்சர் திரும்ப இங்கு வரும் வரையில், இந்தக் கிராமத்துக்கே மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்டே இருக்குமாம். அந்தப் பகுதி அ. இ. அ. தி. மு. க. பிரமுகர்களின் ஏற்பாடு இப்படி! அதிகாரிகள் ஏதும் செய்ய முடியாத நிலை! இருளில் கிடக்கிறது கிராமம்!

நெல்லிக்குப்பம் வேல். தயாளன்

● ஏன் சார், 'கட்சி' என்றால் உட் பூசலும் சத்தமுமாகத்தான் இருக்கும் (இந்தியாவில்) 'அதை' கார்ட்டூனிஸ்ட் சுட்டிக் காட்டுவது சரிதான். அதற்காகத் தம் 70 வயதிலும் சுறுசுறுப்பாக இளமை மிடுக்கோடு திகழும் எங்கள் முதலமைச்சர் 'ஜோதி' பாசுவை இப்படியா கொடூரமாகப் படம் போடுவது?

கல்கத்தா-26 வெ. பாலசந்திரன்

● இன்றைய சமுதாயத்தில் நிலவும் பல பொறம்போக்குத் தலைவர்களின் அயோக்கியத் தனங்களைப் பட்டா போட்டுத் தந்திருக்கிறார் பிரதிபா ராஜகோபாலன். கோபுலுவின் ஓவியமும் சேர்ந்து இரண்டாம் பரிசு பெற்ற சிறுகதையைச் சிறப்பித்திருக்கிறது!

கெங்கவல்லி கி. முருகவேள்

● அந்தக் குக்கிராமத்தில் வரதட்சிணைக் கொடுமையால் பாதிக்கப்பட்ட கண்களை இழந்த பாட்டி — கணவனைப் பிரிந்து வாழும் எச்சுமி இருவரின் சோகக் கதையையும் வாஸந்தியின் சிறுகதையில் படித்த என் இதயம் இனம் தெரியாத ஓர் இன்னலால் இறுக்கப்பட்டுத் துடித்தது.

மதுரை-1 பி. எல். பரமசிவம்

● ஆர். ரமேஷ் அவர்களின் 'போட்டிகளில் வெல்லுங்கள்' இலவச இணைப்பு எல்லோருக்கும் பயன்படும்படியாக அமைந்திருந்தது. அப்படியே அட்டை போட்டுத் தைத்து என் அலுவலக புத்தக லிஸ்டில் சேர்த்து விட்டேன்.

பரசலூர் ஆர். நாகராஜன்

● காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி அவர்கள் இளைஞர்களுக்கு அறிவுரை கூறியிருப்பதோடு ''இந்திய இளைஞர் சங்கம்'' என்ற அமைப்பினை உருவாக்கி வளர்க்கத் திருவுள்ளம் கொண்டிருப்பது இளைஞர் சமுதாயத்துக்கு மிகப் பெரிய பேறு.

தூத்துக்குடி-6 இரணியல் கலை

● மஞ்சுளா ரமேஷின் ''மாமாவுக்கே முதல் உரிமை'' படித்தேன். இப்படி உறவுக்குள் கல்யாணத்தைப் பற்றி எழுதியவர், சமூகத்தில் உள்ள மற்றொரு பெரிய விபத்தை ஏன் சொல்லவில்லை? கருத்தடை என்ற பெயரில் கரு ஏற்பட்ட பிறகு 'டியோகினான்' மாத்திரையைச் சாப்பிட்டு அதைக் கலைக்க - அதற்குப் பின் ஏற்படும் சிசுவுக்கு இதனால் கண்ணில் புரை ஏற்படுகிறது. இதுவரை இந்தப் பயங்கரத்தை மருத்துவர்களோ மற்றவர்களோ பொது நலனை உத்தேசித்து ஏன் சொல்லவில்லை?

அதேபோல் மற்றொன்று — வீட்டிலுள்ள பசுக்களுக்குச் செயற்கைக் கருத்தரிப்பு செய்கிறார்கள். இதனால் ஏற்படும் கன்றுகளில் பெரும்பான்மையானவை கண் பார்வை இல்லாமலேயே பிறக்கின்றன. தோட்டத்தில் துள்ளி விளையாட வேண்டிய கன்று, அந்தோ! கசாப்புக் கடைக்குப் போகின்றன!

சென்னை-34 ச. சங்கரநாராயணன்

● உமக்கு நூறு கோடி புண்ணியம் உண்டு. திருவல்லிக்கேணி நூலகத்தைப் பற்றிய துணுக்குப் போட்டாலும் போட்டீர்கள். இப்போது எல்லாப் பத்திரிகைகளும் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. உரிய இடத்தில் பத்திரிகையும் இருக்கிறது. ரொம்ப நன்றி.

சென்னை-5 கிழாம்பூர் மணி

இன்ஸ்பெக்டர்: உங்களைக் கொலை பண்ண முயற்சி நடக்குதுன்னு எப்படிச் சொல்றீங்க?

இளைஞன்: நேற்று வரைக்கும் சும்மா இருந்த என் மனைவி இன்னிக்குக் காலையிலே எழுந்ததும் 'இனிமே நான்தான் சமைப்பேன்'னு சொல்றா சார்!

—எஸ். பாலகிருஷ்ணன்

குணம் அதேதான்! ஆனால் இப்போது தோற்றம் புதிது!

காட்பரிஸ் போர்ன்விடா இப்போது அழகிய புதிய பேக்கிலே!

உங்கள் குடும்பத்தினர் அனைவரும் விரும்பிடும் இனிய சுவை. கோகோ, மால்ட், பால், மற்றும் சர்க்கரையின் நற்பண்புகள் நிறைந்தது போர்ன்விடா— இப்போது கவர்ச்சியான புதிய பேக்கிலே, முந்துங்கள்— வாங்குங்கள் புதிய டின் அல்லது புதிய ரீ:பில் பேக் போர்ன்விடா— தயாரித்து அருந்தி மகிழ்வீர்.

OBM/7633-TAM.

காட்பரிஸ் போர்ன்விடா
உங்களோடு வளரும் நன்மை

அந்தப் படத்தில் இருந்த ஆசாமி கரு கரு என்று தாடி வைத்திருந்தார். சாந்தமாகச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார். கனக சபை அவரை இதற்கு முன் பார்த்ததே இல்லை. போட்டோ கையலகத்துக்குத் தான் இருந்தது. அதன் பின்புறத்தில் குங்குமத்தீற்று இருந்தது.

"உண்ணி இவ்ட வா."

"எந்தா?"

"இந்த ஆளை இதற்கு முன்ன பாத்திருக்கியோ?"

உண்ணி அந்தப் போட்டோவை வாங்கிப் பார்த்து "சாமி" என்றான்.

"என்னசாமி?"

"கொஞ்ச நாள் முன்னே இயான் இவ்ட வந்து தாம சிச்ச."

"இவ்டன்னு? இங்கயா? இந்த வீட்டிலயா?"

"இல்லா. கோயில்ல. நாங்கள்ளாரும் போய்ப் பார்த்தது."

"சாமியாரா?"

"அதே" என்றான்.

"கோவில்ல கேட்டா சொல்லுவாங்களா?"

"அதே."

"இந்த ஊருக்கு வந்திருந்தாரா?"

"ஓ"

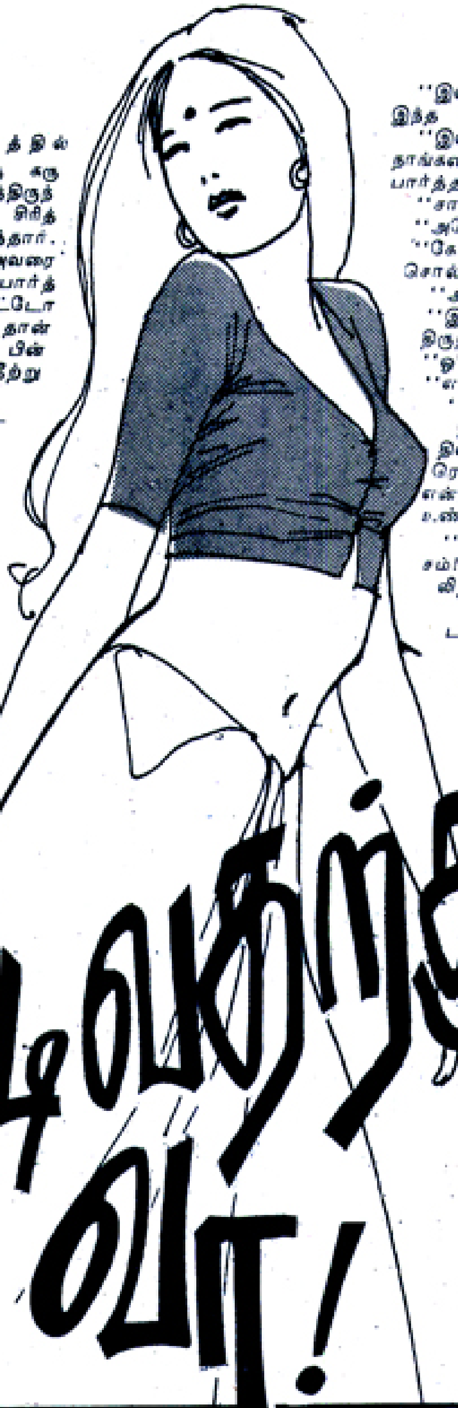
"எதுக்கு?"

"போன மாசம், இல்லே அதுக்கு முந்தின மாசம், திவசம் ரெண்டு திவசம்" என்று சிரமப்பட்டான் உண்ணி.

"என்ன திவசம் திவசம்! என்னடா சொல்லித் தொலைக்கிறே!"

"கோவிலிலே கேட்டால் அறியும்."

"அறியலாம். இப்ப சாப்பாட்டுக்கு என்னவழி? தேவகி கிட்டச் சொல்லியிருக்கியா?"

விடிவதற்குள் வா!

சுஜாதா

''ஓ நம்ம வீட்டில ஊணு கழிக்கும்.''

''கழிக்கலாம் கழிக்கலாம். முதல்ல இந்தப் பொண்ணுஎங்கன்னு கண்டுபிடிச்சாகணுமே? சாமியார் ஏதாவது பூசை கீசை செய்தாரா?''

''ஓ!''

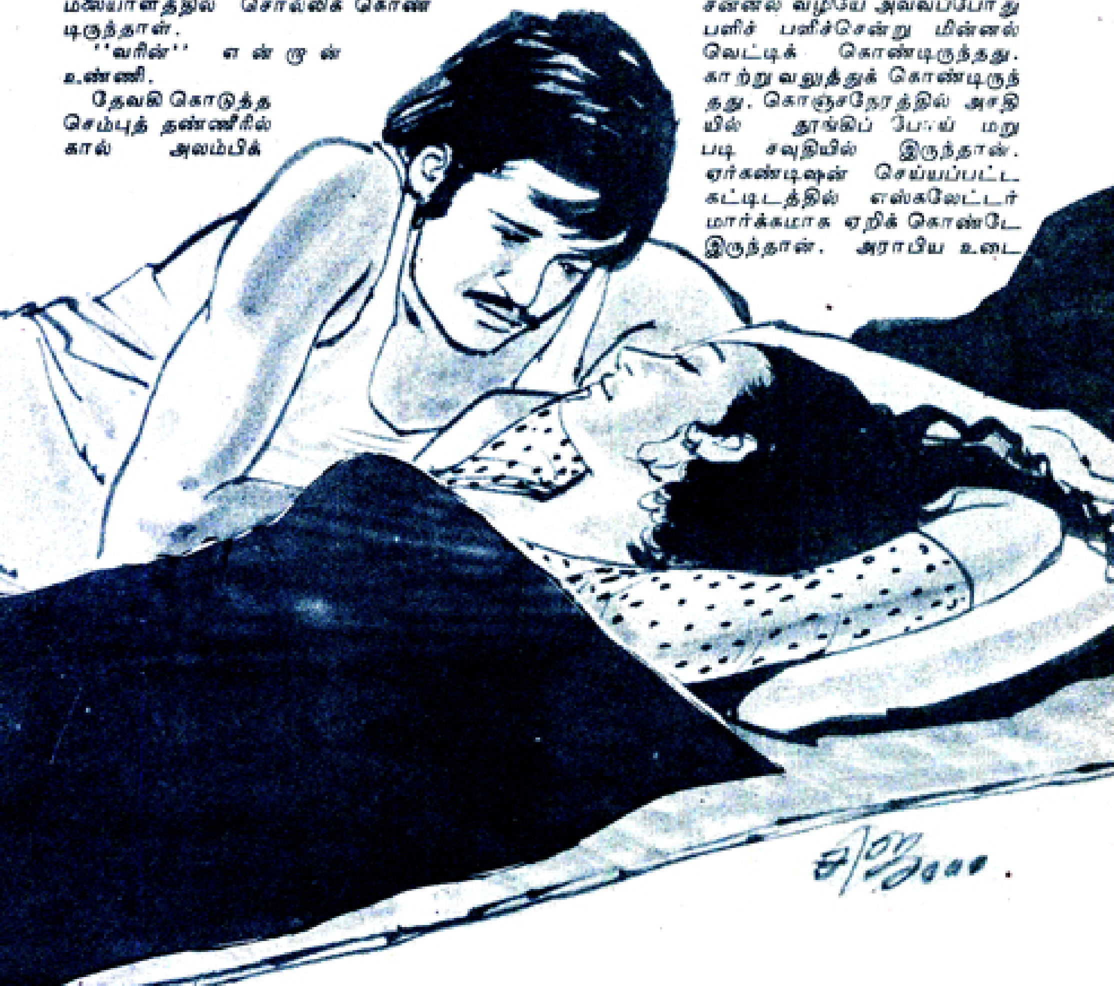
''சரியான ஆளு. எனக்குன்னு வந்து சேர்ந்திருக்கியே! ஆ ஊ ஒன்னுக்கிட்டு கராத்தேக்காரன் மாதிரி.''

கனகசபை அந்தப் படத்தைப் பைக்குள் போட்டுக் கொண்டான். வீட்டுக்கு வெளியே வந்தான். ஊர் முழுவதும் இருள் கவ்வியிருந்தது. அரசாங்க சாட்சியாக ஒரே ஒரு தெரு விளக்கு தூரத்தில் தெரிந்தது. மண்ணெண்ணெய் விளக்குகள் வீடுகளுக்குள் துடித்துக் கொண்டிருந்தன. கடல் சதா ஓலமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. வெகு தூரத்தில் மின்னல் இடி நாதமில்லாமல் வெட்டிக் கொண்டிருந்தது. கனகசபை வீட்டைப் பூட்டிவிட்டுப் பக்கத்து வீட்டுத் திண்ணையில் வந்து உட்கார்ந்தான். அவனுக்கு எல்லாம் குழப்பமாக இருந்தது. நாகர்கோவிலில் மனைவி இல்லை என்கிற செய்தியை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது என்று சங்கடப்பட்டான். உண்ணியின் வீட்டுக் கதவுதிறந்து மஞ்சள் ஒளி அவன் மேல் மடிந்தது. தேவகி பாய் வைத்து. தண்ணீர் வைத்து இலையை வைத்து. சோறு வைத்துக்கொண்டிருந்தாள். உண்ணியிடம் அவ்வப்போது ஏதோ மலையாளத்தில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

''வரின்'' என்றான் உண்ணி.

தேவகி கொடுத்த செம்புத் தண்ணீரில் கால் அலம்பிக் கொண்டு உள்ளே போனான். முழுசு முழு சாகப் புழுங்கலரிசி சோறு. நல்ல பசியில் அதன் மேல் அவள் ஊற்றிய குழம்பையோ எதையோ கலந்து கவளம் கவளமாக உண்டான். தேவகி தூணின் பின்புறத்திலிருந்து மௌனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். இவன் நிமிரும்போதெல்லாம் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டாள். பாதங்கள் மட்டும் தெரிந்தன. சமையல் முழுவதிலும் தேங்காய் எண்ணெய் வாசனை இருந்தது. ரசம் என்பதில் பூண்டு அதிகம் இருந்தது. எங்கே மனைவி? ருசிக்கச் சமையல் செய்து போடுவாள் என்று எதிர்பார்த்து வந்தவன் மற்றொரு வீட்டில் மலையாளச் சாப்பாட்டைச் சாப்பிடும்படியாகிவிட்டது. ராத்திரி எப்படித் தனியாகப் படுப்பது? அவனுக்கு வருத்தமாக இருந்தது. தூணருகில் இருக்கும் இளமையை யோசிக்கையில் ஆத்திரமாக இருந்தது. அந்த வளையில்லாக் கைகளைப் பற்றி ரத்தம் வர அழுத்த வேண்டும் போல் இருந்தது.

சாப்பிட்ட பின் தன் வீட்டுக்குச் சென்று பெட்டியைத் திறந்து இரண்டு மூன்று பாண்ட். லுங்கிகளைக் கொண்டு படுக்கை அமைத்துக் கொண்டான். உண்ணி துணைக்குப் படுத்துக் கொள்ள வந்தவனை அனுப்பி விட்டான். உள்ளே கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டு படுத்து விட்டான். இருட்டில் சன்னல் வழியே அவ்வப்போது பளிச் பளிச்சென்று மின்னல் வெட்டிக் கொண்டிருந்தது. காற்று வலுத்துக் கொண்டிருந்தது. கொஞ்சநேரத்தில் அசதியில் தூங்கிப் போய் மறுபடி சவுதியில் இருந்தான். ஏர்கண்டிஷன் செய்யப்பட்ட கட்டிடத்தில் எஸ்கலேட்டர் மார்க்கமாக ஏறிக் கொண்டே இருந்தான். அராபிய உடை

அணிந்த ஓர் ஆள் சிரித்துத் தன் மீசையைக் கழற்ற ''கிரிஜா! என்ன இது வேஷம்?'' என்றான்.

''உங்களைப்பார்க்க இங்கேயே வந்துட்டேன் பார்த்தீங்களா? நல்லா இருக்கீங்களா?''

''கிரிஜா உன்னை எங்கெல்லாம் தேடறது.''

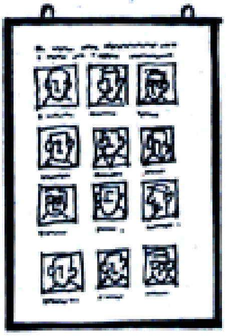
''நான் எங்கேயும் போகலை. உங்க கூடவே இருக்கேன். உங்க கூடவே வரேன். என்னை விட்டு நீங்க போயிட்டாலும் உங்களை விட்டு நான் போயிருவனா? தங்கம் வாங்கினீங்களா? பவழ மாலை வாங்கினீங்களா? . வீடியோ கேட்டேனே வாங்கினீங்களா?''

''எல்லாம் கொண்டாந்திருக்கேன் கிரிஜா. இந்த அசட்டு டிரஸ்ஸைக் கழற்றிப் போடு''

கிரிஜா தன் மேலங்கியைச் சிரித்துக் கொண்டே கழற்ற மார்பில் குங்குமம் அணிந்திருந்தாள். அவளை அப்படியே அணைத்துக்கொள்ள விழைந்தபோது அவன் கண்ணுக்குள் பனிச்சென்று வெளிச்ச வெள்ளம் தாக்க மண்டை மேல் வானம் உடையும் சப்தம் கேட்டது. விழித்துக் கொண்டான். முகம் பூராவும் தண்ணீர் தெளித்திருந்தது. சன்னல் கதவு துடித்துக் கொண்டிருக்க வெளியே ஆரவாரமாக இடி மின்னல் மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. வீட்டில் அங்கங்கே சொட்டுச் சொட்டென்று ஒழுகிக் கொண்டிருக்க டார்ச் அடித்து மணியைப் பார்த்தான். மூன்று. கடலோரப் புயல் மழை கரை சேர்ந்து விட்டது. மரங்கள் வெளியே பிசாசுகளாக ஆடுவது கேட்டது. உருண்டு உருண்டு அலை அலையாக இடி சப்தம் வெடித்தது. மின்னலில் தாற்காலிக வெள்ளிச் சரங்கள் தெரிந்தன. சன்னலை மூட முடியவில்லை. தூக்கம் முழுவதும் கலைந்து போய் கிரிஜா ''நான் எங்கேயும் போகலை. உங்க கூடவே இருக்கேன்'' என்று சொன்னது திரும்பத் திரும்ப ஞாபகம் வந்தது. கிரிஜா ஊருக்குள்தான் இருக்கிறாள். யாரோ அவளை மறைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். என்றெல்லாம் எண்ணங்கள் குழம்பின. வீட்டுக்குள் நதிக் குட்டி தயாராகிக் கொண்டிருந்தது. கட்டிலை இழுத்துப் போட்டுக் கதவோரமாகப் படுத்தான். அச்சமாக இருந்தது. முதல் காரியமாக காலை ப்யூஸ் போட வேண்டும். வானத்தில் அவ்வப்போது தோன்றும் வெளிச்சம்தான். வெறும் இயற்கை வெளிச்சம். வானத்தில். கூத்து சடசடப்பு! அப்பா! என்ன மழை ஒரு வருஷமாகப் பார்க்காத மழை! எப்போது ஓயும் என்று தெரியவில்லை. முழங்காலைக் கட்டிக் கொண்டு வேட்டியைப்போர்த்திக்கொண்டான். சின்ன வயசில் பாட்டி அர்ஜுனா அர்ஜுனா என்று சொன்னால் இடி நின்றுவிடும் என்பார்கள். அந்த மாதிரி ஏதாவது மந்திரம் இருந்தால் நல்லது.

கனகசபைக்குக் கொஞ்சம் அழுகை வந்தது. அர்த்தமில்லாத சம்பாதிப்பு, அர்த்தமில்லாத புலனடக்கம். பக்கத்து வீட்டில் அந்தப் பெண் விழித்திருப்பாள். போய்க் கதவைத் தட்டிப் பக்கத்தில் படுத்துக் கொள்ள இடம் கேட்டால் என்ன? படுத்துக் கொண்டு மெள்ள அவள் கையைப் பற்ற வேண்டும். அப்புறம் அவள் மார்பின் மேல் அந்தக் கையின் எதிர்ப்பையும் மீறிப் பட வேண்டும். கலபமான முடிச்சுக்களைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். அப்புறம் அந்த முழங்கால்... தொடைகள்....

கொஞ்ச நேரத்தில் மழை நின்றது. பின்னணியில் ஒரு பிடிவாதத் தூறல் மட்டும்

''இந்த போட்டோவிலே இருக்கிற வங்கல்லாம் பிரபல நாவலாசிரியர்களா?''

''இல்லே! எங்க எடிட்டர் முன்னாலே போலீஸ் ஆபீஸரா இருந்தவர்; அதனால கதைகள் துணுக்குகள் ஜோக்குகளைத் திருடி எழுதி அனுப்புறவங்க போட்டோக்களைத் 'திருடர்கள் ஜாக்கிரதை' மாதிரிமாட்டி ஆபீஸில் வைத்திருக்கிறார்!''

—எஸ். பானு

கேட்டுக்கொண்டிருக்கக் களைப்பில் உறங்கிப் போனான்.

காலை உண்ணிதான்கதவைத் தட்டி எழுப்பினான். கண் விழித்தபோது சூரியனைக் காணோம். வானம் கறுப்பாகத்தான் இருந்தது. கதவைத்திறந்தபோது தூறல்நிற்காமல் இருந்ததைக் கண்டான். தெருவில் உற்சாக ஓடைகள் கடலை நோக்கி விரைந்துகொண்டிருந்தன.

மணி எட்டாகியிருந்தது. உண்ணி கண்ணாடிக் கோப்பையைச் சூடுபடாமல் பிடித்துக்கொண்டு ''சாயா'' என்றான். கனகசபை பல் தேய்த்து விட்டு அதைக் குடித்து விட்டு, ''உண்ணி! கோயில் திறந்திருக்குமோ'' என்றான்.

''நோக்கட்டே?''

''இரு நானும் வரேன். நீ போய் நோக்கிட்டுத் திரும்பி வந்து புரியறமாதிரி சொல்லி ....அதுக்குள்ளே நானேவிசாரிக்கலாம்.என் கூட வா''

உண்ணி உற்சாகத்துடன் உள்ளே ஓடிப் போய்ச் சேச்சியிடம் சொல்லிவிட்டு ரெடியாகி வந்தான். அவனுக்குச் சட்டை மாற்றமோ எதுவுமோதேவையிருப்பதாகத்தெரியவில்லை. அதே முண்டு, அதே உடம்பு, அதே சிரிப்பு, உண்ணிக்குக் கனகசபை முக்கியமான பிரஜை. அவனைப் பொறுத்த வரையிலும் அரபிக் கடல் கடந்த மனுஷர்கள் எல்லாருமே தேவதைகள். இதோ அவனும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொள்ளத்தான் போறான். பாஸ்போர்ட்டுக்குச் சொல்லிவைத்திருக்கிறான். பர்மிட் வந்து சேர்ந்ததும் இதோ ஒரு மாதத்தில்...

உண்ணியும் கனகசபையும் வெறும் காலில் நடந்து செல்ல, ''டிக்கட் எத்யரையாண'' என்றான்.

''என்ன டிக்கட்?''

''துபாய்க்கு.''

''துபாய்ல எல்லாரையும் விரட்டறாங்கடா! இப்பப் போக முடியாது உண்ணி.''

''எனக்குப் பாஸ் போர்ட்டும் விசையும் கிட்டும். அப்போழ்?''

''எல்லாம் பொய்யி! கள்ளத்தனம்; கேட்டோ?''

''ஏய்! பார்ட்டி ஒன்னுறும் இல்லாலாண!''

ஜலத்தில் அளைந்து அளைந்து செல்ல உண்ணி குடைக்குள் வராமல் நனைந்து கொண்டேதான் வந்தான். சர்ச் பூட்டியிருந்தது. கோயிலுக்குப் போகும் பாதை முழுவதும் ஒரு நதியே மண்ணை அரித்துக் கொண்டு வெள்ளமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அது முழுவதும் காலியாவதற்குச் சாயங்காலம் ஆகும்போல் இருந்தது.

''ஓ! வலிய மழை!''

''இப்ப எப்படிக் கோயிலுக்குப் போறது உண்ணி?''

''வரு'' என்றான். சுற்று வழியாக சோலை வழியாக மார்க்கம் இருந்தது என்று சொன்னான். சோலைக்குள் தென்னைகள் எல்லாமே மழைத் துளிகளை உதிர்த்துக் கொண்டிருக்கச் சேறும் சகதியுமாக இருந்தது. ஒற்றையடிப் பாதை காணாமல் போயிருந்தது. உண்ணி தேர்ந்த வழி காட்டி போல மரத்துக்கு மரம் ஓரம் தாவி முடிந்தவரையில் சேறில்லாத பாதையில் அழைத்துச் சென்றான். குளம் நிரம்பியிருந்தது. ஈரப் பச்சைக்குள் பட்சிகள் தலையைச் சிலிர்த்துக் கொண்டிருக்க, தூரத்தில் கோவில் தெரிந்தது. அதை நோக்கிப் போகையில் சற்று மேற்காக ஒரு இடத்தில் கொஞ்சம் கூட்டமாக இருந்தது. ஓரிரண்டு பேர் அந்த இடத்தை விட்டு வேகமாகப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். உண்ணி அந்தக் காட்சியால் கவரப்பட்டுக் கனகசபையை விட்டு விட்டு அங்கே தாவி ஓடினான். கனகசபை தயக்கத்துடன் அவனைப் பின்பற்றினான். நான்கைந்து பேர் மரத்தடியில் நின்று கொண்டிருந்த நாயைக் கிட்டே போக முடியாமல் கல் வீசி அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நாய் கொஞ்சம் எக்கச் சக்கமாக அவர்களால் அண்ட முடியாத இடத்தில் நின்று கொண்டு சதிப் பார்வை பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. அதன் வாயில் ஒரு புடவை வைத்துக் கொண்டிருந்தது. (தொடரும்)

ரகு அன்று காலைதான் டில்லிக்குப் போய் விட்டுத் திரும்பி யிருந்தான். ரயில் வேட். வந்தவுடன் ஒரு கவளம் அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு ஆபீஸ் போகத்தான் நேரம் இருந்தது.

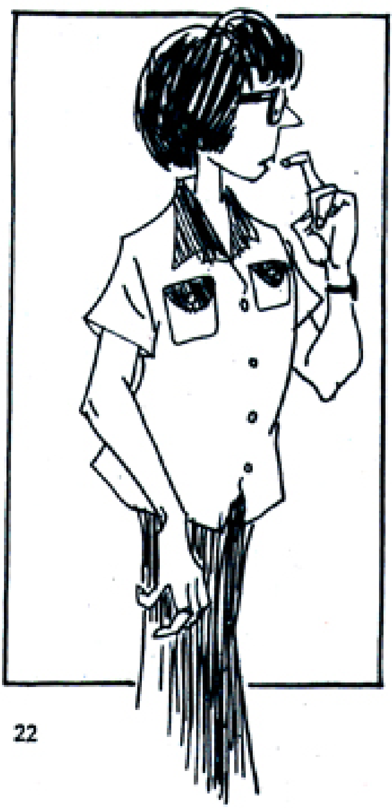
"நான் வந்து பெட்டியில் இருப்பவற்றை யெல்லாம் எடுத்து வைக்கிறேன். நீ சிரமப் பட வேண்டாம்!' என்று கூறிவிட்டுத்தான் போனான் ரகு. இருந்தாலும் கூட ரகுவின் பெட்டியைக் கமலா திறந்தாள். வழக்க மாக ஒரே அழுக்கு மூட்டையாகக் கொண்டு வந்திருப்பான். எடுத்துத் தோய்த்து இஸ்திரி போட்டு வைத்தால் சௌகரியமாக இருக் கும் என்ற நினைவில்தான் திறந்தாள்.

முதலில் வந்தது ஒரு பாண்ட். அதன் பைகளைச் சோதித்தாள். முன்பு அப்படித் தான் பார்க்காமல் தோய்த்து ஒரு ஐம்பது ரூபாய் நோட்டு நைந்து போன காகித மாகப் போய்விட்டது.

ஒரு பாக்கெட்டில் ஏதோ ஒரு காகிதம் சிக்கியது. எடுத்துப் பிரித்தாள். சினிமா டிக்கெட்டுகள் இரண்டின் ஒரு பகுதி.

கடிதம் எழுதுகையில் சினிமாவே பார்க்க வில்லை என்று எழுதியிருந்தாரே. ஒருகால் புறப்படுவதற்கு முன்பார்த்திருக்கலாம் என சமாதானப்படுத்திக் கொண்டாள் கமலா.

அடுத்த பாண்டில் – அதற்கு அடுத்த பாண்டில் – இரண்டு இரண்டு சினிமா டிக் கெட்டுகள். கமலாவின் நெற்றியில் கேள்விக் குறியின் சுருக்கங்கள் தோன்றின.

சட்டைகளை எடுத்துப் பார்த்தவள் துடித் துப் போனாள். வெள்ளை வெளேர் என்ற சட்டையில் லிப்ஸ்டிக் பதித்ததற்கான அடை யாளம். எல்லாச் சட்டைகளிலுமே.

பெட்டியில் இருந்தவற்றை எல்லாம் எடுத்துக் கீழே போட்டாள். ரகுவின் டயரியும் கிடைத்தது. நடுவில் ஒரு கடிதம் கிடைத்தது.

"மை டியர் ரகு.

நேற்று இரவு என்னால் என்றும் மறக்க முடியாதது.

நீங்கள் ரொம்பவும் குறும்புக்காரர்.

அதற்காக இன்று வராமல் இருக்க மாட் டேன். சரியாக ஆறு மணிக்கு உங்கள் அறை வாசலில் இருப்பேன்.

உங்கள் டார்லிங்
ப்ரியா."

கமலா பல்லைக் கடித்தாள். எல்லாவற் றையும் மூலைக்கொன்றாக வீசி எறிந்தாள்.

வேறு என்ன இருக்கிறது பார்க்க? பெட்டி யின் மேல் மூடியில் உள்ளே தைக்கப்பட்ட பிளாஸ்டிக் பைகளில் துழாவிப் பார்த்தாள்.

டில்லிக்குப்

கிடைத்தது. டில்லி பார் ஒன்றில் வாங்கிய விஸ்கி பாட்டில்களுக்கான பில்கள்.

இரண்டு நிமிஷங்கள் யோசித்தாள். பிறகு தன் பெட்டியை எடுத்து அவசரம் அவசரமாக 'பாக்' செய்தாள். ஒரு கடி தத்தை எடுத்து வெகு வேகமாக எழுதினாள்.

"அன்பிருந்தவருக்கு,

நான் ஊருக்குப் போகிறேன்.

என்னை மிரட்டி விரட்டியவை – சினிமா டிக்கட்டுகள், லிப்ஸ்டிக் கறைகள், ப்ரியா வின் பிரியமான கடிதம் மற்றும் விஸ்கி பில்கள்.

இனித் தடை ஏதும் இல்லாமல் ப்ரியா வோடு அல்லது வேறு எந்தக் கேடு கெட்டவ ளுடன் இஷ்டத்துக்குக் கூத்தடிக்கலாம்.

நீங்கள் தாலி கட்டிய
கமலா"

எதிர் சாரியில் ஒரு சைக்கிள் கடை இருந் தது. ரகுவுக்கு வேண்டியவன். அங்கு வேலை பார்த்த ஒரு பையனிடம் கொடுத்து ரகு வுக்கு ஆபீஸில் கொண்டு போய்த் தரச் சொன்னாள்.

அடுத்த ஒரு மணிக்குள்.

ரகு தன் வீட்டு வாசலில் நின்றான். வீடு பூட்டப்பட்டிருப்பது கண்டு திகைத்தான். பிறகு தன்னிடமிருந்த சாவியைக் கொண்டு திறந்தான். உள்ளே கிடந்த அலங்கோலத் தைப் பார்த்துத் திகைத்தான்.

போனில் சில நம்பர்களைச் சுழற்றினான்.

"கண்ணன் ஹியர்!" என்றது மறு முனை யில் ஒலித்த குரல்!

"நீ நாசமாகப் போக!" என்று சபித் தான் ரகு.

''ஏன்டா மாப்பிள்ளே அத்தனை கோபம்!'' என்று விசாரித்தான் கண்ணன்.

''கமலா கோபித்துக் கொண்டு புறப்பட்டுப் போய்விட்டாள்.''

''நீசமாதானப்படுத்தவேண்டியதுதானே. 'எல்லாம் ஒரு ஜோக். உலகிலேயே நான்தான் நம்பர் ஒன் யோக்கியன்'னு சத்தியம் பண்ண வேண்டியதுதானே!''

''நான் இருந்திருந்தால் போக விட்டிருப்பேனு... பாழும் ரயில் லேட்... அப்படியே பெட்டியை வைத்து விட்டுப் போய் விட்டேன். இவள் இருந்து பார்ப்பாள் என்று நான் கண்டேனு?''

''இங்கே வந்தால் நான் சொல்லி அனுப்புகிறேன்.''

''ப்ளீஸ்! நீ உடனே உன் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுப் போ... அங்கே இவள் ஏதாவது உளற மாமா, மாமி எல்லோரும் தப்பாக நினைத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள். நான்

போன கணவன்!

'அன்னம்'

தான் சொன்னேனேடா— உலகத்திலே புருஷன்மேலே சந்தேகப்படாத பொம்பிளேயே கிடையாதுன்னு. நீதான் என்னமோ என் தங்கை ரொம்பக் கெட்டிக்காரி... என்னைப் புரிந்து கொண்டிருப்பாள் என்றாய்... இப்போது பார்! நான் என்னத்தைச் சொல்ல.''

''அழாதேடா என் ராஜா!... நான் வீட்டுக்குப் போன் பண்ணி ஜயத்திடம் எல்லாவற்றையும் விவரமாகச் சொல்லிக் கமலாவைத் திரும்பிவீட்டுக்குவரச் சொல்கிறேன்!''

''சொல்லிக் கொண்டிருக்காதே. காரியத்தில் காட்டு. இன்னும் ஒரு மணி நேரத்தில் அவள் இங்கு இல்லையென்றால்....''

கண்ணன் 'டக்'கென்று போனைக் கீழே வைத்து விட்டான். ரகு தன் கைகளைப் பிசைந்தபடியே திரும்பினால் — அங்கே நின்றாள் கமலா சிரித்தபடி.

''ஆ....ஆ!'' என்றான் ரகு.

''நானேதான்!'' என்றாள் கமலா.

''அம்மாடி, உனக்கு என்ன பஸ் கிடைக்கவில்லையா... இல்லை எதையாவது மறதியில் விட்டுப் போய் விட்டாயா?''

''நான் பஸ் ஸ்டாண்டுக்கே போகவில்லை. அடுத்த வீட்டில்தான் இருந்தேன்.''

''அப்படியென்றால் அந்தக் கடிதம்?''

''நீங்கள் என்னை அழவைக்கப் பார்த்தால் நான் மட்டும் சும்மா இருப்பேனு?''

''இதெல்லாம் வேடிக்கை என்று உனக்கு எப்படித் தெரியும்?''

''அந்தச் சினிமா டிக்கெட்டுகள் எல்லாம் ஒரே தியேட்டர்... ஒரே வரிசை...நம்பர்கள் வரிசையாக... ஆனால் வெவ்வேறு பாண்ட்களில் கிடைத்தன. நீங்கள் எப்படி ஒரே சமயத்தில் நாலு பாண்ட் போட்டுக்கொள்ள முடியும்?''

''அடடா! கண்ணன் ஒரே தியேட்டரிலிருந்து வாங்கித் தந்தான். நான் அதைக் கவனிக்கவில்லை.''

''அப்புறம் என்ன! உங்கள் காதலி ப்ரியா என்ன ரப்பர் பொம்மையா? இழுத்த இழுப்புக்கு வர. லிப்ஸ்டிக் கறை ஒவ்வொரு சட்டையிலும் ஒவ்வொரு இடத்தில்... அது எப்படி உதடுகள் அப்படி அழகாக விழும்? ஒன்று சின்னதாக, இன்னொன்று பெரிதாக....''

''சரி, விஸ்கி ரசீதுகள்?''

''நீங்கள் தேதியைப் பார்த்திருக்க வேண்டும். ஒரு தேதியில் நீங்கள் டில்லிக்கே போய்ச் சேரவில்லை. ஜி. டி.யில் இருந்தீர்கள்.''

''நீ ரொம்பப் புத்திசாலி கமலா. இத்தனையும் தப்பு இல்லாமல் கரெக்டாக நான் வைத்திருந்தால் நீ எப்படிக் கண்டு பிடித்திருக்க முடியும்?''

''உங்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாதா? அத்தனை தூரம் போக உங்களுக்குத் தைரியம் கிடையாது. அப்படியே தப்பு செய்தாலும் இத்தனை தடயங்களை யாராவது விட்டு வைப்பார்களா? உங்களுக்குக் கொஞ்சம் போருதுதான்.''

ரகு கமலாவை அடிக்கக் கையை ஓங்கினான்!

விஞ்ஞானப் பக்கங்கள்

ஹலோ மிஸ்டர் சீனிவாசன்! இந்த நிமிடம் நீங்கள் விஞ்ஞானப் பக்கத்தைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். (ஆபீஸ் வேலை நேரத்தில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பது வேறு விஷயம்) இப்போது உங்கள் கண்கள் இந்த வரியை மேய்கின்றன. அந்த விஷயம் உணர்ச்சி நரம்புகள் மூலமாக மூளைக்குச் சொல்லப்படுகிறது. மூளை விஷயத்தைத் தனது ஞாபக அடுக்கில் பதித்துக் கொள்கிறது. இந்தப் பக்கம் முழுவதும் படித்ததும் அடுத்த பக்கத்துக்குப் போக வேண்டும் என்ற செய்தி மூளைக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. உடனே மூளை உங்கள் கைகளுக்கு ''பக்கத்தைத் திருப்பு'' என்று கட்டளை இடுகிறது. கைகள் தாமாகத் திருப்புகின்றன.

இப்படிக் கை கால் போன்ற உறுப்புக்களுக்கான கட்டளைகளை மூளை மின்சாரத் துடிப்புகளாக அனுப்புகிறது. இந்த மின் கட்டளைத் துடிப்புக்கள் முதுகுத் தண்டு வடத்தில் உள்ள நுண்ணிய நரம்பிழைகள் மூலமாக உறுப்புக்களுக்கு அனுப்பப் படுகின்றன.

இப்படித்தான் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த 15 வயது கிராமரின் மூளை நீச்சல் குளத்தில் குதிக்கும்படி கால்களுக்கு ஆணையிட்டது. ஆனால் விதி வேறு விதமாகக் கட்டளை இட்டது போலும். கிராமர் நீச்சல் குளத்தின்

சூரியன் மேற்கில் உதிக்கிறது!

நளினி சாஸ்திரி

''உங்க மானேஜருக்கு நாய்க் குணம்னு சொன்னியே அது சரியா இருக்கு!''
''எப்படி?''
''ஹலோ'ன்னு சொன்னா பதிலுக்கு ''வௌ ஆர் யூ''ங்கறார்.

''ஜீரா''

தரை மட்டத்தில் தலை மோதிக் கழுத்தை முறித்துக் கொண்டார்.

விளைவு?

அவரது முதுகுத்தண்டு வடம் நிரந்தரமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. பாரிச வாயு. அவரது கை கால்கள் செயலிழந்தன. கைகளாவது சிறிது அசைந்தன. கால்கள் கட்டைகளாயின. அவரது மூளை நன்றாகத்தான் உள்ளது. அவரது கால்களும் நல்ல நிலையில்தான் உள்ளன. ஆனால் ''நட'' என்று கட்டளைத் தபால்களைக் கால்களுக்குக் கொண்டு போகும் தண்டு வடத் தபால்காரன் அடிபட்டு விட்டான். அதனால் மூளையின் கட்டளை கால்களை எட்டவில்லை. சுயமாய் ஏதும் செய்ய முடியாத கால்கள் மரத்துப் போயின.

இது போல் சுமார் நான்கு லட்சம் அமெரிக்கர்கள் தண்டுவடத் தடம் புரளலினால் பாரிச வாயுவைப் போர்த்திக் கொண்டு படுத்து விட்டார்கள். ஆமாம், இவர்களுக்கு மோட்சமே இல்லையா? என்ற கேள்வி மூன்று மருத்துவ என்ஜினியர்களின் மண்டையைக் குடைந்தது. பெட்ரோஃப்ஸ்கி (34) க்ளேசர் (38) பிலிப்ஸ் (39) மூன்று பேரும் மருத்துவர்கள். இவர்களுக்கு எலக்ட்ரானிக்ஸிலும் நிறையப் பயிற்சி உண்டு. க்ளேசரைத் தவிர மற்ற இருவரும் என்ஜினியரிங்கிலும் பட்டம் வாங்கினவர்கள்.

மூவரும் எப்படியாவது பாரிச வாயுக்காரர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டார்கள். சிதைந்த தண்டு வடத்தைத் திரும்பச் சீர்செய்வது சூரியனை மேற்கில் உதிக்க வைக்கும் செயல் என்று தெரிந்தும் மனம் தளரவில்லை. மூளையின் கட்டளைகள் மின் துடிப்புகளாகத் தானே உறுப்புக்களை அடைகிறது. இதே மின் கட்டளைகளை நாமே உருவாக்கி உறுப்புக்களை இயங்கச் செய்தால் என்ன? இந்தக் கேள்வி மூவருக்கும் புதிய வழி காட்டியது. ஒரு கம்ப்யூட்டரை எடுத்துக்கொண்டார்கள். அதற்கு மூளையைப் போல எப்படிக் கட்டளைகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று இரவு பகலாகப் பாடம் புகட்டினர். கம்ப்யூட்டர் மொழியில் இதனைச் சொல்லிக் கொடுக்க வருடங்கள் பல ஆயின. உடல் உறுப்புகள் பதில் செய்தி அனுப்பினால் அதற்கு எப்படி மறு பதில் தருவது என்றும் கம்ப்யூட்டர் கற்றுக் கொண்டது. அதாவது ஒரு பொருளைத் தொடு என்று கம்ப்யூட்டர் கைகளுக்குச் சொல்லும். கை தொடும். தொட்டதும் தொட்டதற்கான உணர்ச்சியைக் கை திரும்ப அனுப்பும். அதை உணர்ந்து கம்ப்யூட்டர் தன் கட்டளையைச் சீர் செய்துகொள்ளும்.

இதனை இங்கு படிப்பது போல எளிதாக கம்ப்யூட்டருக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க முடியாது. அதில் ஏராளமான சிக்கல்கள் உள்ளன. பதின்மூன்று வருடங்கள் (துரதிருஷ்ட நம்பர்) கழித்து மூவரும் தம் ஆராய்ச்சியில் வெற்றி பெற்றனர்.

மூன்று சக்கர சைக்கிள் ஒன்றைப் பிரத்தியேகமாகச் செய்தார்கள். அதில் ஐந்து வருடமாய்ப் படுக்கையில் இருந்த கிராமரை உட்கார வைத்தார்கள். பாதங்களைச் சைக்கிள் பெடலுடன் கட்டினார்கள். கம்ப்யூட்டரிலிருந்து கிளம்பிய வயர் விரல்களால் கிராமரின் தொடைகளையும் பாதங்களையும் வருடச் செய்தார்கள்.

கம்ப்யூட்டர் ஆன் செய்யப்பட்டது. கம்ப்யூட்டர் தான் கற்றுக் கொண்ட கட்டளைகளைக் கிராமரின் கால்களுக்கு அனுப்பியது. சில நிமிடங்களில் கால்களில் ஏதோ குறுகுறுவென்று ஓடியது. கால்கள் அசைந்தன. சைக்கிளைப் பெடல் செய்தன. இப்போது மணிக்கு 20 கி. மீ. வேகத்தில் அவனால் சைக்கிளைச் சுழல வைக்க முடிகிறது. சைக்கிளை விடுவதற்கான சக்தி பூராவும் கிராமருடையதே. ஆனால் சைக்கிளை மிதி என்ற கட்டளை மட்டும் மூளைக்குப் பதிலாக கம்ப்யூட்டர் வாயிலாக வருகிறது. சுழலச் சுழலக் கிராமரின் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிகிறது. (கண்களுக்குக் கட்டளையிட்டது மூளைதான்.)

மூன்று நண்பர்களும் — பாரிச வாயுக்காரர்களுக்காக மூன்று சக்கர சைக்கிள்களையும் சுழல் நாற்காலிகளையும் டிஸைன் செய்துள்ளார்கள். விரைவில் விற்பனைக்கு வருமாம். கட்டளையிடும் கம்ப்யூட்டரையும் கால்குலேட்டர் சைஸில் செய்யப் போகிறார்கள். கம்ப்யூட்டர் புரோகிராம் நோயாளியின் சக்தி, நோயின் தன்மை பொறுத்து ஒருவருக்கொருவர் மாறுபடும்.

கம்ப்யூட்டர் உயிர்களை உடலுடன் இணைக்க அரை மணி நேரமாகும். மேலும் பார்க்க வயர் மயமாகத் தெரியும். (படம்) இதையும் புது முறையில் தவிர்க்க பெட்ரோஃப்ஸ்கி வழி சொல்கிறார். கம்ப்யூட்டர் மின் முனைகளை டைட் பாண்ட் போன்ற உடையிலேயே வைத்துத் தைத்து விடுவது. இதனால் கம்ப்யூட்டரும் வயர்களும் இருப்பதே வெளியில் தெரியாது.

இந்த மும்மூர்த்திகளின் லட்சியம் பாரிச வாயுக்காரர்களைத் தன்னிச்சையாய் நடக்க வைப்பது. இதற்கான வாக்கர் என்ற சாதனத்தை அணிந்து கொண்டால் போதும். அதிலுள்ள கம்ப்யூட்டர் நடப்பதற்கான ஆணை பிறப்பிக்குமாம். வீல் சேர், மூன்று சக்கர சைக்கிள்களில் அவர்கள் அடைந்துள்ள வெற்றி சில வருடத்தில் வாக்கரை மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு வரும் என்று கட்டியம் கூறுகிறது.

படம்: டில்கவர்

சேழ்வாருக் களத்தில் புழுதி உடம்பில் போர்த்தியிருக்க, உழைப்பின் விளைவால் வைரமாய் இறுகிய தசைநார்களுக்கு ஓய்வு தரும் பாவனையில்' காசரை நார்'க் கட்டிலில் உட்கார்ந்திருந்தார் பெரிய கவுண்டர்.

சிதம்பரத்தைப் பார்த்ததும் விழிகளில் வியப்புக் காட்டினார். புன்னகையுடன் வரவேற்றார். ''வாத்தியார் ஏது இம்மாந்தூரம்?.....''

கட்டிலில் நகர்ந்து இடம் விட்டார்.

காசரை நார்க் கட்டில் 'ஹுக்கும், இரண்டு பேரா?....' என்று முனகியது.

''வர்றது வெய்ய நாளாச்சா... ஸ்கூல்ல எடம் பத்தல... பசங்க வெளிய வந்து வெய்யில்ல உக்கார முடியாது... அதான் ஒரு 'கொட்டா' ஒண்ணு போட்டுடலாம்னு பாக்கிறேன். ஓலையும் பனைமரமும் உங்க தோப்பிலேருந்து வாங்கிக்கலாம்னு....''

''உங்களுக்கு ஏங்க வீண் வேலை....?''

''அட என்னங்க அப்படிச் சொல்லிட்டீங்க?... நம்ம ஊர்ப் பள்ளிக்கூடம்தானே? நாம செய்யாம யார் செய்யறது? நீங்க பனைமரமும் ஓலையும் குடுத்தீங்கன்னா அந்தக் கொட்டா இருக்கிற வரைக்கும் 'கோதண்டபாணி கவுண்டர் கட்டின கொட்டா' அப்படி என்று உங்க பேரும் நெலைச்சு நிக்கும்...''

பெரிய கவுண்டர் சிரித்தார். ''நீங்க சொல்றதைப் பார்த்தா நம்ம ஊர்ல பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கிற எல்லாப் பயலும் முன்னுக்கு வந்திர்ற மாதிரியும் அதுக படிக்க எடமில்லாமத் தவிக்கயிலே நான் கொட்டா கட்டித் தர்ற மாதிரியும் இல்ல இருக்கு?''

''அதிலென்ன சந்தேகம்? இப்ப இல்லேன்னாலும் ஒரு நாளைக்கு நம்ம ஊர்ப் பசங்க படிச்சு முன்னுக்கு வரத்தானே போறாங்க? ஏதோ சில பேரு படிப்பைப் பாதியிலே விட்டுக் கெட்டுப் போகலாம்! அதுக்காகப் பள்ளிக்கூடத்தை மூடிட முடியுமா? நீங்ககூட பயிர் வைக்கிறீங்க. கூடவே களை முளைக்குது. களையேத்தான் பறிக்கிறீங்களே தவிர பயிரிடறதையா விட்டுடறீங்க... அதே மாதிரி இந்தச் சமுதாயத்திலே ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் நாத்தங்கால் மாதிரி. அதைப் பாதுகாக்க வேண்டாங்களா?...'' மூச்சு விட்டுக் கொண்டார் சிதம்பரம்.

''நாங்க விவசாயிங்க... களை முளைச்சா எடுத்துடுவோம்.... நீங்க?....'' — சவாலாகவும் இல்லாமல் சமாதானமும் இல்லாமல்

உழைத்து எனக்கும்

ஒலித்தது பெரிய கவுண்டரின் குரல்.

''நாங்களும் விவசாயிங்கதான். நீங்க நிலத்தை உழுது பண்படுத்திறீங்க... நாங்க மனத்தை உழுது பண்படுத்தறோம். நீங்க நெல்லை அறுவடை செய்யறீங்க... நாங்க அறிவை அறுவடை செய்யறோம். நீங்க

ஒரு கிளாஸ்

கோ. செல்வராசன்

இந்த நாட்டுக்கு உணவுப் பொருளைத் தர்றீங்க. நாங்க நல்ல மாணவமணிகளைத் தர்றோம்.'' – சிதம்பரத்தின் குரலில் பெருமை எக்களிப்பிட்டது.

பெரிய கவுண்டர் மேல் துண்டால் உடம்பைத் துடைத்துக் கொண்டு எழுந்தார். ''அப்ப உங்ககிட்டப் படிச்சவங்க எல்லோரும் இந்த நாட்டுக்குப் பயன்படுவாறுங்க அப்படித்தானே?''

''அதிலென்ன சந்தேகம்?''

''வாத்தியார் ஐயா! நீங்க கேட்ட ஓலைகளையும் மரத்தையும் தர்றேன். ஆனா ஒன்று. உங்ககிட்டப் படிச்சவனெல்லாம் நல்லவனா நாட்டுக்குப் பயன்படறான்னு நினைச்சுக்காதீங்க.... நம்ம மாரிமுத்து உங்க கிட்டத்தானே அஞ்சாங் கிளாஸ் வரைக்கும் படிச்சான்....'' எகத்தாளமாய்க் குறிப்பிட்டார் பெரிய கவுண்டர்.

சூட்டுக்கோல் பட்ட மாடெனத் துள்ளி எழுந்தார் சிதம்பரம்.

சொல்லிக் கொள்ளாமல் விடுவிடு என்று நடந்தார்.

வேலந்தோப்பில் வியாபாரம் விறுவிறுப்பாய் நடந்து கொண்டிருந்தது.

சாராயக் கேனிலிருந்து அமுக்கேறிப் போன பிளாஸ்டிக் டம்ளர்களில் அந்தப் பழுப்பு நிறத் திரவத்தை ஊற்றி நிரப்பி முக்காடு போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த உள்ளூர்க்காரர்களிடமும், ஓரமாய் ஒதுங்கி நின்றிருந்த .வெளியூர்க்காரர்களிடமும் வழங்கிக் கொண்டிருந்தான் மாரிமுத்து.

கேன் காலியாகக் காலியாக அவனது மடி கனத்துக் கொண்டே வந்தது.

நெல்லும் கொள்ளும் கம்பும் கேழ்வரகும் விற்றதால் வந்த பணம்.....

ஏர் ஓட்டி, நாற்றுப் பிடுங்கி அண்டை வெட்டிச் சம்பாதித்த பணம்...

பெண்டாட்டி காது மூக்குகளை வெறுமையாக்கி மார்வாரியிடம் கொடுத்துப் பெற்ற வட்டிப் பணம்....

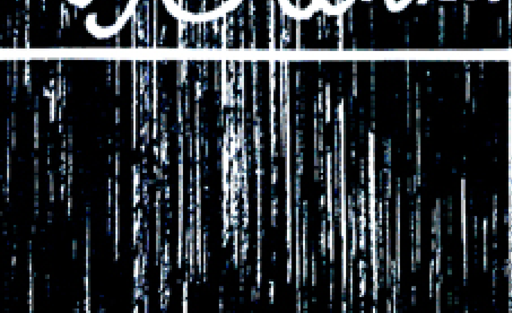
இப்படிப் பணம்தான் எத்தனை வகை!

அமுக்கேறி, மடிந்து, கசங்கி, மாரிமுத்துவின் மடியில் குடியேறியிருந்த ரூபாய் நோட்டுக்கள்.

கடை கட்டும் நேரம்.

''சரக்கு இருக்காப்பா மாரிமுத்து?''

கேட்டுக் கொண்டே அருகில் வந்த உருவத்திடம், ''ஓ இருக்கே... ரெண்டு கிளாஸ் இருக்கு....'' என்று உற்சாகமாக ஆரம்பித்த மாரிமுத்து, ஒரு கணம் நிதானித்தான். யார் அது?

குரல் பழக்கமானதாய் இருந்தாலும் இந்த இடத்தில் கேட்ட குரல் இல்லையே! இருட்டைப் பிளந்து உற்றுப் பார்த்தான். யாரென்று அறிந்ததும்...

நிருத்தியம் என்பது உணர்ச்சிகளை அபிநயமாக நடித்துக் காட்டாமல் ஒரு தாளத்துக்கும் சொல்லுக் கட்டுக்கும் ஏற்பக் காலால் ஜதிகளைப் போட்டுக் கொண்டு, கைகளால் பல விசித்திரங்களைச் செய்து காட்டுவதே என்றும் நாட்டியம் என்பது ஒரு பாடலுக்கு அர்த்தத்தை விளக்கி அபிநயம் செய்து காட்டுவது என்றும் பாகுபாடு சொல்வதுண்டு.

வெறும் அங்க சாயையால் அதாவது சரீர சேஷ்டையால் எப்படி நிருத்யத்தில் ஸந்தோஷம் ஏற்படுகிறது? அதில் ரஸ பாவ வெளியீடு எதுவும் இல்லையே என்றால் இதுதான் மனுஷ்யனின் சௌந்தர்ய ரசனையில் உண்டாகிற ஸௌக்யம் Aesthetic sense என்று சொல்வார்கள். அழகை உணர்ந்து கொள்வதிலேயே ஒரு விதமான ஆத்மானந்தம் உண்டாகிறது. இது அழகு, இது அழகில்லை என்று அந்தராத்மாவுக்குள் எதுவோ ஒன்று எடை போட்டுச் சொல்லி அழகாயிருப்பதில் நம்மைச் சொக்க வைக்கிறது. ஒரு நாய் குடுகுடுவென்று ஓடினால் அது அழகாயிருக்கிறது என்று நமக்கு உள்ளே தோன்றவில்லை. அதுவே ஒரு யானை திம் திம் என்று ஆடி அசக்கிக் கொண்டு, தும்பிக்கையையும் காதுகளையும் அதற்கேற்ப அசைத்துக்கொண்டு வருவதைப் பார்த்தால் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. ஒரு காக்கா தவ்வித் தவ்வி நடந்தால் அதிலே ஒரு மகிழ்ச்சியும் நமக்கு ஏற்படுவதில்லை. ஒரு ஹம்ஸம் ஒய்யாரமாகப் போனால் மனஸ் அதிலேயே ஈடுபட்டு நிற்கிறது. வெறும் அசைவுக்கு இப்படி ஒரு பவர். இப்படித்தான் ஜதிகள் என்று சுத்த நிருத்யத்தில் வெறுமே காலால் அடிப்பதும், கையை அசைப்பதும், இடுப்பை ஒடிப்பதும் அதிலுள்ள define பண்ண முடியாததான அழகு என்ற அம்சத்தால் நமக்கு ஆனந்தத்தை உண்டாக்குகின்றன.

-ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி சந்திர சேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்

அருள் வாக்கு

சாராயக் கேனில் விழுந்த கரப்பான் பூச்சியாய் மனம் துடித்துப் பதறியது.

வாத்தியார்!

அரிச்சுவடியில் ஆரம்பித்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரை சொல்லித் தந்த சிதம்பரம் வாத்தியார்.

''என்ன மாரிமுத்து! அப்படியே நின்னுட்டே?... நான்தான் சிதம்பரம் வாத்தியார். அதுக்கு முன்னே நீ வெறகு வெட்டிப் பொழைச்சக்கிட்டு இருந்தே... உங்கிட்ட நான் வெறகு வாங்கினேன்... இப்பத்தான் சாராயம் விக்க வந்துட்டியே... அதான் நானும் உங்கிட்ட குடிக்கலாம்னு வந்தேன்.''

—நிதானமாய்ப் பேசினார் சிதம்பரம்.

லேசாய்த்தான் 'தண்ணி' போட்டிருந்தான் மாரிமுத்து. இருந்தாலும் வெகுவாய்த்தான் தடுமாறினான். ''சார்! நீங்க.... நா..'' குழறினான்.

''என்னப்பா மாரிமுத்து! எல்லாருக்கும் குடுக்கறே... உனக்குப் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுத்த வாத்தியாருக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா?.... ம்... ஊத்து எனக்கும் ஒரு கிளாஸ்!....''

என்ன செய்வதென்று புரியாத மாரிமுத்து சாராயம் இருந்த பிளாஸ்டிக் டம்ளர்களைத் தட்டிக் கவிழ்த்துவிட்டு, அந்த இருளில் புகுந்து தலைதெறிக்க ஓட ஆரம்பித்தான்.

மறுநாள் மாலை.

பள்ளிக்கூடம் விட்டதும் வழக்கம்போல் வீடுதிரும்பிய சிதம்பரத்தை அவரது மனைவி அங்கலாய்ப்புடன் வரவேற்றாள்.

''தெரியுமா சேதி உங்களுக்கு? இன்னைக்கு நம்ப வீட்டுக்குப் பக்கத்து ஊரிலிருந்து ராமநாதன் வந்திருந்தார். அவரோட உறவுக்காரப் பையனுக்கு நம்ப பொண்ணைப் பார்க்கலாம்னு வந்தார். அந்த நேரம் பார்த்துத் தானா இந்தத் தடிப் பய மாரிமுத்து இங்கே வந்து தொலைக்கணும்....''

கொஞ்சம் மூச்சு விட்டுக் கொண்டாள் சிவகாமி.

''அப்பவும் நினைச்சேன். உடனே பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்பி உங்களைக் கூப்பிட்டு வரச் சொல்லலாம்னுட்டு — ஆனா நீங்க என்ன சொல்லுவீங்களோன்னு அப்படிச் செய்யலே... என்ன சொன்னான் தெரியுமா அந்த மாரிமுத்து? நேத்து சாயங்காலம் நீங்க குடிக்கிறதுக்குப்போனீங்களாம் அவன்கிட்ட! அப்படி என்ன மனக் கஷ்டம் வந்துட்டுது வாத்தியாருக்கு? அவர் தெய்வம் மாதிரி. அவரே சாராயம் குடிக்கவந்ததை என்னாலே தாங்க முடியலேன்னான். அவரே இந்த நிலைக்கு வந்துட்டாரேன்னு புலம்பினான். இனிமே நான் சாராயம் விக்கிற தொழிலுக்குப் போகவே போறதில்லேன்னான். இவ்வளவும் அந்த ராமநாதன் எதிரிலேயே உளறிட்டான். அவருக்கே ஒரு மாதிரியாகி எழுந்து போயிட்டார்....''

சிதம்பரம் புன்னகைத்தார்.

''என்ன சிரிக்கிறீங்க?...'' வியப்பு மேலிட வினவுகிறாள் சிவகாமி.

''பயப்படாதே சிவகாமி. இந்த ராமநாதன் போனா நம்ம பொண்ணைப் பார்க்க இன்னொரு சோமநாதன்வந்துட்டுப் போறார்!

"காம்ப்ளான்® ஒண்ணுதான் சரி என் குடும்பத்துக்கு ...திட்டமிட்ட பரிபூரண உணவு."

"பல வேளைகள் சாப்பிடத் தவறி விடும் என் கணவருக்கு"

"சாப்பிடும்போது சண்டித்தனம் செய்யும் என் மகனுக்கு"

"நோயுடல் தேறிவரும் என் தாயாருக்கு"

காம்ப்ளான்® ஒன்றுதான் எவருக்கும் தேவைப்படும் 23 மூலாதார ஊட்டச் சத்துக்களால் முழுமை பெற்றது.

"அசதியினால் சரிவர சாப்பிட முடியாத எனக்கு"

காம்ப்ளான் ஒன்றுதான் திட்டமிட்ட விஞ்ஞானக் கலவையாக உடலுக்கு அன்றாடம் தேவைப்படும் 23 மூலாதார ஊட்டச் சத்துக்களை அளிக்கிறது: புரதங்கள், கார்போஹைட்ரேட், கொழுப்புச் சத்து, வைட்டமின்கள், உலோக தாதுக்கள். எனவேதான், டாக்டர்கள் பெரும்பாலும் சிபாரிசு செய்யும் ஆரோக்கிய பானமாக விளங்குகிறது காம்ப்ளான்.

கிடைப்பவை நால்வகை: இன்சுவை ரகங்களாக— சாக்லேட் காம்ப்ளான், ஏலக்காய்-குங்குமப்பூ காம்ப்ளான், ஸ்ட்ராபெர்ரி காம்ப்ளான், தவிர சாதா காம்ப்ளான்.

திட்டமிட்ட பரிபூரண உணவு
காம்ப்ளான்®

GLC. 10-2015 TM

ஆஹு. சாராயம் விக்கிறவனு விருந்தாலும் அவன் ரத்தத்திலே ஊறிக் கிடக்கிற ஒரு பக்தியைப் பயன்படுத்தி ஒரு ஷாக் ட்ரீட் மெண்ட் கொடுத்தேன். என் நம்பிக்கை வீண் போகலே. மாரிமுத்து திருந்திட்டான்...'' என்று கணவரை ஒன்றும் புரியாமல் பார்த் தாள் சிவகாமி.

ஆனால் அவரோ அந்த ஊரில் சாராய விற்பனையை நிறுத்திய பெருமையில் தமது பழைய மாணவன் ஒருவனைத் திருத்திய பெருமையில் – திளைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு பெரிய கவுண்ட ரிடம் மீண்டும் போனார் சிதம்பரம் – பள்ளிக் கூடத்துக்குப் பனமரம் கேட்பதற்காக.

''என்ன வாத்தியாரய்யா!... அன்னிக்கு நான் சொன்னதும் கோபமாப் போயிட் டீங்க... இப்ப அந்த மாரிமுத்துப் பய வெறகு பொளக்க ஆரம்பிச்சுட்டானே! அங்கே பாருங்க...'' என்றார் பெரிய கவுண் டர்.

எதிர்த்த வீட்டுத் தோட்டத்தில் விறகு பிளந்து கொண்டிருந்தான் மாரிமுத்து!

''பெரிய கவுண்டரே! எங்கிட்டப் படிச்ச பையன் ஒரு பெரிய நிலைக்கு வந்து டாக்ட ராகவோ, கலெக்டராகவோ வக்கீலாகவோ ஆகுன்னுத்தான் எனக்குப் பெருமைன்னு இல்லே. அவன் எங்கிட்டக் கொஞ்ச நாள் படிச்சதுக்காகச் சில நல்ல குணங்களோட வாழ்ந்து மத்தவங்களுக்குத் தீங்கு செய் யாம இருந்தான்னு அதுவே போதும். இப்பக் கூட இதோ வெறகு பொளக்கிற இந்த மாரிமுத்துவை என்னோட பழைய ஸ்டூடன் டுன்னு பெருமையாச் சொல்லிக்குவேன். ஆனு, சில நாட்களுக்கு முன்னுடி சாராயம் வித்த மாரிமுத்துவை என்னுல அப்படிச்- சொல்லிக்க முடியுமா? ஆரம்பப் பள்ளிக் கூட நாற்றங்காலிலே பயிருக்குப் பதிலா களையை வளர்த்துட்டோமோன்னு நானும் கவலைப்பட்டேன். இப்ப இல்லே...''

பெரிய கவுண்டரும் புன்னகைத்தார். ''எனக்கும் சந்தோஷம்தான் வாத்தியா ரய்யா... நீங்க கேட்ட பன மரத்தையும் ஓலைகளையும் சந்தோஷமாக் குடுக்கிறேன்'' என்றார்.

அவருக்கு நன்றி சொல்லிவிட்டுப் புறப் பட்டார் சிதம்பரம்.

ஒரு விநாடி நின்றார். உடலே ஒட்டு மொத்தமாக வளைத்து விறகு பிளப்பதில் மும்முரமாய் ஈடுபட்டிருந்த மாரிமுத்து வைப் பார்த்தார்.

அவனது உடலிலிருந்து வடிந்து சொட்டுச் சொட்டாய் இறங்கிப் பூமியை முத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்த வியர்வைத் துளிகள் அவரின் கண்களில் வைரங்களாய்ப் பளபளக்க, அவர் பெருமையுடன் நடந்தார்.

''போம்மா! நான் அவரைக் கல்யா ணம் பண்ணிக்க மாட்டேன்! அவர் பெரிய நாத்திகர். நரகம்னு அவருக்குத் துளிக்கூட நம்பிக்கை இல்லையாம்!''

''கவலைப்படாதேடி! அவர் உன்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்ட கொஞ்ச நாளிலேயே எல்லாத்தையும் கட்டாயம் நம்புவார்!''

—ஆ. பானுமதி

கல்கி - பாரதி நூற்றாண்டு போட்டி 4

பாரதியாரைப் பற்றி அல்லது பாரதியாரிடம் சிலர் கூறிய மொழிகளை வாசக அன்பர் **ரு.மா. சுப்பாராஜ்** அனுப்பியுள்ளார். அவற்றைக் கீழே தந்துள்ளோம். எதை எதை, யார் யார் கூறியது? எழுதி, கூப்பனை செப்டம்பர் 8ம் தேதிக்கு முன் எங்களுக்குக் கிடைக்குமாறு அனுப்புங்கள். ஏழு விடைகளையும் சரியாக எழுதியவருக்கு பரிசு ரூ. 250 ஒருவருக்கு மேல் சரியான விடை எழுதினால் பரிசு பகிர்ந்து அளிக்கப்படும். உறை மேல் பாரதி நூற்றாண்டுப் போட்டி (4) என்று குறிப்பிடவும்.

பாரதி பற்றி அல்லது பாரதியிடம் கூறப்பட்டவை இவை:

1. ''இவரைப் பத்திரமாகப் பாதுகாக்க வேண்டும். இதற்குத் தமிழ் நாட்டில் ஒருவரும் இல்லையா?''

2. ''பாரதியாரின் கவிதையிலே நகைச்சுவை வேண்டுமா? இருக்கிறது. சோகம் வேண்டுமா? உண்டு. அற்புதம் வேண்டுமா? அபரிமிதமாய் உண்டு. ஆத்திரம் வேண்டுமா? கொள்ளை கொள்ளையாய்க் கிடைக்கும். ஆறுதல் வேண்டுமா? ஏடு ஏடாக இருக்கிறது. வேதாந்தம் வேண்டுமா? பத்தி பத்தியாய்ப் பார்க்கலாம். வளர்த்திக் கொண்டு போவானேன்....? எது இல்லை?''

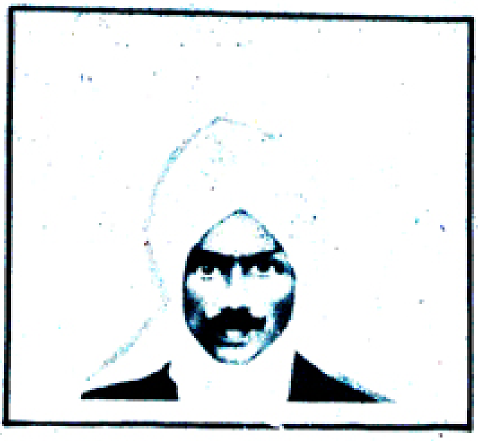
3. ''மாகாண பாஷைகளில் அதாவது, வங்காளி, தெலுங்கு, குஜராத்தி, மராத்தி போன்ற பாஷைகளில் சென்ற முந்நூறு வருடகாலமாகப் பாரதியாரைப் போன்ற கவி தோன்றவில்லை. பாரதியார் தமிழ் நாட்டில் அவதாரம் செய்தது தமிழர்களுக்குக் கிடைத்த பாக்கியமாகும்!''

4. ''இது பாரதி யுகம். தமிழர்களின் உள்ளத்திலும் வாழ்க்கையிலும் பாரதி உன்னதமான புரட்சியை உண்டாக்கி விட்டார். பாரதியாரின் கவிதை, தாகூரின் கீதாஞ்சலியைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது. பாரதி உலக மகா கவி.''

5. ''பாரதி, நீ அருமையாகத் தமிழ்எழுதுகிறாய். உனக்கு அட்சர லட்சம் கொடுக்கலாம். நீ காளிதாசன்தான்! ஆனால், நான் போஜ ராஜனில்லையே உனக்குத் தகுந்த சன்மானம் செய்ய என்னிடம் பணமில்லையே!''

6. ''1904ம் வருஷத்திலேயே எனக்கு அரசியலில் தீவிர ஊக்கமும் உற்சாகமும் வரும்படிசெய்தான். (நெருங்கிய நண்பர்களாதலால் 'செய்தான்' என்று சொல்ல இவருக்குப் பாத்தியமுண்டு) பாரதியாரின் தேசபக்தி கடன் வாங்கின சரக்கல்ல. அது அவனுடைய சொந்தச் சொத்து. தமிழ் நாடு தான் பாரதி! அப்படித்தான் எனக்குச் சொல்லத் தெரியும்.''

7. ''தம்பி, உடம்பை இப்படி வைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. உன்னைப் பார்த்தால் புளிச்சேப்பக்காரன் மாதிரி இருக்கிறாய். நீ நன்றாகச் சாப்பிட வேண்டும். பசி தீவனம் ஏற்படுவதற்கு நீ பூரணாதி லேகியம் சாப்பிட்டால் நல்லது. பூரணாதி லேகியத்தின் மகிமை உனக்குத் தெரியாது. அந்த லேகியம் சாப்பிட்டால் ஒரு அண்டாச் சோறு வயிற்றுக்குள்ளே போய்விடும். அதுமட்டுமா? ....அண்டாவே உள்ளே போனாலும் போய் விடும்!''

கூறியது இவர்களில் யார்?

எட்டயபுரம் ராஜா, கல்கி, சுப்பிரமணிய அய்யர், வ. உ. சி., எஸ். துரைசாமி அய்யர் திரு.வி.க., இராஜாஜி, பெரியார், மகாத்மா காந்தி; வ. ரா.

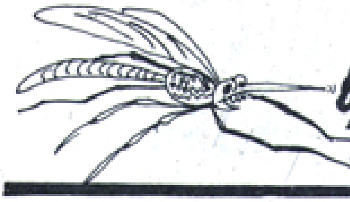
கூப்பன்

வரிசை எண்	கூறியவர் பெயர்
1.	....
2.	....
3.	....
4.	....
5.	....
6.	....
7.	....

என் பெயர்:

விலாசம்:

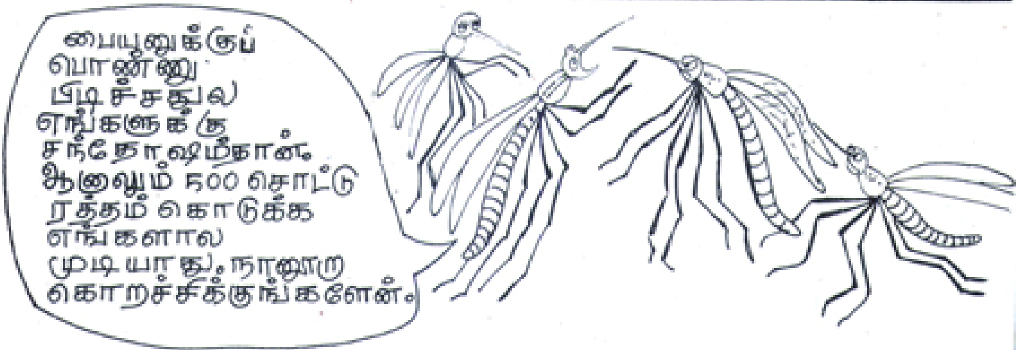
கையெழுத்து:

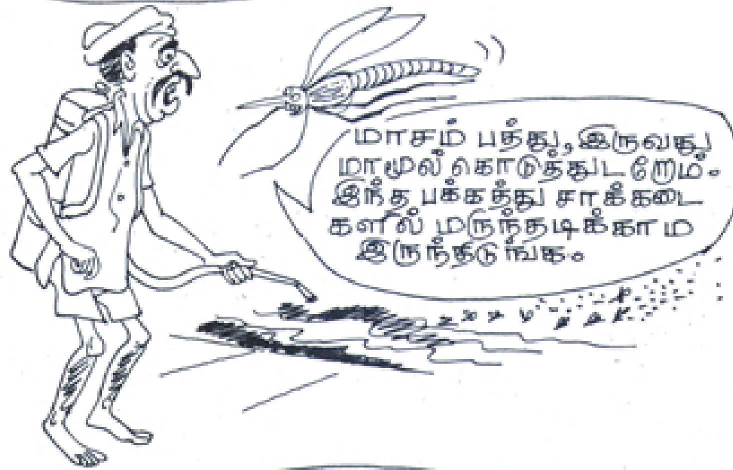

ஹி...ஹி...கொசு!

கொசுக்களை அடித்து ஒழிக்க
முடியாததால் ஜோக்கடித்துப்
பழி வாங்குகிறவர்: **எஸ். சந்திரமௌலி**

1975க்கு முன் டி. வி.யே சென்னையில் கிடையாது. இப்போது டி. வி. இல்லாத வீடே கிடையாது. கலர் டி. வி. வேறு வருகிறது. இதையொட்டிப் பல தொழில்கள் சர்விஸ்கள் தொடங்கலாம்.

ஃப்ளாட்டுகள் நகரில் அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றன. பெரிய கம்பெனியில் உள்ளது போல இங்கும் ஒரு சைக்கிள் ஸ்டாண்ட் துவங்கலாம்.

ஓர் எலக்ட்ரீஷியன் அண்மையில் குடும்பங்களிடம் ரூ. 50 (வருடத்துக்கு) வசூல் செய்துகொண்டு "இலவச சர்வீஸ்" புரிந்து வருகிறார். (அதாவது சின்னச் சின்ன உதவிகள் இலவசம்) இதனால் அவருக்கு லாபமா நஷ்டமா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் புதிய யோசனை யைப் புகுத்த நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று குறிப்பிடத்தான் இந்த உதாரணம்.

ஸோ, முகம் தெரியாத – புதிதாகத் தொழில் தொடங்கும் நண்பரே, 'குட் லக்!'

சென்னை ரோட்டரி சங்கமும், இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கியும் இணைந்து, சொந்தமாகத் தொழில் துவங்க விரும்பும் இளைஞர்களுக்கு உதவியாக, ஒரு வழிகாட்டி நூலைத் தயாரித்துள்ளது.
சிறுதொழில் தொடங்க வழி – வகைகளும்–
எந்த எந்தப் பொருட்கள் 'சிறுதொழில்' என்கிற பட்டியலின் கீழ் வருகிறது என்ற தகவலும்–
வங்கிகள் தவிர, அரசு நிறுவனம் என்ன வகை உதவி செய்கிறது என்பது பற்றியும்
இந்த நூல் சொல்லுகிறது.
அண்ணாசாலையில் இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கியின் ரீஜனல் மானேஜர் அலுவலகம், மற்றும் நேரு பார்க் எதிரிலும் பனகல் பார்க் எதிரிலும் உள்ள இவ் வங்கியின் சிறுதொழில் ஏஜன்ஸி நிறுவனம், கன்னிமாரா ஓட்டலில் உள்ள சென்னை ரோட்டரி கிளப் – ஆகிய இடங்களில் இப்புத்தகம் கிடைக்கும். வேலையில்லாப் பட்டதாரிகளுக்குச் சலுகை விலை ஐந்து ரூபாய்.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇ இங்கே மடிக்கவும் ◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

இன்றைய படித்த இளைஞன் ஒருவனை முன்னோக்கியுள்ள பயங்கரமான ஒரே கேள்விக்குறி: வேலை. படித்து முடித்ததும் ஒவ்வோர் அலுவலகமாக ஏறி இறங்கி, 'வேலை காலி இல்லை' என்கிற பலகையைத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்து விரக்தி ஏற்படுகிறாற்போல் பிரமை உண்டாகி அவனை அழுத்துகிறது. ஆனால் யோசித்துப் பாருங்கள். அரசாங்க அலுவலகத்திலோ அல்லது பிரபல கம்பெனியிலோ காலை 10 மணிக்குப் போய் மாலை 5 மணிக்குத் திரும்பி வருவதுதான் வேலையா? சுயமாகத் தேர்ந்தெடுத்து நாமே ஒரு தொழிலைச் செய்ய முன்வரக் கூடாது? உடனேயே எல்லோரும் ஒரு ஈஸ்வர அய்யராகவோ மகாலிங்கமாகவோ ஆகிவிடலாம் என்று எளிதாகக் கற்பனை செய்ய வேண்டாம். ஒன்றுமட்டும் நிதரிசனமான உண்மை: முன் எப்போதைக் காட்டிலும் சுய வேலை வாய்ப்புகள் நிறையப் பெருகியுள்ளன. அவ்வாய்ப்புக்கு ஊக்கமும் ஆதரவும் தர பல நிறுவனங்கள் உள்ளன. கொஞ்சம் தைரியமும், நிறைய உழைப்பும், பொருத்தமானதைத் தேர்ந்தெடுக்கும் திறமையும்தான் தேவை.

முன்னோட்டம் 1

ஜகன்னிவாஸ் ஒரு படித்த இளைஞன். பி. ஈ. படித்துவிட்டுத் தனியார் கம்பெனியில் வேலை பார்த்து வந்தான். வேலையில் அவ்வளவாகத் திருப்தி இல்லை. வெளிநாடு போக முயற்சி செய்தான்; அதே லைனில் உள்ள வேறொரு கம்பெனியில் வேலை தேடினான். ஊஹூஹும்; பலன் கிட்டவில்லை. சரி; நாமே ஏன் சொந்தமாகத் தொழில் துவங்கக்கூடாது என்று துவக்கினான். கிட்டத்தட்ட ரூ 15000 முதலீடு செய்து எலக்ட்ரிகல் சம்பந்தமான யந்திரங்களை வாங்கினான்.

வெளியே ஓடி ஓடிக் காலையிலும் மாலையிலும் காப்பியும் டீயும் கப் கப்பாக வாங்கி வருகிறார்கள்!

9. தோலில் ஹாண்ட் பாக், பர்ஸ் முதலியன தயாரிக்கலாம்.
10. கட்பீஸ் துணிகள் விற்பனை நிலையம் தொடங்கலாம்.
11. வாடகை சைக்கிள் கடை துவங்கலாம்.
12. நடமாடும் இஸ்திரி வண்டிகள் எத்தனை எத்தனை வந்தாலும் ஃப்ளாட்டுகள் பெருகி வரும் சென்னை நகரில் போதவே போதாது!

செய்திக் கதிர்

பெரும் பாற்கடலை ஒருபூனை மெள்ள உருட்டிக்குடித்துவிடலாம் என்று நினைத்தால் எவ்வளவு அபத்தமோ அவ்வளவு அபத்தம் சுயவேலை வாய்ப்புக்களை முழுக்க இதில் சொல்லியாகிவிட்டது என்று எண்ணுவது.

ஏனென்று சந்தர்ப்பங்கள் பெருகிக் கொண்டே வருகின்றன; மாறிக்கொண்டேயும் வருகின்றன.

1. கற்பனைவளம் நிறைந்த இளைஞர் கண்ணன். சிறுசிறு விளம்பரப்படங்கள் தயாரித்தால் என்ன என்று தோன்றிற்று. வங்கியின் உதவியுடன் சிறு சிறு விளம்பரப் படங்கள் டி.வி.க்கும், திரையரங்குகளுக்கும் தயாரிக்கத் தொடங்கினர். விறு விறு என்று வளர்ந்து வருகிறர். எத்தனை தயாரிப்புகள் விளம்பரத்துக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன! தயாரிப்பாளர்களை அணுகித்தமது மாதிரியைக் காண்பிக்கிறர். ஆர்டர் புக் செய்கிறர்.

2. பஸ் ஸ்டாண்டுகளின் அருகில் பெட்டிக் கடை (Bunk) வைத்தார் தனமணி அம்மாள். வியாபாரத்துக்குக் குறைவில்லை!

3. ராம்குமார் இளைஞர். வேலை இல்லாது எத்தனை நாள் இருப்பது? நகரில் ரெகார்டு களும் காஸெட்டுகளும் விற்பனையில் விறுவிறு என்று வளர்ச்சி காண்பதை உணர்ந் தார். ஒரு சிறு கடை தொடங்கினர்!

4. ஆனந்தகுமாருக்கும், நந்தகோபாலுக்கும் ஸ்க்ரீன் பிரிண்டிங்கில் நல்ல 'ஸ்கோப்' இருப்பது தெரிந்தது. தொடங்கினர்கள் தொழில்!

5. பற்பொடி, ஊதுவத்தி, மெழுகுவத்தி - இவை தயாரித்தால் விற்பனைக்கு என்ன சிரமம்?

6. பால் பாயிண்ட் பேனவுக்கு இன்றைக்கு இருக்கிற உபயோகம் வழக்கமான 'இங்க்' பேனவைப் பின்னுக்குத் தள்ளி விட்டது. கீர்த்தி வாசன் பால் பாயிண்ட் பேனவுக்கு 'ரீஃபில்' தயாரிக்கும் எந்திரத்தோடு தொழிலை; தொடங்கினர். தோல்வி என் காணப் போகிறர்?

7. அப்பளம் தயாரித்து வீடுகளுக்கும் கடைகளுக்கும் கொண்டுபோய் விற்கலாம்.

8. அ அலுவலகங்களில் காப்பி—டீ சப்ளை செய்யலாம். எத்தனை ஆபீசுகளில் இன்னும்

தொழில் அன்றாடம் நடக்க பாங்க் வசதி நாடினன். கேட்ட தொகை சொற்பம்தான். இருந்தாலும் அவன் கேட்ட வேளை சரி இல்லை. 'க்ரெடிட் ஸ்க்வீஸ்' என்று கழுத்தை முறிக் கிறதுபோன்று வெட்டு வந்தது. ஆடிக் காற்றில் அம்மியும், குழவியும் பறக்கிற போது இவன் கதையைச் சொல்ல வேண்டுமா? ''இல்லை, இல்லை'' என்று உதட்டைப் பிதுக் கிறர்கள். இருந்தும், மனம் தளராது மறுபடியும் மறுபடியும் போனன். பொறு மையாகக் காத்துக் கிடந்தான். உள்ள படிக்கே, அரசாங்கம் சிறிதளவு கெடுபிடி களைத் தளர்த்தியிருக்கிறது என்று கேள்விப்படவே – மீண்டும் நாடினன். ரூ. 10,000. கொடுத்து அவன் தொழிலுக்குப் பிள்ளையார் சுழி போட்டிருக்கிறது பாங்க்.

இப்போது Current Voltage transformer (எலெக்டிரிகல் கண்ட்ரோல் பலகைக்குத் தேவைப்படுமாம்!) போன்றவைகளை உற்பத்தி செய்வதோடு; பழுதுபார்க்கும் துறையை யும் மேற்கொண்டு நம்பிக்கையோடு முன்னேறத்துடிக்கிறன் இந்த இளைஞன் ஜகன்னிவாஸ்.

முன்னேற்றம் 2

கன்னியப்பன் பொம்மைகள் செய்வது, குடியிருக்கும் வீட்டிலேயே ஓர் அறையில் தம்முடைய 'தொழிற்சாலை'யை வைத்திருக்கிறர். காகிதக் கூழ், கல் பொடி, சாக் பவுடர் என்று தேவையானதை மட்டும் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு, கருமமே கண்ணுக வேலை செய்பவர். பொம்மைகள் செய்து நன்ருக உலர்ந்ததும், வண்ணங்கள் தீட்டுவார். பொம் மைகள் விற்பனைக்குத் தயார்!

குடும்பத்தில் அம்மாவும், வளர்ந்துவிட்ட இரு சகோதரிகளுமாக வருமானம் போத வில்லை. இன்னும் கொஞ்சம் முதல் போட்டால், வியாபாரத்தை விரிவுபடுத்தலாம். யோசித் தார் கன்னியப்பன், வங்கி உதவ முன்வந்தது. பிறகு என்ன, தயாரிப்புக்கள் கணிசமாய

அளவுக்கு அதிகமாயின. V T I காதி கிராமோத்யோக் பவன், பூம்புகார் எல்லாவற்றுக்கும் ஏற்கெனவே தனது தயாரிப்புக்களை விற்பனைக்குக்கொடுத்த கன்னியப்பனின் மாதவருமானம் 1200ஐத் தாண்டியது. வங்கிக் கடனை அடைத்து வசதியாக வாழ்கிறார் கன்னியப்பன்.

கொஞ்சம் நில்லுங்கள்!

படபடவென்று இரண்டு ''வெற்றிக் கதை'' களைச் சொல்லி உங்களை மூச்சு வாங்கச் செய்து விட்டோமோ? சிறிது ஆசுவாசப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்.

சுயவேலைவாய்ப்புக்கான சில அடிப்படை நியதிகளைப் பார்த்துவிடலாமே?

(1) துவக்கப் போகும் தொழில்: அந்தத் துறையில் உள்ள ஞானம்

(2) உற்பத்தி செய்யப் போகும் தொழிலுக்கு உள்ள ''கிராக்கி''

(3) தேவையான லாபம்

தான் தயாரிக்கிற பொருளின் மார்க்கெட் நிலவரத்தை ஆராய்வது ரொம்ப முக்கியம்.

(1) தேர்ந்தெடுக்கப்படும் துறை: குறிப்பாகத்தேவை. உள்ளூரில் மட்டுமா, அல்லது வெளியூரிலுமா?

(2) மக்களின் தேவை நிரந்தரமா? அல்லது சீஸனலா? (ஒரு பவுடர் கம்பெனியின் ஜி.எம். தமாஷாகக் குறிப்பிட்டார்: ''உலகத்தில் பெண்கள் இருக்கிறவரை எங்கள் பொருள் விற்பனைக்குக் கவலையே கிடையாது!)

(3) இந்தத் துறையில் உள்ள மற்ற கம்பெனிகளின் நிலவரம்.

ஒரு விஷயத்தை இங்கு குறிப்பிடலாம் என்று தோன்றுகிறது. துணிகளை வெளுப்பதற்கான சோப்புத் தூள்கள் பல 'பிராண்டு' உலவி வருகின்றன. ஆனால் கொஞ்ச காலமாக இந்த சோப் தூள் தயார் செய்யும் ரசாயன முறையை டி.வி, பத்திரிகை மூலம் தெரிந்து

வேறு ஏதாவது யோசனை?

நம்மைச் சுற்றி நிகழ்ந்து வரும் மாறுதலுக்கு ஏற்ப 'அட்ஜஸ்ட்' பண்ணிக் கொள்வது ரொம்ப அவசியம். ஓர் உதாரணம் சொல்லலாம். டி.வி. பலர் வீட்டில் இருக்கிறது. டி.வி. பார்க்கவே கூடாது என்று பெற்றோர் கண்டிப்பாகக் கட்டளை இட்டால் என்ன ஆகும்? கொஞ்ச நாள் குழந்தைகள் பேசாமல் இருப்பார்கள். பிறகு சிநேகிதர் வீட்டுக்குச் சென்று பார்ப்பார்கள். நமக்குப் பிடிக்கிறதோ இல்லையோ -- சில தவிர்க்க இயலாத மாறுதல்களுடன் இணைந்து வாழப் பழகிக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ''1970லே நான் இந்தத் தொழில்

ஆரம்பிச்சப்போ'' என்று எக்காலமும் அழுது கொண்டிருந்தால் யாருக்கும் பலன் இல்லை! 1982ல் உங்கள் சாதனை என்ன என்பதுதான் முக்கியம்.

புதிய தொழில் தொடங்க வேண்டுமா?

வேலை இல்லாது இருக்கிறீர்கள். ஆனால் வேலை செய்யும் ஆர்வம், எந்த வேலையாயினும் துணிச்சலோடும், நேர்மையோடும் செய்யும் துடிப்பு இருக்கிறதா?

அது போதும். பாருங்களேன் ஒரு பட்டியலே உங்களுக்குத் தயாராய் இருக்கிறது:

4. பாங்க் உண்மையிலேயே உதவுகிறதா? அல்லது வெறும் ஏட்டளவில் தானா?

இன்னமுமா நம்பிக்கை எழவில்லை? ஓர் உதாரணம்:

பந்தல், மற்றும் விழாவுக்கான அலங்காரங்கள் செய்து வரும் ஒரு கம்பெனி பாங்கில் கிட்டத்தட்ட ரூ 15000 கடன் பாக்கி வைத்திருந்தது. சரியானபடி ஆர்டர் கிடைக்காததே காரணம். பாங்கும் கெடுபிடி செய்யாமல் மெதுவாக வசூல் செய்து வந்தது.

அண்மையில் பாரதியார் நூற்றாண்டு கொண்டாடினபோது எட்டயபுரத்தில் பந்தல் நிர்மாணிக்க இந்தக் கம்பெனியிடம் அரசாங்கம் வேலை ஒப்படைத்தது. அதற்குப் பணம் வேண்டுமே? பாங்கை நாடினர். ஏற்கனவே பணம் பாக்கி இருந்தாலும் – இப்போது நல்ல தருணத்தில் வசதி செய்து கொடுக்கா விட்டால் தொழில் நசித்துவிடும் என்று கண்டு கொண்டு மேலும் 30,000 வரை கடன் உதவி அளித்தது.

பலன்: எல்லாக் கடனையும் கம்பெனி அடைத்து விட்டது. வாடிக்கையாளர், பாங்கி இரண்டு பேருக்குமே திருப்தி!

பொதுவாகச் சிறுதொழில்கள் சில நசித்துவிடுவதற்கு முக்கிய காரணங்கள் இரண்டு:

(1) விற்பனைத் திறமை குறைவு: என்னதான் டெக்னிகல் அறிவு நிரம்பப் பெற்றிருந்தாலும், நல்ல முறையில் விற்கச் சாமர்த்தியம் இல்லாவிட்டால் பிரயோஜனமே இல்லை.

(2) பேராசை: பொதுவாகச் சிறுதொழில் தொடங்குபவர்கள் வேறு ஒரு பெரிய கம்பெனியிலிருந்து பிரிந்து வந்தவர்களாகவே இருப்பார்கள். கொஞ்ச நாள் சுமாரான லாபத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். பிறகு திடீரென அதிக ஆசை ஏற்பட்டுப் பெரிய 'தொழிலதிபர்' ஆக வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு – பலாபலனை நிர்ணயிக்காது – புதைமணலில் சிக்கிக்கொள்ளுவர்.

கொண்டு பல குடும்பப் பெண்கள் தாமாகவே தயார் செய்து விடுகிறார்கள். எனவே முன்னளவு டிமாண்ட் கிடையாது. பாப்புலர் பிராண்டுகளுக்குப் பழைய விற்பனையைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள ஒரே வழி விலையைக் குறைப்பது!

இதோ– சுய வேலை வாய்ப்புக்கான ஓர் அட்டவணை–

அட்டவணை

துறை	மார்க்கெட் லோகல் வெளியூர்	போட்டி கம்பெனிகள்	மூலப் பொருள்	நுட்ப அறிவு	ஆட்கள்	யந்திரம் பிற சாமான்கள்
1	2	3	4	5	6	7

அட்டவணை

அமையும் இடம்	பணத் தேவை	பிற வசதிகள் (மின்சாரம்)	சலுகைகள்	கஷ்டங்கள் நேரும் கட்டங்கள்	குறிப்பு
8	9	10	11	12	

முன்னேட்டம் இரண்டில் குறிப்பிட்டவருக்கு (5) அறிவு – கைத் திறமைதான் முக்கியம். மூலப் பொருள்கள், யந்திரம் இவை பற்றிக் கவலை இல்லை: முதலில் சொன்ன

ஜகன்னிவாஸாக்கு 4-ம் 7-ம் அவசியம். இவர் படித்த இளைஞர் என்பதால் பாங்க் சில சலுகைகள் அளிக்கிறது. (Technocrat Scheme).

கீழே சொல்லப்பட்ட இடங்கள் உங்களுக்கு உதவக் காத்திருக்கின்றன:

(1) ரோட்டரி க்ளப் ஆஃப் மெட்ராஸ் வேலை வாய்ப்பு யோசனைக் குழு.
(2) சிறு தொழில் சர்வீஸ் இன்ஸ்டிடியூட் (SI SI)
(3) தமிழ்நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கார்ப்பரேஷன் (SIDCO)
(4) அரசாங்க வங்கிகள்

ஒளியும் ஒலியும்

அடிப்படையாக, சுய வேலை வாய்ப்பைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டாகி விட்டது ஓரிரண்டு குறிப்பிட்ட தொழிலைத் துவக்குவதற்கான தகுதி, தேவை, லாபம் — இவற்றை ஆராய்வாமே?

1. போட்டோ ஸ்டூடியோ

அ. தகுதி : புகைப்படம் எடுப்பதற்கான திறமை. பொது விழாக்கள், திருமணங்கள், கூட்டங்கள் — இங்கேயெல்லாம் போகத் தயாராய் இருக்க வேண்டும்.

ஆ. மார்க்கெட்: மேற்படிப்புக்காக வெளிநாடு செல்லும் நபர்கள், விழாக்கள், பத்திரிகை பேட்டிகள் — நீளமான 'லிஸ்ட்'.

இ. இடம்: பொருத்தமான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது மிக அவசியம். கூடுவாஞ்சேரியில் என்னதான் மாடர்ன் ஸ்டூடியோ திறந்தாலும் பலன் கிடையாதே?

உயர்ந்த யந்திரங்களை டி.ஐ.ஐ.ஸி.மூலம் வாங்குவதுதான் நல்லது. வட்டி குறைவு என்பதோடு, பணம் திருப்பித் தர நிறைய அவகாசம் அளிக்கிறது.

ஸிட்கோ, தொழில் தயாரிக்கும் இடத்தைக் கொடுத்து உதவுகிறது. மூலப்பொருளை வாங்குவது, விற்பனை செய்ய ஆலோசனை — இது மாதிரியான சின்னச் சின்ன உதவிகளை ஸிட்கோ தருகிறது.

பிசினஸில் பணத்தைப் போட்டுப் புரட்ட — தினம் தினம் தேவையான பொருட்களை வாங்கத்தான் — பாங்க் உதவி அவசியம். சிறிது வியாபாரம் வளர்ந்தால், மூலப்

பொருளைப் பிரபல கம்பெனிக்காரர்கள் அறுபது நாள் தவணையில் கூடத் தருகிறார்கள். சிலசமயம் இதற்கு பாங்க் கர்ரண்டி வலியுறுத்துவார்கள். நல்லபடியாகக் கணக்கு வைத்துக்கொண்டால் பாங்க் உதவ முன்வரும்.

3. எந்தெந்தப் பொருட்கள் தயாரிப்பது சிறுதொழிலில் அடக்கம் ஆகிறது?

இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுவது கஷ்டம். பிஸ்கட்டிலிருந்து சோடியம் நைட்ரேட் வரை; ரப்பர் வாஷரிலிருந்து கண்ணாடி வளையல் வரை நிறையப் பொருட்கள் "சிறு தொழில் தயாரிப்பில்" அடங்குகின்றன. ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் தனித் தனி எண் உண்டு. அரசாங்க விதிகளின்படி அவ்வப்போது சில நீக்கப்படலாம்.

5. துருவித் துருவி பாங்க் ஏதாவது கேட்டால் — பொறுமை இழக்க வேண்டாம்; உங்களைப் போலவே அவரும் உங்கள் வளர்ச்சியில் ஆவலாய் இருக்கிறார்.

6. சிக்கல்கள், சோதனைகள் ஏற்பட்டால் மனம் தளராதீர்கள்.

7. எல்லா 'ரிக்கார்ட்டை'யும் பக்காவாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

8. நேர்மையாகவும் கண்ணியமாகவும் நடந்து கொள்வது அவசியம்.

9. பிஸினஸ் சம்பந்தப்பட்ட உங்களது எந்த எண்ணத்தையும் — அவ்வப்போது சரி பார்த்துக் கொள்வது முக்கியம்.

10. மாறுதல்களை வரவேற்று, அவைகளோடு அனுசரித்து வாழப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

வினாடி வினா

1. முதலில் சொன்ன நிறுவனங்கள், பாங்க் இவை தவிர, சுய வேலைக்கு வேறு ஏதாவது உதவுகிறதா?

''சுய வேலை யோசனைக் குழு'' — சென்னை சாலிக்கிராமத்தில் திறம்படச் செயல்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக ''ரூபி ரொட்டி'' தயாரிப்புக்கு ஊக்கம் அளிக்கிறது. இத் தயாரிப்புக்கான பயிற்சி தருவதோடு, விற்கவும் வசதி செய்து கொடுக்கிறது. உடல் ஊனமுற்றோர், எக்ஸ் சர்விஸ்மேன், இவர்களுக்குத் தனிச் சலுகை உண்டு.

கிராமத்தில் அதிகமாகப் பயன்படும் வண்டி (Tiller drawn trailer) வாங்கிக் கொடுக்க வசதி செய்து தருகிறது. ஓட்டுவதற்கான பயிற்சி, ரூட் பெர்மிட் வாங்குவது— இதுபோன்ற உதவிகளையும் இக்குழு செய்கிறது.

2. டி.ஐ.ஐ.சி., விட்கோ பாங்க் — இவைகளுள் எங்கு கடன் வாங்குவது உசிதம்?

அ. பண மூலதனம்:

1.	காமிரா	ரூ.	1000
2.	முக்காலி	ரூ.	500
3.	ஒளி சாதனம்	ரூ.	2000
4.	பெரிதுபடுத்த	ரூ.	2000
5.	இருட்டு அறை	ரூ.	500
6.	மேஜை நாற்காலி	ரூ.	5000
7.	இதர முதலீடு	ரூ.	1000
		ரூ.	12000

அன்றாடத் தேவை:
பிலிம், கெமிகல், மற்ற சாமான்களுக்கான செலவு ரூ. 500.

ஆ. வருமானம்
ரூ. 1000.

வங்கி உதவி: புகைப்படச் சாதனங்கள் வாங்குவதற்கான செலவில் 75 சதம் பாங்க் தந்து உதவுகிறது. ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினருக்கு 85 சதவிகிதம் வரை. திருப்பித் தருவதற்கான தவணை: 30 மாதங்கள். சாதனங்கள் பாங்குக்கு அடமானம் வைப்பதோடு, மூன்றாம் நபரின் 'கேரண்டி'யும் தேவைப்படலாம்.

2. பிரிண்டிங் பிரஸ்

1. தகுதி: கம்போஸிங், பிரிண்டிங் இவைகளில் அனுபவம், பயிற்சி.

2. மார்க்கெட்: விசிட்டிங் கார்டு, ரசீது, கல்யாண அழைப்பிதழ் — இப்படி எத்தனை வகை இருக்கின்றன?

3. இடம்: பிஸினஸ் ஏரியாவில் பிரஸ் வைத்துக் கொள்வது நலம்.

4. மூலதனம்:

1	அச்சு இயந்திரம்	ரூ. 10,000
2	பிற உபகரணங்கள்	ரூ. 1,000
	மேசை, நாற்காலி	ரூ. 1,000
		ரூ. 12,000

அன்றாடத் தேவை:
காகிதம், பிரிண்டிங் இங்க், மரப் பலகை – இவற்றுக்கு ரூ. 500

5. வருமானம்: ரூ. 1000.

6. சாதனங்கள் பெறவும், அன்றாடத் தேவைகளுக்கும் (Working Capital) பாங்க் உதவி அளிக்கின்றன.

இளம் தென்றல் பேட்டி

"உங்க பேர் என்னங்க?"

"முத்து. இந்த Fabrication தொழிலைப் பத்து வருஷமா செய்யறேன்."

"என்ன உபயோகம்?"

"நல்லாக் கேட்டீங்களே? வீடுதான் கட்டிக்கிட்டே இருக்காங்களே. கிரில், கேட், இதெல்லாம் செய்வேன். அப்புறம் சமையல் 'ரேக்' நிறைய இருக்குங்க."

"எவ்வளவு பணம் வேணும்?"

"இடம் சொந்தமா அமைஞ்சு போச்சு. மத்த மெஷின்கள், 'டிரில்லிங்', 'பெஞ்ச் க்ரைண்டர்', ஆர்க் வெல்டிங் – இதெல்லாம் 12000 ஆச்சுங்க. அது அப்போ!"

"கூட எத்தனைபேர் வேலை செய்யறாங்க?"

"இரண்டு பேர். சம்பளம் அறுநூறு ரூபாய் ஆகிறதுங்க. நான் ரொம்ப சின்ன அளவிலே நடத்தறதாலே மாசா மாசம் 10000 ரூபாய் செலவு ஆகும். ஆனால் எல்லாம் போகத் தாராளமா ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் தேறும்."

"உங்களுக்குச் சொந்த இடமாப் போனதாலே பரவாயில்லே. இல்லாட்டா?"

"வாடகைக்கு இடம் பார்த்தால், லாபம் குறைவாத்தான் வரும். ஆனால் கூட நிறையச் சந்தர்ப்பம் இருக்கு."

"இந்த வேலைக்கு மூலப் பொருள் சுலபமா கிடைக்கிறதா?"

"கிடைக்காம என்னங்க? விலைதான் ஜாஸ்தி."

"அதுக்குத்தான் உங்க ரேட்டையும் ஏத்தறீங்களே!"

முத்து ஆமோதிப்பது மாதிரி சிரிக்கிறார்.

பத்துக் கட்டளைகள்

1. சுற்றுப்புறத்தைப் பற்றிநன்கு அறிந்துகொண்டு புதிய வாய்ப்புக்களுக்காகக் கண்ணும் காதும் திறந்து வைத்திருத்தல் அவசியம்.
2. எல்லாக் கோணத்திலிருந்தும் துவக்கப்போகும் உங்கள் தொழிலை நன்கு ஆராய வேண்டும்.
3. பிற்கால வளர்ச்சி குறித்து – அடுத்த மாதம், அடுத்த வருடம் எனத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுதல் உசிதம்.
4. டாக்டர், வக்கீல் மாதிரிதான் உங்கள் பாங்க் மானேஜரும். எதையும் அவரிடம் மறைக்காதீர்கள்.

த்துணவுத் திட்டத்தின் மூ, எங்களுக்கு சத்தான ழந்தை ரத்தம் கிடைக்கச் ய்த முதல்வருக்கு எங்கள் ளமார்ந்த நன்றி.
ஹனிமூன் எங்கே?
கூடவும் தான்.
நேத்தியிலேர்ந்து, உடம்பு தனலா கொதிக்குதே. அடுத்த தெருவிலே ஒரு டாக்டர் இருக்கார். போய்க் கடிச்சிட்டு வா. ஜுரம் சட்னு இறங்கும்.
என்னதான் இருந்தாலும் லுக்கு' வீட்டுக்கு க்கத்துல இருக்கற ாக்கடைல இருக் தோம்னு இவளுக்கு இவ்வளவு திமிர் கூடாது.
அவுங்க தான் டி.வி.ல டிராமா பாத்துகிட்டு இருக்காங்களே! நீ வேற ஏன் கடிச்சு இன்னும் அவுங்களை கஷ்டப்படுத்தறே?

புதிய
கோல்கேட் ஃப்ளோரிகார்ட் டூத்பேஸ்ட்

ஃப்ளோரிகார்டில் உள்ள எம்

எ.ஃப்பி.ஃப்ளோரைட் எனாமலுடன் இணைந்து துவாரங்களுக்கும், சிதைவுக்கும் எதிராக உங்கள் பற்களை உறுதிப்படுத்துகிறது.

தமிழ்நாடு, கேரள மாநிலங்களிலும், கர்நாடகத்தில் குறிப்பிட்ட சில மார்க்கெட்டுகளிலும் இப்போது கிடைக்கும்.

CFT.G.3 TM

சென்னைத் தமிழ் கற்றுத் தருகிறார் தேங்காய்!

சென்னைக்கு வரலாம். ஊர் சுற்றிப் பார்க்கலாம். உங்கள் ஊருக்குத் திரும்பிப் போய் சுகமாக நாலுபேரைத் திட்டலாம்.

தேங்காய் சீனிவாசன் ஓரளவுக்குச் சொல்லித் தருகிறார்.

அழகா இருக்காளே அந்தப் பொண்ணு. ஊருக்குப் புதிதா?
    ஷோக்கா கீதே. அந்தக் குட்டி ஊருக்குப் புச்சா?

என்னோடு தகராறு பண்ணாதே. உதை விழும்.
    நயினா நம்ப கைல ராங் காட்டாதே. டாப் எகிறிடும்.

என்னடா இது. உன்னோடு பெரிய தொந்தரவா இருக்கு.
    இன்னாடா, படா பேஜாராக் கீது உன்னோட.

சட்டை புதிதா, பிரமாதமா இருக்கே!
    சொக்காப் புச்சா, டக்கரா கீது!

இந்த வட்டாரத்திலேயே பெரிய ஆளு. அவரைப் போய் பயமுறுத்துகிறீயே, ஐயா!
    பேட்டையிலேயே ஜலா கில்லாடி வாத்தியாரண்டை உதார் வுடறியே நயினா!

சஃபயர் தியேட்டர்ல திரையிடப்பட்டுள்ள படம் சிரிப்பா இருக்காமே!
    சஃபையர் தியட்டர்ல ஆடற பயாஸ்கோப்பு படா தமாஷ்!

சின்னப் பையனாக இருக்கிறானே என்று நினைத்துக் கொள்ளாதீர்கள் சார். நிறையப் பொய் சொல்லுவான்.
    தம்மாத்துண்டு சிறுசேனு நினைச்சுக்காதே. ஜலா பீலா வுடுவான்.

பாலத்துக்கு அருகில் எதற்குச் சண்டை?
    வாராவதியாண்டே இன்னாத்துக்குக் கூவிக்கினுகிறாங்க.

சாராயம் குடித்தவர்கள் மோதிக்கொள்கிறார்கள்.
    சல்பேட்டா கேஸுங்க மட்டை வுட்டுக்கினுகிறானுங்க.

போலீஸ்காரரைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு வாங்க.
    டாணாக்காரங்களை இட்டுக்கினு வாப்பா

இந்த ஒரு முறை விட்டுடுங்க. பிழைத்துப் போகட்டும். அடுத்த முறை ஜெயிலுக்கு அனுப்பிடுங்க.
    இந்த ஒரு தபா வுட்டுடு சார் பொய்க்கினுறானுங்க. அடுத்த வாட்டி மாமியா ஊட்டுக்கு இட்டுக்கினு பூடு.

ஆள் நாகரிகமானவராக இருக்கிறார் அதற்காக....
    சார் ஜெண்டா கீறாரு. அதுக்கோசரம்....

சோம்பேறிக் கழுதை! ஏண்டா வீடு இத்தனை அசுத்தமாக இருக்கிறது?
    சோமாறிக் கைதை! இன்னாடா ஊடு இம்மாம் கலீஜா கீது?

இத்தனை தூரம் பயணம் செய்துவிட்டு காசு தர அழுகிறாயே, சவமே!
    இம்மாம் தொலைவு சவாரி வந்துட்டு துட்டு தர அழுவுறியே சாவுக் கிராக்கி!

கற்பனை: **மாலன்**

சரணம் கணேசா! 4

விநாயகர் விசுவரூபம் கொண்டு அன்னையைத் தோளில் தூக்கியபடி தம் இடக்கையில் பலகாசனத்தை அழுத்தக் குக்குடாசுரன் விழி பிதுங்கப் பூமிக்கு வருகிறான்.
ஐயோ என்ன கோரம்! என் குழந்தையைக் கொல்ல எத்தனை முயற்சிகள்?
விநாயகருக்கு ஒரு வயது. பிறந்த நாள் வைபவத்தில் சிவபிரான் நடராஜராக நாட்டியம் செய்தார். அப்பாவுடன் தொப்பையப் பிள்ளையாரும் ஆடினார்.
நாட்டிய முடிவில் விநாயகர் தமது கால் சிலம்புகளைத் தூக்கி அசைக்க, அதிலிருந்து பூச்சிகளைப் போல ராட்சதர்கள் வந்து உதிர்கின்றனர்.
8

கதை: ரா. கணபதி | படக்கதை அமைப்பு: வாண்டுமாமா | சித்திரம்: வினு

அரிப்பும் எரிச்சலும் தரும்
வியர்க்குருத் தொல்லையிலிருந்து
விடுதலை பெறுவீர்!
நைஸில்
உபயோகிப்பீர்-
மிகத்துரித நிவாரணம்
அளிக்கும்
வியர்க்குரு
பவுடர்.
2
பேக்குகளில்—
'ப்ளூ' மற்றும்
'ஸாண்டல்வுட்'
nycil
வாங்குவீர் நைஸில்.
விரட்டுவீர்
வியர்க்குருவை.
டால்கம் பவுடரைவிட
குறைந்த விலையில்!
மருந்துக் கலவை
யுள்ள நைஸில்:
1. அதிக வியர்வை
யைத் தவிர்க்கிறது.
2. வியர்வையை
உறிஞ்சுகிறது.
3. துர்நாற்றம் ஏற்
படுத்தும் கிருமி
களை அழிக்கிறது.
4. சருமத்திற்கு இத
மளிக்கிறது.
GN-79-PR-TH

எம்.எல்.வி

ஜி. என். பி.

லட்சக்கணக்கான சங்கீத ரசிகர்களை மகிழ்வித்துவரும் எம். எல். வி. யின் நாற்பதாண்டுப் பணியைப் பாராட்டி கலைஞரைக் கௌரவிக்க இந்தியப் பெருநகரங்கள் பலவற்றில் ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன. பம்பாயில் செப்டம்பர் 26 என நாள் குறித்து ஷண்முகானந்தா சபா அரங்கில் விழா நடத்துவதென பம்பாய் கலை நிறுவனங்களின் சம்மேளனம் தீர்மானித்துள்ளது.

சங்கீத கலாநிதி, பத்மபூஷண், டாக்டர் ஸ்ரீமதி எம். எல். வசந்தகுமாரி என்று சொல்லலாம்தான். ஆனால் எம். எல். வி. என்று ரசிகர்கள் குறிப்பிடும்போது அதில் தொனிக்கும் மதிப்பும் அன்பும் ஆர்வமும் அத்தனை பட்டங்களையும் பெருமைகளையும் உள்ளடக்கி விடுகிறதே! ஆழ்ந்த சங்கீத ஞானமுடைய ஸ்ரீமதி எம். எல். வி. கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக இந்தியாவில் மட்டுமின்றி வெளி நாடுகளிலும் மிகப் பிரபலமானவராக விளங்குகிறார். சிறு வயதிலிருந்தே கச்சேரி செய்ய ஆரம்பித்து விட்டவர். வயதாக ஆக, ஞானமும் விருத்தி அடைந்தது; அவர் கற்றறிந்து பாடும்பாடல்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தன.

அவருடைய கச்சேரி சோடை போயிற்று என்ற பேச்சே கிடையாது. அரியக்குடி போல எந்தக் கச்சேரியையும் ஒரு குறிப்பிட்ட தரத்துக்கு மேலாகவே உயர்த்தி ரசிகர்களை மகிழ்வித்துவிடக் கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்.

பிர்கா பிரயோகங்களை எம். எல். வி. அழகுணர்ச்சியோடு கையாள்வதில் தேர்ந்தவர். பொருத்தமான விதங்களில் கமகப் பிரயோகம் செய்வதிலும் ஆற்றல் உள்ளவர்.

அவர் கற்றறிந்துள்ள பாடல்கள் ஏராளமானவை. பலதரப்பட்டவை. புரந்தரதாஸர், சங்கீத மும்மூர்த்திகள் தொடங்கி,மகாகவி பாரதி, பாபநாசம் சிவன், தூரன் போன்றவர்கள் வரை பலரது பாடல்களைப் பாடாந்தர சுத்தமாகப் பாடுகிறவர். அவற்றின் அர்த்த பாவங்களைப் போதிய அளவு உணர்ந்து பாடுகிறவர்.இதனால் அவர் பாவத்தை சுமகம், பிர்கா ஆகியவற்றுடன் கலையுணர்வோடு இணைத்து விடும் திறன் படைத்துள்ளார்.

எம். எல். வி.யின் தாயார் லலிதாங்கி உயர்ந்த சங்கீத வித்வாம்சனி. அவரும் அவருடைய வரப்பிரசாதியான மகள் எம். எல். வி.யும் சேர்ந்து மிகுந்த பிரயாசைப் பட்டு புரந்தரதாசர் கிருதிகள் பலவற்றைச் சேகரித்துப் புத்தகமாக வெளியிட்டார்கள். இதுமட்டுமின்றி வேறு எந்த சங்கீதவித்வானை விடவும் அதிக அளவில் புரந்தரதாசர் கிருதிகளைக் கற்றுணர்ந்து பாடுகிறவர் எம். எல். வி. என்ற பெருமையும் அவருக்கு உண்டு. புரந்தரதாசர் கிருதிகளை மட்டுமே பாடிக் கச்சேரி நிகழ்த்தியதும் உண்டு.

அவர் ஆற்றல் மகத்தானது என்றால் அவர் மனம் அதைவிட உயர்வானது! தன்னலம் பாராமல் ரசிகர்களுக்கு உதவுவார்.

ஜி. என். பி.யிடம் பயின்றவர்களுள் எம். எல். வி.க்கு இணையாக வேறு ஒருவரைக் குறிப்பிட முடியாது.

நாதஸ்வர பத்தாவின் சிறந்த அம்சங்களைத் தமது சங்கீதத்தில் கிரகித்துக் கொண்டு, அதனை வாய்ப்பாட்டுக்கு இசைவாக அமைத்துப் பெருவெற்றி கண்டார் ஜி.என்.பி. அவரது இந்தத் திறமை முக்கியமாக ராக ஆலாபனையில், அதிலும் குறிப்பாக தோடி, கல்யாணி, காம்போதி போன்ற ரக்திராகங்களில், காபி, மோகனம், கானடா போன்ற பிரசித்த ராகங்களில் ஜொலித்தது.

இதை கேட்ட எம்.எல்.வி.,அவரது ஆழ்ந்த அபிமானியாகவும் பக்தி சிரத்தையான சிஷ்யையாகவும் மாறியதில்வியப்பில்லை.

குருவிடம் அவருக்கு இருந்த நன்றி உணர்வுக்கு ஈடு இணை கூறமுடியாது. உடல்நலக் குறைவாலும்,வேறு காரணங்களாலும் ஜி.என்.பி. பொருளாதாரக் கஷ்டங்களை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தபோது, ஒரு சிஷ்யை தன் குருவின் கவலைகளைப் போக்க என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அத்தனையும் செய்தார் எம். எல். வி.

எம். எல். வி., யாருக்கும் ஒரு சிறு தீங்கும் எண்ணிய தில்லை. அவருடைய தனிப்பட்ட மனக் கஷ்டமானாலும் சரீர உபாதையானாலும்,வேறு பல பிரச்னைகளானாலும் தமக்குள்ளேயே வைத்துக் கொள்வார். பிறரைச் சிரமப்படுத்த மாட்டார். எந்த நண்பரை எப்போது சந்தித்தாலும் இன்முகத்துடன் புன்னகையுடன் மிருதுவாகப் பேசுவார்.

அற்புதமான நாற்பது ஆண்டு சங்கீதப் பணி முடித்துள்ள எம். எல். வி.க்குப் பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்துவோம்.

-டி. வி. ராமானுஜம்

25

'நான் இனி ஒரு புது ஹிரண்மயி' என்று கூறி அவள் சிரிக்கவும் ராம்நாராயணனுக்குப் புதிராக இருந்தது.

''ஏன் சிரிக்கிறே?'' என்றார்.

''நீங்க சொன்னதை நினைச்சுச் சிரிச்சேன். சினிமாவிலே நடிக்கிற ஒருத்தி கிட்டே இருக்கிற தைரியம், வெளிப்படையான ஒரு போக்கு, என் மாதிரி இருக்கிற பெண்கள் கிட்டே இருக்கா ஸார்? சினிமாவிலே நடிக்கிறவ ஊரறிய, உலகமறிய பல பேரோட கட்டிப் பிடிச்சுக் காதல் செய்யறா. வாலிபர்கள் தம் உள்ளங்களிலே அந்தக் கதாநாயகிக்கு ஓர் இடம் தராங்க. அவங்களுடைய வாழ்க்கையின் உரிமையை அறிந்தும்கூட, திருமணம் செய்துக்க வக்கீலுக்குப் படிச்சவங்களும், டாக்டருக்குப் படிச்சவங்களும் முன்வராங்க. அவங்க கிட்ட இருக்கிற அழகு, பணம், சௌகரியம் இதையெல்லாம் உத்தேசித்தே அப்படி வரலாம். அங்கே அந்தப் பெண்ணோட சுதந்திரமோ, கௌரவமோ பாதிக்கப்படறதில்லே. சொல்லப் போனா தங்களுடைய மனசுக்குப் பிடித்தமான ஒரு கணவனை என்ன விலையானாலும் கொடுத்து வாங்க அவங்களாலே முடியுது. அதைச் சமுதாயமும் ஏத்துக்கிறது. காரணம் அவங்களோட பணம் மட்டுமில்லே. இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய சம்பிரதாயங்களை மீறிய அவங்களை எந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளேயும் சாதாரண ஜனங்களை அடைச்சு வைக்கிற மாதிரி அடைச்சு வைக்க முடியாதுங்கிற உண்மையைப் புரிஞ்சிண்டதாலே ஏத்துக்கிறதைத் தவிர வேற வழியில்லே. அந்த நிலைக்குப் பத்தாயிரம் போதாது ஸார். பல லட்சங்கள் வேணும். அதுக்குத்தான் நான் இப்போ ஒரு முடிவுக்கு வந்திட்டேன்.''

அவள் சற்று நிறுத்தினாள்.

ராமநாராயணனின் கண்கள் ஆச்சரியத்தால் விரிந்தன.

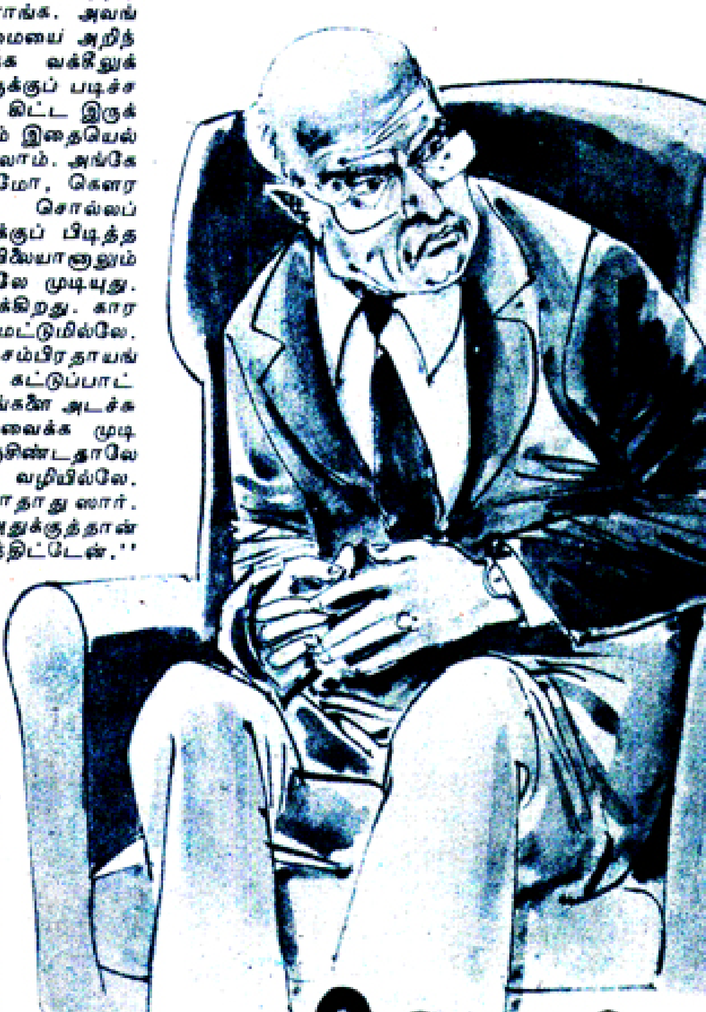
ஆங்கிலத்தில் ஹிரண்மயி சரளமாகப் பேசுகிறாள். வார்த்தைகளை அவள் உச்சரிக்கும் பாங்கு, குரலின் தெளிவு களிவுகள், இனிமையினூடே அவள் கொடுக்கும் அழுத்தம் இவை அவரைப் பிரமிக்க வைத்தன. இந்தப் பெண்ணைச் சாதாரணமாக எடைபோட்டு விட்டோம். ஆனால் இவள் பலே கைகாரி என்றது அவர் மனம். தாம் அவளுடைய வயதில் எப்படிப் பேசியிருக்கிறோம் என்பதும் அவர் நினைவுக்கு வந்தது. இப்படிப் பேசுபவள் நிச்சயம் காரியவாதியாகத்தான் இருப்பாள். இவளை மடக்க என்ன உபாயத்தைக் கைக்கொள்வது? இவளுடைய திட்டங்கள்தாம் என்ன? அவருக்குத் தலையில் குடைச்சல் ஏற்பட்டதைப் போல் இருந்தது. அவளையே பேசவிட்டு, விஷயத்தைக் கிரகிக்க வேண்டும். இவளால்தான் குப்புசாமியை விரட்டினோம். அவன் இப்பொழுது இருந்தால் யோசனை சொல்லுவான். பார்க்கலாம்.! அவர் நெற்றியில் கோடுகள் மறைந்தன.

''என்ன முடிவுக்கு வந்திருக்கே?''

''அதைச் சொல்றதுக்கு முன்னாலே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தணும்.''

''என்னது?''

''உங்களுக்குப் பேரன் பிறந்திருக்கான்கிற விஷயம் தெரியுமில்லே? அவனுக்கு இப்போ வயசு ரெண்டாகப் போறது.

கவர்ச்சிகள்

நான் அவனையும், அவன் தாயையும் பார்த்தேன். குழந்தை பெரியவனானு உங்களைப் போலவே இருப்பான்!''

''வாட்!'' அவர் குரலில் ஆச்சரியம் தொனித்தது போல இருந்தாலும் அவள் யாரைப் பற்றிச் சொல்கிறாள் என்பது புரிந்தது. பேரன் என்று அவள் குறிப்பிட்டது ஹில்டாவின் குழந்தையைத்தான். ஹில்டாவை இவள் எங்கே பார்த்திருக்கக் கூடும்? அவர் பார்வையில் தொனித்த கேள்விக்கு விடை பகர்வதைப் போல் அவளே மீண்டும் பேசினாள்.

''நான் போன வாரம் எங்க டேடி, மம்மியெல்லாம் இங்கே வந்திருந்தப்போ அவங்களோட கன்யாகுமரிக்கெல்லாம் போய் வந்தேனில்லையா? அப்போ ஹில்டாவைத் திருநெல்வேலி ஜங்ஷன்லே சந்திச்சேன். இப்போ அவள் ஒரு ஊர்லே பிரைவேட் நர்ஸிங் ஹோம்லே நர்ஸா இருக்காளாம்! குழந்தை அழகா, சிவப்பா இருக்கான். பிலீவ் மீ ஸார்! அப்படியே நீங்கதான்!''

அவருக்கு ஒரு கணம் மெய் சிலிர்த்தது.

''குழந்தைக்கு 'ராம்நாராயண்'னு தான் பேர் வைச்சிருக்கா. அவனுக்கு பேப்டைஸ் பண்ணும்போதுகூட அதே போல் பண்ணியிருக்கா. எவ்வளவு அழகான பையன்! மழலை மொழியிலே அவன் ஆங்கிலமும் தமிழும் என்ன அழகாய்ப் பேசறான் தெரியுமா? எ லவ்லி சைல்ட்!''

''ஹிரண்மயி! ஸ்டாப் இட்!''

''ஏன் ஸார்?'' — சிரித்தாள். அவள் சிரிப்பு அவருக்கு ஊசியாகக் குத்துவதைப் போல் இருந்தது.

''ஹில்டா ஒரு தன்மான உணர்ச்சியுள்ள பெண்மணி. ஷி இஸ் எ லேடி ஆஃப் தி ஹை

கிருஷ்ணமணி

ஆர்டர். நான் அவனைரொம்ப மதிக்கிறேன் ஸார். ஆமாம்! (நினைவு வந்தவள் போலக் கேட்டாள்) உங்க மகனுக்கு முதல் மனைவி மூலம் பிறந்திருக்கிறது ரெண்டும் பெண் குழந்தைகள்தானே?''

அவள் கேள்வி அவரைச் சித்ரவதை செய்தது. அவர் பெரும் பாடுபட்டுச் சேர்த்து வைத்திருக்கும் திரண்ட ஆஸ்திக்கு அவர் மகனுக்குப் பின்னர் அனுபவிக்கச் சந்ததி இல்லை. சுரேஷிற்குப் பிள்ளைக் குழந்தை பிறக்காது என்பது தெரியும். மாதங்கிக்கு ஏற்கனவே இரு முறையும் ஸிஸேரியன் ஆபரேஷன் செய்துதான் பிரசவமாயிற்று. இனி அவள் கருத்தரிக்க முடியாது. கருத்தடை செய்து கொண்டு நான்காண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அவன் பிற பெண்களை நாடிச் சென்றதற்கும் காரணம் இதுதான். தனக்கு ஓர் ஆண் வாரிசைப் பெற்றுத் தரத் தவறிவிட்ட மனைவியிடம் அவனுக்குப் பிடிப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது.

இந்தப் பெண் தன் குடும்ப விஷயங்களைக் கிளறித் தம் மனத்தில் வேதனை உண்டாக்கி வேடிக்கை பார்க்கிறாளா? வெளியில் போய்விடு என்று சொல்லிவிடலாமா என்று எண்ணினார். ஆனால் அவள் முக்கியமான விஷயத்தை இன்னும் சொல்லவில்லை என்பது நினைவுக்கு வந்தது.

அவர் மிடறு விழுங்கினார்.

''பெரியவங்க செஞ்ச பாவம் புண்ணியம், அவங்க குழந்தைகளைப் பாதிக்கும்னு சொல்லுங்களே! உங்களுக்கு அதிலே நம்பிக்கை உண்டா ஸார்?''

ராமநாராயணன் அசடு வழியப் புன்னகைத்தார்.

''பாவ புண்ணியம்கிறதே ஒரு கன்சப்ஷன். கருத்தோற்றம்! இல்லையா ஸார்?'' கேலியான குரலில் கேட்டாள்.

ராம நாராயணனுக்கு எரிச்சலாய் வந்தது.

''போகட்டும். குழந்தை ராம்நாராயணை அம்மா நல்லாப் படிக்க வைக்கப் போறளாம். ஹில்டாவை அவளுடைய முறைப் பையன் ஸ்டான்லி, இந்த நிலையிலும் கூடத் திருமணம் செய்துக்கத் தயாரா இருக்கிறதாச் சொன்னளும்.''

''செய்துக்க வேண்டியதுதானே?''

''எப்படி ஸார் உங்களாலே இவ்வளவு சுலபமா அப்படிச் சொல்ல முடிகிறது? கேட்கிறேன்னு தப்பா எடுத்துக்காதீங்க. ஹில்டா நிலையிலே உங்க பெண் ஒருத்தி இருந்தா எப்படி இருக்கும்?''

''ஹிரண்மயி!'' என்று ராம் நாராயணன் கத்தி விட்டார்.

''சொன்னலே கோபம் வருதில்லே? ஏழைப் பெண்கள்னு எப்படி வேணும்னலும் இருக்கலாம். அவங்களுக்கும் மனசு, உணர்ச்சிகள் இதெல்லாம் இருக்குங்கிறதை ஏத்துக்க முடியல்லே. வசதி உள்ளவங்கதான் நெறிமுறையோடு வாழப் பிறந்தவங்க! அப்படித்தானே?''

''இப்ப நான் என்ன செய்யணும்கிறே? அந்த ஹில்டாவிேனுட விலாசம் உனக்குத் தெரிஞ்சா எனக்குச் சொல்லு. ஒரு முப்பதினுயிரமோ இல்லே ஐம்பதினுயிரமோ அந்தக் குழந்தை பெயரில் டெபாஸிட் பண்ணிடறேன்.''

''முடியாது சார்! அவ எங்கிட்ட வாக்குறுதி வாங்கியிருக்கா. மேலும் நீங்க செய்யறதா சொல்ற உதவியை அவ ஏத்துக்கவும் மாட்டா. அவ ஒரு இலட்சியப் பெண். என்னைப் போல இல்லே!''

''நீ சாதாரணப் பெண்ணே?''

''இல்லே! சந்தர்ப்பவாதி.'' சற்று நிறுத்தினள். தன் டம்பப் பையிலிருந்து ஒரு தாளை எடுத்தாள். 'இந்தாங்க என் ராஜினுமாக் கடிதம். நான் நாளையிலேருந்து வேலைக்கு வரமாட்டேன். எனக்குச் சேர வேண்டிய பிராவிடெண்ட் பண்ட், கிராஜுவடி எல்லாத்தையும் கணக்குத் தீர்த்துடுங்க!''

சிறிதும் தாம் எதிர்பார்க்காதது நடந்து விட்டது போல் அவருக்குத் தோன்றியது. ராம் நாராயணன் அயர்ந்து போனர்.

''பைத்தியமா உனக்கு? மாசம் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வர்ற உத்தியோகத்தை உதறிட்டுப் போறேங்கிறே?''

''இன்னெருத்தருக்குக் கீழே வேலை பார்க்க நான் இனியும் தயாராயில்லே!''

''அப்பமென்ன?''

''சொந்தமாக் கம்பெனி ஆரம்பிக்கப் போறேன்!''

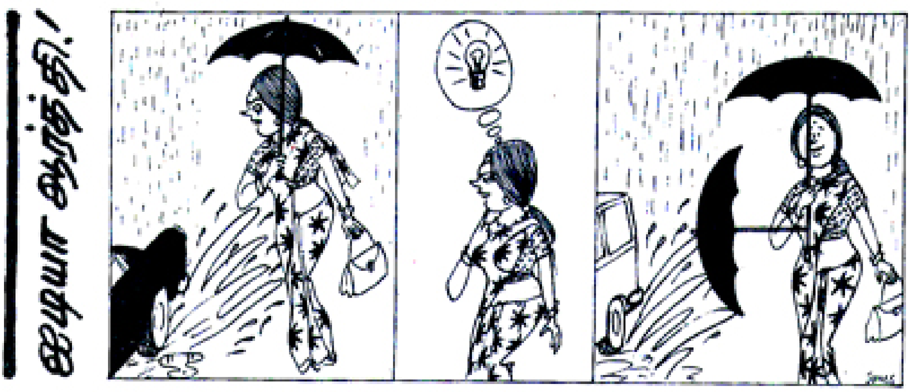
''என்ன கம்பெனி?''

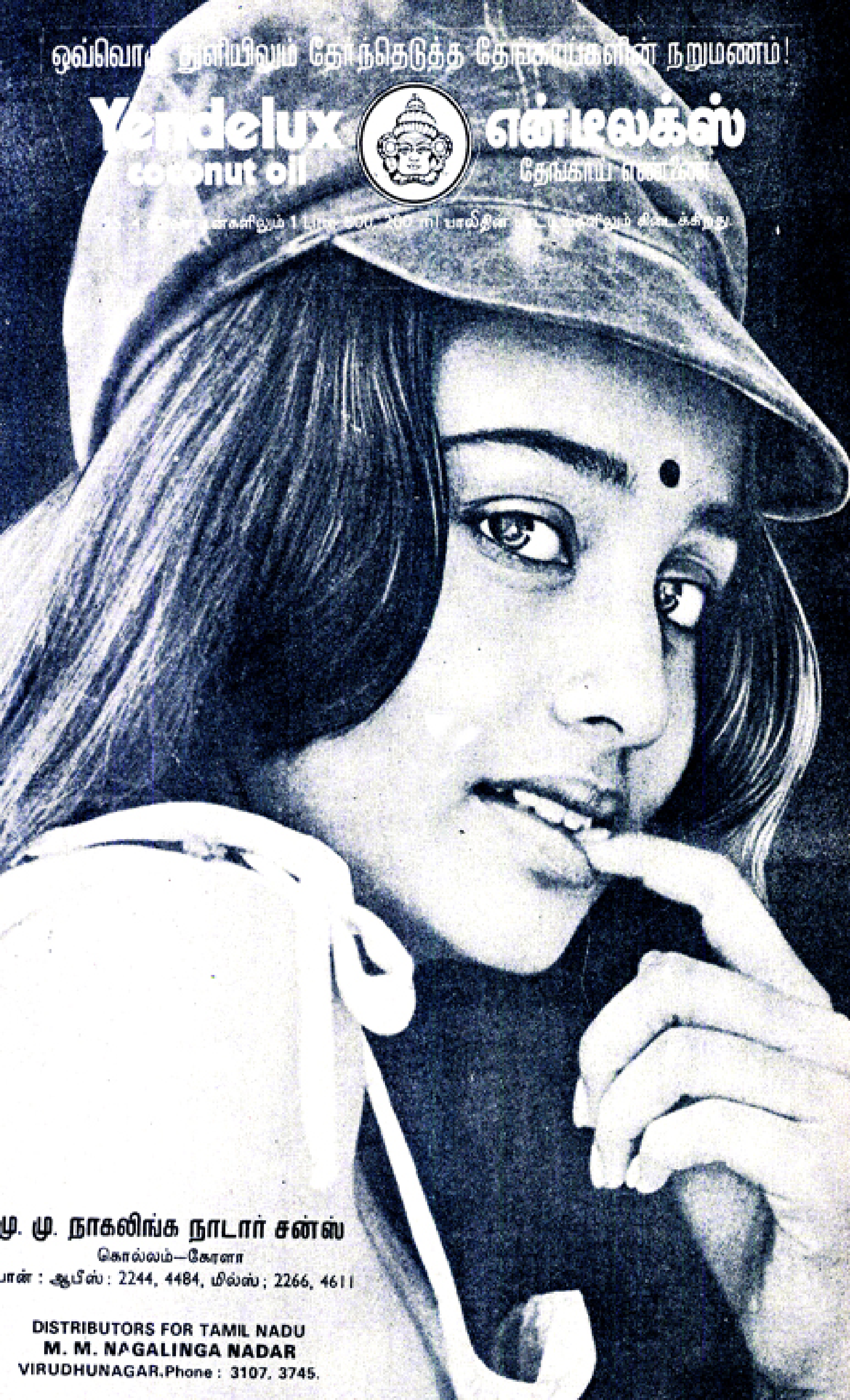
''விளம்பரக் கம்பெனி!''

''வாட் டூ மீன்?''

''ஐ மீன் வாட் ஐ ஸே!''

''ஏற்கனவே இங்கே இருக்கிற ஏழு கம்பெனி போறதுன்னு புதுசா நீ வேற வரப் போறியா? உனக்கு பிஸினஸைப் பத்தி என்ன தெரியும்? ஏமாந்திடுவே.''

Yendelux
coconut oil
என்டிலக்ஸ்
ழு. மு. நாகலிங்க நாடார் சன்ஸ்
கொல்லம்—கேரளா
பான் : ஆபீஸ் : 2244, 4484, மில்ஸ் ; 2266, 4611
DISTRIBUTORS FOR TAMIL NADU
M. M. NAGALINGA NADAR
VIRUDHUNAGAR.Phone : 3107, 3745.

அவள்: எத்தனை ஜென்மங்கள் நான் எடுத்தாலும் நீங்கள்தான் என் கணவ ராக வரவேண்டும் அத்தான்.

கணவன்: அப்படியா?

அவள்: ஆமாம். உங்களைப் போல் ருசியாகச் சமைக்க வேறு யாருக்கும் தெரியவில்லை.

—ஜ. சந்தானம்

''என்னைப் பயமுறுத்தப் பார்க்கிறீங் களா?''

''இல்லே! நீ அசட்டுத்தனமா காரியம் செய்யப் போறியேன்னு இருக்கு.''

''நான் அசடுதான். ஏமாந்து போனவள் தான்; ஆனா அது கடந்த காலம். எதிர்காலம் அப்படி இருக்கப் போறதில்லே. நான் தீர் மானிச்சிட்டா அதிலேருந்துவிலகறதில்லே!''

''நீ வயசில அறியாதவ. உனக்குப் பிஸி னஸ் ஃபீல்டைப் பத்தி என்ன தெரியும்? இட் ஈஸ் எ ஜங்கிள்!''

''நீங்களும் அறியாத வயசில ஒரு முரட் டுத் துணிச்சலோடுதான் பரந்த இந்த உல கத்திலே எப்படியும் பிழைச்சுக்கிறதுன்னு வந்ததாக் கேள்விப் பட்டிருக்கேன். காட் டிலேதான் நாம வாழறோம்கிறதையும் இந் தக் காட்டுமிராண்டிப் பாஷையையும் நான் தெரிஞ்சுக்கிட்டேன். இப்பக்கூட ஒண்ணும் குடிமுழுகிப் போயிடல்லே. எனக்குச் சேர வேண்டிய பங்கை நீங்க தந்துட்டா நான் ஒதுங்கிக்கிறேன்!''

''உனக்குச் சேர வேண்டிய பங்கா? இது என்ன புது உரிமை?''

''இல்லேஸார்!உங்களுக்கு சந்துலால்ஸேட் தரப்போற பிஸினஸ்லே வரக்கூடியது எவ்வளவு இருக்கும்னு ஒரு மனக் கணக்குப் போட்டேன். ஒன்பது சதவிகிதம் லாபம்னு சொன்னாக்கூட நிகர லாபம் ஏழு இலட் சங்கள் தேறும் இல்லையா? எனக்கு மூணு இலட்சம் கொடுங்க. நான் கல்கத்தாவுக்கே திரும்பிப் போயிடறேன்!''

ராம நாராயணன் முதன் முறையாக வாய் விட்டுச் சிரித்தார்.

''ஹிரண்மயி! என்னோட கம்பெனி சிப் பந்திகளுக்கு வருடாந்தரபோனஸ் நீ கொடுப் பியா?''

''அறுபது பேருக்கு வருடாந்தர போனஸ் இரண்டு லட்சத்துக்கு மேலே போகாது. அதுக்கு ஒதுக்கிடு செஞ்சி மீதம்தான் இந்த ஏழு இலட்சங்கள். எனக்குத் தெரியும் ஸார்!''

''நயா பைஸாக்கூடத் தர முடியாது. வீணா இந்த வீம்பெல்லாம் பிடிக்காதே! இன்னிக்கு வேலையை ராஜினாமாச் செஞ் சிட்டுப் பிறகு உன் செயலுக்கு நீயே வருத் தப்படுவே. மனசைக் கவலை புழுவா அரிக் கும்.''—அவர் மோவாயைத் தடவிவிட்டுக் கொண்டார்.

''ஸேட் சந்துலால் எனக்கு வழிகாட்டியா இருக்கும்போது நான் எதைப் பத்தியும் கவ லைப்படல்லே!''

''வாட்! ஸேட் சந்துலால் உனக்கு வழி காட்டியா?''

''யெஸ்! ஏன் அப்படிப் பார்க்கறீங்க? பிஸினஸ் ஆரம்பிக்க எனக்குப் பணம் ஏது? அவர்தான் தரப்போறார். முதல்லே ரெண்டு லட்ச ரூபாய் வட்டி இல்லாத கடன். ஆச் சரியப்படாதீங்க. மவுண்ட் ரோட்லே எல் டாம்ஸ் ரோடுக்கருகாமையிலே புதுசாக் கட்டி முடிச்சிருக்கிற ஆறு மாடிக் கட்டிடத் திலே ரெண்டாவது மாடியிலே ஆபீஸ் திறக்கப் போறேன். வாடகை மாசம் ஆறாயிரம் ரூபாய். இன்னொரு விஷயம். எனக் குப் பிஸினஸ் கன்ஸல்டென்ட் யார் தெரி யுமோ?''

''யாரு?''

''மிஸ்டர் குப்புசாமி!''

''ஹிரண்மயி!''

''ஸார் மிரட்டாதீங்க! குப்புசாமி யாலதான் நீங்க இந்த நிலைமைக்கு வந் திருக்கீங்க. மேலும் மிஸ்டர் சந்துலால் ஸேட் எனக்கு வருஷத்துக்கு ஐம்பது லட்ச ரூபாய்க் குப் பிஸினஸ் தர்றதா வாக்கு கொடுத்திருக் காரு. இனிமே உங்க கம்பெனிக்குத் தர்றது சந்தேகம்தான். அவர் பிஸினஸ் விஷயமா மாசத்திலே பத்து நாள் மெட்ராஸ் வர வேண்டியிருக்குதாம். இனிமே அவர் ஹோட் டல்லே தங்கப் போறதில்லே. என் ஃபிளாட் லேதான் என்னோட தங்குவார். யெஸ்! மெட் ராஸ்லே அவருக்குத் துணைவி நான்தான்!''

''ஹூ....ஹூ....'' பேச முடியாமல் ராம நாராயணன் திணறினார்.

''என்ன சொல்லப் போறீங்க. நான் எதற்கும் கவலைப்படல்லே. என் பெண் மையை யார்கிட்டே இழந்தேனோ அவர் மூலமாகவே நாமும் சொஸைட்டியிலே ஒரு ஸ்டேட்டஸுக்கு வர்றதா முடிவு பண் ணிட்டேன். அவர் கம்பெனி மட்டுமில்லே, வட இந்திய முதலாளிங்க கம்பெனிகள் பல வற்றிலிருந்தும் எனக்கு ஆர்டர் வாங்கித் தர்றதா பிராமிஸ் பண்ணியிருக்கார். ஓகே! தட்ஸ் ஆல்! நான் வரேன் ஸார்! இன்னும் ஒரு வாரத்துள்ளேயாவது என் கணக்கை ஸெட்டில் பண்ணிடுங்க! குட்பை!'' அவள் எழுந்து நின்றாள். மறு கணமே காற்றைப் போன்று வெளியே போனாள்.

தம் கம்பெனியின் எதிர்காலம் இருண் மண்டிக் கிடப்பதைப் போன்று ராம் நாரா யணனுக்குத் தோன்றியது. விளம்பர உல கில் தம் செல்வாக்கு இனியும் எடுபடாது போல் தோன்றிற்று. அவரால் திக்பிரமை பிடித்து அசையாமல்இருக்கத்தான்முடிந்தது. பாவ காரியங்களின் பலன்கள் முளைக்க ஆரம் பித்து விட்டனவோ என்பது போலத் தோன் றியது. (தொடரும்)

நிர்வாக இயலை நிலைநாட்டியவர்

சில காலம் முன்பு வரை இளைஞர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். படிக்க ஆசைப்பட்டார்கள். இப்போது யாரைப்பார்த்தாலும் எம்.பி.ஏ. படித்துத் தேறுவதுதான் லட்சியம் என்பது போல் பேசுகிறார்கள். அத்தனை மவுசு ஏற்பட்டிருக்கிறது இந்தப்படிப்புக்கு. தொழில், வணிக நிறுவனங்களின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்பதற்காக அளிக்கப்படும் பயிற்சி இது. உற்பத்தி, விற்பனை, உளவியல், சமூக இயல், பொது நிர்வாகம், நிதி நிர்வாகம் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் ஒட்டு மொத்தமா"கப் பாட போதனை நடக்கிறது. இந்த எம். பி. ஏ. படிப்புக்கு இந்நாட்டில் வித்திட்டவர்களுள் ஒருவர் பேராசிரியர் எம்.கிருஷ்ணசாமி.

செங்கல்பட்டைச் சேர்ந்த சிறுவன் எம். கிருஷ்ணசாமி சென்னை பி. எஸ். உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்து, பெங்களூரில் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்தார். மேற்படிப்பு லண்டனிலும் கரக்பூரிலும். பெங்களூரில் ஹிந்துஸ்தான் விமானத் தயாரிப்பு நிறுவனத்தில் சேர்ந்தார். தற்சமயம் எஸ். பி. ஜெயின் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் மானேஜ்மெண்ட் அண்ட் ரிசர்ச் கல்லூரியின் இயக்குனராகவும் காரியதரிசியாகவும் பணியாற்றுகிறார்.

நாட்டுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்தவுடனேயே நாடெங்கும் தொழில் புரட்சி செய்ய வேண்டும்; அதற்குத் தொழில் நிர்வாகத்தில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு கமிட்டி உருவாயிற்று. இதற்காகவே ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்த அறிஞர் உர்விக என்பவரோடு கிருஷ்ணசாமி இந்தியா முழுவதும் பிரயாணம் செய்து பல இடங்களில் கருத்தரங்குகள் நடத்தினர். இந்தக் கல்விக்கான மாதிரிக் கல்லூரிகள் பல உருவாக்கவும் தீர்மானித்தனர்.

எல்லாவற்றுக்கும் தலைமையாக டில்லியில் ஆல் இந்தியா மானேஜ்மெண்ட் அசோசியேஷன் அமைத்து அதன் தலைவராக டாக்டர் லட்சுமணஸ்வாமி முதலியாரும் நிர்வாகப் பொறுப்பில் பேராசிரியர் எம்.கிருஷ்ணசாமி, மற்றும் பலரும் இருந்தனர். வெளி நாட்டுக் கல்வி ஸ்தாபனங்களின் உதவியுடன் இந்தியாவில் நிர்வாகக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்துவதுதான் இதன் முக்கிய நோக்கம்.

ஐரோப்பாவில் நிர்வாகத் துறைப் பயிற்சியை நேரில் கண்டறிவதற்காக ஐந்து ஆண்டுகள் லண்டனில் பணியாற்றினார் கிருஷ்ணசாமி. அப்போதைய பிரதமர் நேரு வெளி நாட்டுத் தூதரகத்தின் செலவைக் குறைக்கும்படி கூறுவார். இவரது நிர்வாகப் பயிற்சியால் மாதம் 10000 பவுண்டுகள் செலவை பிரிட்டனில் நமது தூதரகத்திலே குறைத்துக் காண்பித்தார். 1958ல் பிரஸ்ஸல்ஸில் நடந்த 'விஞ்ஞான பூர்வமான நிர்வாகம்' உலக மகாநாட்டில் ஒரே இந்தியப் பிரதிநிதியாக கிருஷ்ணசாமி கலந்து கொண்டார்.

இப்பொழுது நிர்வாக இயல் கல்வி அகமதாபாத், கல்கத்தா, பெங்களூர், பம்பாய் ஆகிய நகரங்களில் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களிலும் உண்டு. தனியார் கல்லூரிகளும் விரிவடைந்து வருகின்றன.

கல்கத்தா நிர்வாகக் கல்லூரி ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவராக கிருஷ்ணசாமி சென்று, கல்லூரி இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கும் நிலத்தை வங்காள அரசிடமிருந்து பெற்று, கட்டிடத்துக்கு அஸ்திவாரம் போட முயன்றபோது போலீஸ்காவலேயும் மீறி சமூக விரோதிகள் லாரியில் வந்து சூழ்ந்துகொண்டு நிலத்தைக் காலி பண்ணும்படி நிர்ப்பந்தப் படுத்தினர்கள். அதே சமயத்தில் பிரதமர் நேரு மறைந்த செய்தியும் கிடைத்தது! இவர் மனம் உடனே டெல்லி செல்ல விரும்பினாலும் கடமை பேசியது: ''நீ டில்லி போய் என்ன செய்யப் போகிறாய்? எப்படியாவது இவர்களைச் சமாளித்து வெற்றி காணப் பிரயாசைப்படு!'' தம் உயிரே போனாலும் பரவாயில்லே. இந்தக் கல்லூரி உருவானால் அதுவே பிரதமர் நேருவின் ஆத்மாவுக்குத் தாம் செலுத்தும் அஞ்சலி என்று நினைத்து மேற்கொண்டு பணியைத் தொடர்ந்தார். இந்த வெற்றிதான் இன்று கல்கத்தா ஐ. ஐ. எம். ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

குடத்தில் இட்ட விளக்குப் போல் இருக்கும் கிருஷ்ணசாமியின் அடக்கமான பேச்சும், வசிக்கும் இடத்தின் சுத்தமும், உழைப்பின் தீவிரமும் நம்மைத் திகைப்படையச் செய்யும். காலை ஐந்தரை மணி முதல் இரவு பன்னிரண்டு மணி வரை உழைக்கும் இவர் படுத்தவுடன் தூங்கிவிடுவாராம். கர்நாடக இசையில் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர். புல்லாங்குழல் வாசிப்பார்.

கல்கத்தா ஐ. ஐ. எம்; பம்பாயில் நிட்டி; இந்த ஆண்டு ஆரம்பமான எஸ். பி. ஜெயின் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் மானேஜ்மெண்ட் அண்ட் ரிசர்ச் (பாரதீய வித்யாபவனைச் சேர்ந்தது) ஆகியவற்றில் இவரது தொண்டு மகத்தானது!

இவர் ''என்னைப் பற்றி எதற்கு. என் இன்ஸ்டிடியூட்டை பற்றி எழுதுங்கள்'' என்று கூறினர். நமக்கோ இவர் இல்லாமல் இன்ஸ்டிடியூட்கள் ஏது?' என்று தோன்றுகிறது!

—லட்சுமிகண்ணன்

வீட்டுக் கட்டும் கையுமாகத் திண்ணையில் உட்கார்ந்து பாக்கி வசூலிக்க வரும் கடன்காரர்களை ''ஒரு கை குறைகிறது உட்காரேன்'' என அழைக்கும்போது அப்பா... அனுமந்து.....

அரை டஜன் குழந்தைகளைப் பெற்றுவிட்டு அரிசிக்கும் பருப்புக்கும் அல்லல்படும் அம்மா.

கட்டிய கணவனை விட்டுவிட்டுப் பிறந்த வீடே கதி என ஓடிவந்த வாயாடிப் பெண்.

ஜவுளிக் கடையில் வேலை செய்துகொண்டே கடை முதலாளியுடன் கன்னு பின்னுவென்று ஊர் சுற்றிவிட்டு மாத்திரையுடன் வீடு திரும்பும் இரண்டாவது பெண்...

வேலை வெட்டி இல்லாத ரோஷக்காரப் பையன்... இரண்டு வாண்டுகள்...

இவர்களுக்கு நடுவே டி. வி. மெக்கானிக் வேலை செய்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்றப் போராடும் மூத்த மகன் ராமு.

இப்படிப்பட்ட குடும்பத்தில் லட்சாதிபதி மகள் அனு — அப்பாவை விரோதித்துக் கொண்டு — முறைப்படி திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் — மருமகள் பதவியை ஏற்றுக் கொள்கிறாள்.

காசு பணத்தோடு வருவாள் என எதிர்பார்த்த அனு — கையை வீசிக்கொண்டு வந்ததும் 'நவக்கிரகம்' மாதிரி அனைவரும் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்கிறார்கள். பாதி படத்திலேயே கதாநாயகன் இறந்து போக, 'அனு' விதவையாகிறாள். லட்சாதிபதி அப்பா தன்னுடன் வரும்படி அழைப்பு விடுத்தும் போகாமல் கணவன் விட்டுப்போன கடமைகளை நிறைவேற்றுகிறாளாம் கதாநாயகி.

பொடலங்காய்கதை! பொல்லாத கடமை. வியட்நாம் வீடு சுந்தரம் இதற்கு முன் இப்படிப்பட்ட கதையைத் திரையில் பார்த்ததே இல்லையோ?

மலையாளத்தில் பி. என். மேனன் பெயர் கொடி கட்டியிருக்கிறதே. அவர் டைரக்‌ஷனில் ஏதாவது புதுமை செய்திருப்பாரோ என்று பார்த்தால் அதிலும் பூஜ்யம்.

போதாக் குறைக்கு காமிரா வேறு சதி செய்திருக்கிறது... படு சதி!

கதாநாயகன் பெயர் ராஜாவாம். என்ன ராஜாவோ? என்ன மந்திரியோ?

கதாநாயகி ஜெயதேவி! என்ன துணிச்சல் இந்த வேடம் போட இவருக்கு!

பாட்டாவது கேட்கலாமா? அதற்கும் வாய்ப்பில்லாமல் செய்துவிட்டார் எம். எஸ். வி.

டி. ஆர். மகாலிங்கம் அந்தக் காலத்தில் நல்ல நல்ல படங்களை எடுத்திருக்கிறார். அவரது மகன் எடுத்த படம் இது?

பாராட்ட ஆசைப்பட்டால் பன்னிரெண்டே ரீல்களில் படத்தை முடித்ததற்காகப் பாராட்டலாம்!

-திரைஞானி

சுடுகிறது சூர்யா!

சூர்யா பத்திரிகையை விற்றதனால் மேனகா காந்திக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள் பற்றியும் பத்திரிகையைத் திரும்ப வாங்க நடந்த முயற்சிகள் பற்றியும் அதன் இன்றைய ஆசிரியர் ஜே. கே. ஜெயின் கூறுகிறார். பிப்ரவரி-மார்ச் மாதங்களில் நடந்த விஷயங்களை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வருகிறார் சூர்யா ஆகஸ்ட் இதழில்!

காட்சி 1

சூர்யா ஆசிரியர் டாக்டர் ஜே. கே. ஜெயினை மதன் என்பவர் சந்தித்துச் சூர்யா இதழைத் திரும்பத் தரும்படி கேட்கிறார்.

மதன்: என் பெயர் மதன். நான் பாபாஜி என்னும் ஜோதிடப்பத்திரிகையை நடத்தி வருகிறேன். அது ஒரு நல்ல பத்திரிகையாயிருந்தபோதிலும், அவ்வளவு பிரபலமானதாக இல்லை. அதனால் பிரபலமான ஒரு பத்திரிகையை எடுத்து நடத்தலாமா என்று யோசிக்கிறேன்.

டாக்டர் ஜெயின்: நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?

மதன்: சூர்யா இதழை வாங்குவதற்காக வந்திருக்கிறேன்.

டா. ஜெயின்: நாங்கள் அதை விற்பதாக இல்லை.

மதன்: என் பிள்ளைகள் அமெரிக்காவில் இருக்கிறார்கள். எனக்கு நிறையப் பணம் இருக்கிறது. உங்களுக்கு 25 லட்சம் தருகிறேன். சூர்யாவைத் தரவேண்டும்.

(டாக்டர் மறுக்கவே மதன் சென்று விடுகிறார்.)

காட்சி 2

மேனகா காந்தி டாக்டர் ஜே. கே. ஜெயினைச் சந்திக்கிறார்.

மேனகா: உங்களை எப்படியாவது சந்தித்துப் பேசி சூர்யாவைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு என்னை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

டா. ஜெயின்: யார் அனுப்பியது? பிரதமருக்கு நீங்கள் என்னைச் சந்திக்கவிருப்பது தெரியுமா?

மே: தெரியும். ஆனால் அவர் நேரிடையாக என்னிடம் சொல்லவில்லை. சுவாமிஜி (திரேந்திர பிரம்மச்சாரி) என்னை அனுப்பினார். பிரதமர் எப்போதாவதுதான் வீட்டு விஷயங்களைப் பற்றி நேரிடையாகப் பேசுவது வழக்கம். பெரும்பாலான நேரங்களில் சுவாமிஜிதான் பிரதமரின் கருத்தைத் தெரிவிப்பார். பிரதமர் சொல்லாமல் ஸ்வாமிஜி என்னை அனுப்பியிருக்க மாட்டார். உங்களிடம் அழுது, கெஞ்சியாவது சூர்யாவைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்பதற்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன். சூர்யாவைத் திரும்பத் தந்து என்னை நிம்மதியாக வாழவிடுங்கள். இருபத்து ஐந்து லட்சம் போதுமா? இல்லையென்றால் 60 லட்சத்துக்கு ஒத்துக்கொள்வீர்களா?

டா. ஜெயின்: பிரதம மந்திரி அப்படி ஆசைப்பட்டால் பத்திரிகையைத் திரும்பத் தருகிறோம். ஆனால் அவ்வாறு யாரும் சொல்லவில்லையே?

மே: பிரதமர் அப்படி ஒரு நிலைமையை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார். இதனால் அவர் பாதிக்கப்பட்டதாகவோ, இதில் சம்பந்தப்பட்டதாகவோ அவர் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்.

டா. ஜெயின்: எங்களை (நானும், சர்தார் ஆங்க்ரேயும்) யாரும் விலைக்கு வாங்கிவிட முடியாது. எங்களைப் பணிய வைத்து விட்டோம் என்றும் எண்ணக் கூடாது. பிரதமருக்கு இதனால் ஒரு தர்ம சங்கடம் உண்டாகி இருக்கிறதென்றால் திரும்பத் தருகிறோம்.

மே: இவ்வளவு பணம் கிடைக்கிறதே. பெற்றுக்கொண்டு பத்திரிகையைத் திரும்பத் தரலாமே?

டா. ஜெயின்: சூர்யாவை விற்றதால் உங்களுக்கு ஏதாவது பாதிப்பு உண்டா?

மே: நிச்சயமாக. வீட்டில் நான் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. வீட்டிலிருக்கும் யாரும் என்னுடன் பேசுவது கிடையாது. என் கணவரும் இறந்து விட்டார். என் குழந்தைக்கு ஒன்றும் தெரியாது. வீட்டுக்கு இனி நான் தேவையற்றவளாகி விட்டேன். ராஜீவையும், அவர் மனைவியையும் திருப்திப்படுத்துவதற்காக என்னுடைய உடை, நான் சாப்பிடும் விதம், பேச்சு எல்லாவற்றிலும் என் மாமியார் குற்றம் காண்கிறார். ஒவ்வொரு

நிரந்தரம்

● மாமியார் மருமகளைக் கொடுமைப்படுத்துவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். எஜமானி வேலைக்காரியை?

'நிரந்தரம்' படத்தில் பார்க்கிறோம். மகளைப் பெண் பார்க்கப் பிள்ளை வீட்டுக்காரர்கள் வரும் சமயம் பார்த்து அவள் காதலனோடு ஓடிப் போகிறாள். குடும்ப மானத்தைக் காப்பாற்ற அப்போது வேலைக்காரியை மணமகளாக நடிக்கச் சொல்கிறார் (வேறு யோசனையே தோன்றவில்லையோ)

மகனுக்கு உத்தியோகத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள 'ரெடிமேட் மனைவி' தேவைப்படுகிறாள். அப்போது மருமகளாக நடிக்கச் சொல்கிறார். (எந்தத் தாயாவது இப்படிச் செய்வாளா?)

பேத்தியின் நோய் குணப்பட டாக்டர் யோசனைப்படி அவளுக்குத் தாயாக நடிக்கச் சொல்கிறார். இப்படியே பல வேஷங்கள்.

அரசியல் மேனகா மாதிரி கோபித்துக் கொண்டு வெளியேறத் தெரியவில்லை இந்த 'மருமகள்' மேனகாவுக்கு. பெட்டியில் கிடந்த காதலன் ராஜீவின் புகைப்படத்தைப் பார்த்தபடியே துபாயிலிருந்து வருவான்... தன் கஷ்டங்கள் விடியும் என நம்பிப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள். துபாயிலிருந்து வந்தகாதலனோ இவள் அக்குடும்பத்தில் நடித்த நடிப்பையெல்லாம் நிஜமென நம்பி விரக்தியடைகிறான். காதல் தோல்வி தாங்காமல் தன்னை மாய்த்துக்கொண்டு விடுகிறான். அவளும் அவன் வழி போக நினைக்கும்போது ஒரு குழந்தையின் பாசம் அவளைத் தடுத்து நிரந்தரமாகநடிக்க வைக்கிறது.

மேனகா உருக்கமாகவே நடித்துள்ளார். ஆனால் ராஜீவ் தன் காதலியின் நடிப்பில் ஏமாந்தது போல் தம் நடிப்பால் நம்மை ஏமாற்றத்துக்கு உள்ளாக்குகிறார்.

கல்லாப்பெட்டி – சக்க காமெடி...மன்னிக்கவும், காமெடியா அது?

மேனகா ராஜீவிடம் துபாயிலிருந்து திரும்பி வரும்போது குங்குமச் சிமிழ் வாங்கி வரச் சொல்வதில் எத்தனை விவேகம் இருக்கிறதோ அத்தனை விவேகம்(!) படத்திலும் இருக்கிறது.

– திரைஞானி

◆◆

முறை அவரைச் சந்திக்கும்போது பலத்த அவமானத்துக்கு உள்ளாகிறேன்.

வேறுசிலரும் சூர்யாவைவாங்கிட முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். சில ஆயிரங்களை எட்டிப் பிடிக்க முடியாத ஒரு பத்திரிகையைச் சேர்ந்தவர், ஒரு 'பெரும் புள்ளி'யால் தூண்டி விடப்பட்டு 68 லட்சத்துக்கு சூர்யாவை வாங்க முயன்றிருக்கிறார்.

இதனிடையில் மேனகாவுக்கு வீட்டில் பல துன்புறுத்தல்கள் நடந்திருக்கின்றன. சஞ்சய்,மேனகாவின் நம்பிக்கைக்குப்பாத்திரமான டிரைவரும், செக்யூரிட்டி ஆபீஸரும் வீட்டை விட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களோடு டைனிங்ஹாலில் சாப்பிடக் கூடாது. தன் அறையில்தான் சாப்பிட வேண்டும் என்று மேனகாவுக்கு உத்தரவிடப்பட்டது. சமையலறைக்குள் நுழையக் கூடாது என்று மேனகாவின் ஆயா காதரின்னுக்குப் பிரதமரே உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்.

இதன் நடுவே ஜோசியப் பத்திரிகை நடத்தி வரும் மதன், மேனகாவின் தாயாரிடம், ''மேனகாவின் ஜாதகத்தை ஆராய்ந்தேன். மேனகாவுக்கு நல்ல எதிர்காலம் இருந்தாலும் இந்த மாத முடிவில் அவள் அநேகமாக தற்கொலை செய்துகொள்வாள்'' என்று கூறியிருக்கிறார். இங்கே ஒரு பக்கத்தில் சீதாராம் கேசரியும், கல்பநாத் ராயும், மேனகா மனநிலை குழம்பி இருக்கிறார் என்கிற வதந்தியைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள்.

தவிர அன்னை ஆனந்த மயி என்பவர் மேனகாவிடம் சூர்யாவைத் திரும்பப் பெறும்படி கூறியிருக்கிறார். பிரதமர் வீட்டைப் பொறுத்த மட்டில் அன்னை ஆனந்த மயி, சுவாமி திரேந்திர பிரம்மச்சாரி ஆகியோர் சொல்வது வேத வாக்காகக் கருதப்படுவதால் மேனகா மீண்டும் டாக்டர் ஜெயினிடம் கேட்டிருக்கிறார். ''அந்தப் பெண்ணின் பாதுகாப்பைக் கருதியும், அமைதியைக் கருதியும் பத்திரிகையைத் திரும்பக் கொடுத்து விடுங்கள்'' என்று டாக்டர் ஜெயினிடம் அன்னையே கூறியிருக்கிறார்.

மேனகாவின் அம்மா திருமதி ஆனந்திற்கும் டாக்டருக்கும் நடந்த பேச்சு:

டாக்டர் ஜெயின்: சூர்யாவை விற்றது அவ்வளவு பெரிய குற்றமா?

மே. தாயார்: இல்லை. பதவிக்கு வருவதில் ராஜீவை மேனகா முந்திவிடக் கூடாதே என்பதில் பலருக்குமுள்ள பயம்தான் அனைத்துக்கும் காரணம்.

'சூர்யா' இதழிலிருந்து

—கோபு ராமஸ்வாமி

குடும்பம் ஒரு கதம்பம்

ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர்

தவிர்க்க முடியாத நிஜம். எல்லோரும் சந்தித்தே ஆகவேண்டிய சத்தியம் முதுமை.

ஐந்தும், ஐம்பதும் ஒன்றுதான், குணத்தால். நம் குழந்தை மழலை மொழியில் 'அது என்னதும்மா, ஏம்மா' என்று கேட்கும் போது சலிப்பு ஏற்படுவதில்லை. வாரி எடுத்து முத்தம் கொடுத்து அதற்குப் புரியும் வகையில் கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பதில் சொல்கிறோம். .''கிழம் சும்மா தொண தொணங்கறதுன்னு! உங்க அப்பாவைக் கொஞ்ச நேரம் பேசாம இருக்கச் சொல்லுங்களேன். ரிடையரானதுக்கு லட்சணமா திண்ணையில கிடந்தா என்னவாம்?''

என்ற சிடுசிடுப்புத்தான் வயதானவர்களுக்குப் பதிலாகக் கிடைக்கும்.

இதற்கு மறு பக்கம் என்ற ஒன்றும் இருக்கிறது. மறுப்பதற்கில்லை. இன்றைக்கு உடையால், மனத்தால், நாகரிகப் பழக்க வழக்கங்களால் எவ்வளவோ மாறி வருகிறோம். உலகம் ரொம்பக் குறுகி விட்டதால் கலாசாரப் பரிவர்த்தனைகளும் அதிகமாகி விட்டன. ஆனால் இன்றைக்கும் நம்மில் பலர், ''அதென்னவோ என்னுடைய குணம் அப்படி ஆயிடுத்து சார். எனக்கும் அறுபது வயசு. இனிமே என்ன ஆகணும். இப்படியே இருந்துட்டுப் போறேனே!''

என்பார்கள்.

''ஆசாரமாகவே இருந்துட்டேன். இந்தக் கிராமத்திலேயே இருந்து காலத்தைக் கழிச்சுடறேன். அங்க எல்லோரும் வரவா போறவாளுமா ஜே ஜேன்னு இருக்கும். இவளானா தடிக் தடி ஆம்பிளேயோட பேசிண்டு நிப்பா. நமக்கும் இப்படி ஒரு மாட்டுப் பொண் வந்து வாய்ச்சிருக்க வேண்டாம்...''

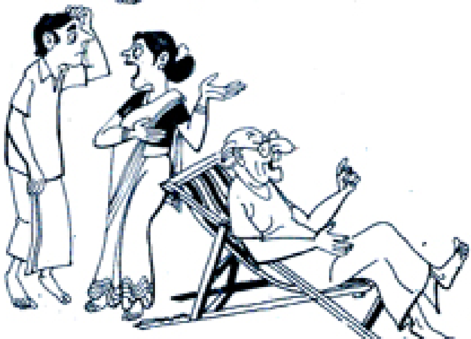
என்று பிடிவாதத்துடன் நிஷ்டூர்யம் பேசும் மாமியார். இத்தனை நாள் தன்னைக் கஷ்டப்பட்டு வளர்த்த அன்னையை எதிர்த்துப் பேசவும் முடியாது; தன் பிள்ளையையும் விட முடியாது; 'இவன் இங்க பட்டணத்தில கொழிக்கிறான். அம்மாக் கிழம் இருந்தா கஷ்டம்னு குக்கிராமத்தில் கொண்டு தள்ளிட்டான். இவா ராஜ்யம்னு' என்று நீட்டி முழக்கும் உறவினர்களின் பேச்சு. எல்லாவற்றையும் தர்ம சங்கடத்துடன் சகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இப்படிப் பெரும்பாலான வயதானவர்கள் இரண்டு வகையாகத்தான் பிரிந்து கிடக்கிறார்கள். இடிசோறு தின்னும் கிழவர்களைப் பார்க்கும்போது பரிதாபமாக இருக்கிறது. அதே சமயம் 'நான் இப்படித்தான்' என்று நிமிர்ந்து நின்று வறட்டுப் பிடிவாதத்தால் எல்லோருடைய அன்பையும் இழந்து, மேலும் மேலும் பிடிவாதம் கொண்டு நிம்மதியின்மையையும் சிலர் தேடிக் கொள்கிறார்கள். 'இவர்கள் ஏன் கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது?' என்றுதான் தோன்றும்.

'செத்தவன் பின்னால் எத்தனை .பேர் போகிறார்கள் என்பதை வைத்தே எப்படி வாழ்ந்தான் என்று சொல்லிவிடலாம்' என்பார்கள்.

''இதென்ன எனக்குக் கோதுமைக் கஞ்சி கொடுக்கிறே? ஏதோ வயதானவன் கிடக்கிறானே. அவனுக்கு வாய்க்கு ருசியா எதை

யாவது செய்வோம்னு இருந்தாத்தானே. இனிமே இவனால நமக்கு என்ன பிரயோஜனம். சீக்கிரம் செத்தா சரி என்ற நினைப்பு உனக்கு!''

ஷுகர் இருப்பதால் கண்டிப்பாகக் கோதுமைக் கஞ்சிதான் கொடுக்க வேண்டும் என்று டாக்டரின் ஆலோசனைப்படி செய்த மருமகளுக்குக் கிடைக்கும் அம்பு பாணம் இது.

பொதுவாகவே ரிடையர் ஆனவுடனேயே பலருக்கும் இதுபோல 'காம்ப்ளெக்ஸ்' வந்து விடுகிறது! ஐம்பத்தைந்தாவது (அல்லது ஐம்பத்தெட்டாவது) வயது வரைதான் தன்னால் வேலை செய்ய முடியும், மனிதனாக இருக்க முடியும் என்றும், அதற்கப்புறம் தான் 'எதற்கும் லாயக்கற்ற கிழம்'தான் என்றும் சைகலாஜிகலாக ஒரு எண்ணம் வந்து விடுகிறது இவர்களுக்கு.

அதேபோல இந்த 'ரிடையர்மெண்ட்' பிரமை பெண்களுக்கும் வந்து விடுகிறது. அது மருமகளின் வருகையோடு வரவு செய்வது. அதுநாள்வரை அந்த வீட்டின் அரசியாக இருந்தவளின் மணி முடியை, வந்த மறுநாளே இந்த இருபது வயதுப் பெண் பிடுங்கிக் கொண்டு விடுகிறாளா என்ன?

மேலை நாட்டில் இந்தப் பிரச்னையே (இதைப் பிரச்னை என்று எடுத்துக்கொண்டால்) கிடையாது. தன் குழந்தைகள் வளர்ந்து திருமணமானவுடன் தனியாகப் போய்விட வேண்டும். மருமகள் பெரும் ரிஸர்ச் ஸ்காலராக இருக்கலாம். ஆனால் அவள் குழந்தை பெற்றால் லீவு போட்டு விட்டு அவள்தான் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் 'கிரெச்' போன்று வேறு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஒரு போதும் முதியவர்கள் இவர்களுக்கு உதவுவதில்லை. முகம் சுளிக்கும் ஒவ்வொரு மருமகளும் மேல் நாட்டு விவகாரங்களைக் கொஞ்சம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கூட்டுக் குடும்பத்தின் அருமை அப்போதுதான் அவர்களுக்குப் புரியும்.

இந்த ஒரு அருமையான பண்பாடு நம்மிடையே ஓரளவு மறைந்து விட்டது. அதனால் இன்றைக்கு வயதானவர்களின் 'இறப்பு' என்பது ஒரு மீட்டிங் போடும் இடமாக ஆகிவிட்டது. பெரும் பெரும் இன்ஜினியராகவும், டாக்டராகவும் இருக்கும் மகன்கள் செய்யும் இறுதிச் சடங்குகள் வெறும் கேலிக் கூத்துப் போல உள்ளன. இதுபோல இடத்திற்கெல்லாம் வருவது நாகரிகமில்லை என்று ஜீன்ஸ் மேக்ஸியுடன் வளர்ந்த பேரன் பேத்திகள் ஒதுங்கி விடுகிறார்கள்.

இந்த இரண்டுக்கும் நடுவிலே குடும்பத்தை ஓர் அழகான கோவிலாக நிர்மாணித்து வைத்துள்ளவர்கள் கொஞ்சம் பேராகத்தான் இருக்கிறார்கள். 'இவள் இந்த மனையை வாழ்விக்க வந்தவள்; நம் பரம்பரைக்கு வழிவகுத்துக் கொடுக்கப் போகிறவள்; கண்ணாக வளர்த்த மகனின் மனத்திலே இடம் பெற்றவள். சின்ன வயசு. அம்மா வீட்டில் இத்தனை நாள் இருந்துவிட்டதால் ஏதோ இருக்கலாம். இனிமேல் நாம்தானே இவளுக்கு அம்மா!'

என்று கனிவோடு ஆதரிக்கும் மாமியார்!

'அப்பா, இவ்வளவு நாள் காலையிலிருந்து ஒரே ரொடீன் வேலை. ஆபீசுக்குப் போறதும், வர்றதும். இனிமே வீட்டிலே நிதானமா இருந்து வீட்டுக்கான தேவைகளைக் கவனிக்கலாம். இன்னும் கொஞ்சம் கார்டனிங் பண்ணலாம். ரவியோட பிள்ளைக்கு ஹோம் ஒர்க் செஞ்சு கொடுக்கலாம்!'

இப்படி அவரவருக்கு ஒத்த வகையில் அட்ஜஸ்ட் செய்துகொள்ளும் அன்பான குடும்பத் தலைவர்கள்! (ரிடையரான பின் பி. ஏ. எழுதி பாஸ் செய்தவர்களும் உண்டு.)

'ஏதோ அத்தைதான் பேசிட்டாங்க. வயசான காலத்தில் முடியலே. நாமதானே அவங்களுக்குச் செய்யணும்'

அன்புடன் மெட்டி ஒலிக்க மாமியாருக்கும் மாமனாருக்கும் பணிவிடை செய்யும்மருமகள்.

இந்த அன்புப் பிணைப்பிலே அந்தக் குடும்பமே செழிக்கும். இதற்கெல்லாம் இவர்கள் செய்ய வேண்டியது மிகமிகக் கொஞ்சம் தான். ஒருவரை யொருவர் எதிரியாகப் பாவித்துக் கொண்டு, அவருடைய தலை மறைந்ததுடன் கோள் சொல்லிக்கொண்டு சமயம் கிடைத்தபோதெல்லாம் இடித்துக் காட்டிக் கொண்டு இல்லாமல் இருப்பது தான். எல்லோரும் வாழப்போவது ஒரு வாழ்க்கைதான். அன்பாக, பண்பாக, நேசமாக வாழ்ந்துவிட்டுப் போனால் என்ன? மனிதர்களின் மேல் துவேஷமும், பொறாமையும் ஆத்திரமும்... அது மற்றவர்களையல்ல; உங்களை, உங்கள் உடலை மனத்தை எல்லாவற்றையும் பாதிக்கிறது.

மனிதனுக்கு இறப்பு நிச்சயம். அவன் இறந்து விட்டான் என்றவுடன் கண்ணில் ததும்பும் ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர்! அதைச் சம்பாதிக்க அன்பால்தான் முடியும். அது தான் நீங்கள் பெரு வாழ்வு வாழ்ந்ததன் அடையாளம்.

—மஞ்சுளா ரமேஷ்

''என்னங்க, திக்கற்ற வயதான பெண்மணிகளின் நலனுக்காக ஒரு சங்கம் ஆரம்பிச்சிருக்கோம்! அதுக்கு-நீங்க என்ன. நன்கொடை தர்றீங்க?''

''என் மாமியாரை!''

—ஆ. பானுமதி

சிறந்த ஆயுர்வேத
மருந்துகளுக்கு

லலிதா பார்மஸி

ஸ்தாபிதம் : 1942

தலைமை ஆபீஸ் :

கும்பகோணம் – 612001

(தமிழ்நாடு)

(போன் : 123)

டிரக் லைசென்ஸ் நிர். 40 / 31-8-78

சட்டுத் தொகைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது

உங்களுக்குத் தேவையான

ஆயுர்வேத மருந்துகள் யாவும் கிடைக்கும்

நாள்பட்ட சிக்கலான வியாதிகளில் ஆயுர்வேத சிகிச்சை முறைதான் நிரந்தர பலனை அளிக்க வல்லது என்பது யாவரும் அனுபவ பூர்வமாக அறிந்ததே. உங்கள் உபாதைகளுக்கு டாக்டர் **V.R.L. சர்மா** அவர்களிடம் நேரிலோ அல்லது 50 காசு தபால் தலையுடன் கடிதம் மூலமோ, கும்பகோணம் தலைமை ஆபீசுடன் தொடர்பு கொண்டு ஆலோசனை பெற லாம். கடிதங்களை தமிழில் அல்லது இங் கிலீஷில் Type செய்தோ அல்லது மிகத் தெளிவாகவோ எழுதக் கோருகிறோம். கடிதங்களிலும் முக்கியமாய் கார்டிலும் ரொம்பவும் நுணுக்கமாய் எழுத வேண் டாம் எனக் கூறுகிறோம். தெளிவில்லா மலும், பதிலுக்கு 50Np ஸ்டாம்ப் அனுப்பாமலும் வரும் கடிதங்களுக்கு பதில் எழுதப்பட மாட்டாது.

எங்களது எல்லா தயாரிப்புகளும் கீழ்க்கண்ட எமது பிராஞ்சுகளிலும் கிடைக்கும்.

1. லலிதா பார்மஸி, 52-A, மஹாதானத் தெரு, மாயூரம்-609 001
   போன் : 379
2. லலிதா பார்மஸி, 81, வடக்கு வீதி, சிதம்பரம்-608 001
3. லலிதா பார்மஸி, 39, ரங்கநாதன் தெரு, தி. நகர், சென்னை-600 017
   போன் : 441454
4. லலிதா பார்மஸி, 105, கச்சேரி ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை-600 004
   போன் : 73007

உங்கள் அழகுக்கு அழகூட்டும் குங்குமம்

புதிய சுமங்கலி டீலக்ஸ் குங்குமம்

இன்று தன் இயற்கை எழிலை எந்த மங்கையும் மேலும் பொலிவுறச் செய்யலாம். உங்கள் ஒப்பனைக்கு மேலும் மெருகூட்டு வது சுமங்கலி குங்குமம்.

கொஞ்சம்கூட வெளியே சிந்தாத சிறந்த பாக்கிங்கில் வரும் குங்குமம் அது ஒன்றே. ஆகவே அது உங்கள் கைப்பையிலோ அல்லது டிரஸ்ஸிங் டேபிள் மேலோ வைத்துக்கொள்ள உகந்தது. சுமங்கலி உங்களுக்குப் பிடித்தமான பலவித வண்ணங்களில் கவர்ச்சியான ஜாடி களிலும், பௌடர் உருவிலும் மற்றும் டீலக்ஸ் பர்ஸ் பாக்கிங்குகளிலும் கிடைக்கிறது.

டீலக்ஸ் ● குங்குமம்

சுமங்கலி

ஒரு கேசவர்த்தினி தயாரிப்பு

OBM 4952 TM

ரவிகுல திலகன்

செம்பியன்

"முதலிரவன்று மணமகளைச் சட்டபூர்வமான உரிமையுடன் மணமகன் கட்டிப் பிடிப்பது போல் தஞ்சை நகரைத் தன் மகிழ்ச்சிக்காகக் கைப்பற்றினான் விஜயாலயன்" என்று திருவாலங்காடு செப்பேடுகள் கூறுவதில் விநோத அழகு தென்படுவதாக எழுதுகிறார் சரித்திரப் பேராசிரியர் திரு கே. ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரி.

• • •

சோழ இளவரசன் விஜயாலயன் மாபெரும் வெற்றி பெற்றதையும் தஞ்சை நகர மக்கள் பாரம்பரியப் பெருமை மிக்க சோழ மன்னரால் ஆளப்படுகின்ற பாக்கியம் அடைந்ததையும் அமைதி காத்தால் அவர்களுக்கு ஒரு தீங்கும் நேராது எனவும் வளமான எதிர்காலம் காத்திருக்கிறது என்பதையும் முரசறிவிக்கச் செய்தான் ரவிகுலதிலகன்.

சேதமுற்றிருந்தகோட்டைச் சுவர்களையும் திருவாசல் கதவுகளையும் தீப்பந்தங்களின் ஒளியில் அவசரமாகச்செப்பனிடும் பணியில்ஆயுதங்கள்பறிக்கப்பட்டுக் கைதிகளாகச் சரணடைந்திருந்த முத்தரையரின் படைவீரர்களை ஈடுபடுத்தினான். இற்காகவே பழையாறையிலிருந்து உடன்

அழைத்து வந்திருந்த தனது கட்டிடக் கலை நிபுணர்களை மேற்பார்வையிடச் செய்தான்.

ஜெயசிங்கனின் ஈமச்சடங்குகள் உரிய மரியாதையுடன் நடக்க வேண்டிய ஏற்பாடு களைக் கவனிக்குமாறு உத்தரவிட்டான்.

தன் படைத் தளபதிகளை அழைத்து, போர் இன்னும் முடிந்துவிடவில்லை என்றும் முத்தரையர் பெரும் படை பலத்துடன் தஞ்சையைத் திரும்பக் கைப்பற்ற வருவார் எனத் தான் எதிர்பார்ப்பதையும் கூறினான். படை வீரர்களுக்கு ஓய்வு தேவைதான். ஆனால் எந்தக் கணமும் தாக்குதலை எதிர் பார்த்து எச்சரிக்கையுடன் இருக்கவும் வேண் டும் என்று சொல்லிப் போர்த் தந்திரங்களை ஆராய்ந்தான்.

இதன் பின்னர் பரணி மீது அமர்ந்து, தான் அராபியனாக வேடம் பூண்டு ஜெய சிங்கனைச் சந்திக்க வந்த தினத்தன்று ஓர் அரச மரத்தடியில் பார்த்துப் பிரார்த் தித்துக்கொண்ட நிசும்ப சூதனி சிலையை அணுகி னான். ''தாயே! என் கோரிக்கையை நிறை வேற்றித் தந்தாய். தஞ்சை என் வசமாகி யது. அன்னையே உனக் குச் சிறப்பான தொரு

கோயில் எழுப்பிக் கும்பாபிஷேகம் நடத்து வேன்'' என்று தன் பிரதிக்ஞையைப் புதுப் பித்துக் கொண்டான்.

''ஆகவமல்லா!'' என்று ஒற்றர் தலைவனை அழைத்து, ''நீ மாறுவேடத்திலன்றி எனது தூதனாகவே காஞ்சிக்குச் செல்ல வேண்டிய தருணம் வந்து விட்டது'' என்று கூறித் திருமந்திர ஓலை அதிகாரியைப் பல்லவேந் திரருக்கு நிருபம் எழுதப் பணித்தான்:

''சக்கரவர்த்தி அவர்களின் திவ்விய சமூ கத்துக்கு ரவிகுல திலகன் வரைந்த நட்பு மடல்.

தங்களது ஜன்மப் பகைவர்களான பாண் டியர்களுடன் தங்கள் முன் அனுமதியின்றி வர்த்தக ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட முத் தரையனுக்குப் பாடம் கற்பிக்கும் முகமாகத் தஞ்சைத் திருநகரைக் கைப்பற்றுவதில் மாபெரும் வெற்றி அடைந்துள்ளேன். தங்கள் நல்லாதரவையும் வாழ்த்துக்களையும் வேண்டுகிறேன்.

''ஆகவமல்லா! இந்த ஓலையுடன் காஞ்சிக்குக் காற்றினும் கடிதாகச் செல். தஞ்சையில் என் ஆட்சியை நிலை நாட்டிய பின் விரைவில் நானே காஞ் சிக்கு நேரில் வந்து அவரைச் சந்

ஆசீர்வாதம்

ஹோட்டலில் மாவரைக்கும்
கோடி வீட்டுக் கோபாலன்
கோபத்தோடு மகளிடம் சொன்னார்

''அடியே கோமளம்!
காலா காலத்தில் எவனையாவது
காதலித்துத் தொலை!

காலம் பூரா உன்னை வைத்துக்கொண்டு
காப்பாற்றுபவனாய் இருந்தால்போதும்
வேறு ஒரு எளவும் வேண்டாம்

சாதி மதத்தைப் பற்றி எதுவும்
கேட்காதே

மூக்கும் முழியுமாய்
பருவத்தோடு இருக்கும்போதே
காதலித்துவிடு.

ஏனென்றால்
வரதட்சிணை வரிசையோடு
வகையாய்க் கல்யாணம் பண்ண
வக்கில்லை எனக்கு.

ஆகையால் அருமைப் பெண்ணே!
எவனையாவது காதலி!
சீக்கிரம் காதலி!

—இரா. கதைப்பித்தன்

''எங்கள் சகாரா இங்கே இருக்கிறது''
புதுக் கவிதைத் தொகுப்பு. ரூ. 4.
விசுவசாந்தி பதிப்பகம், இராஜ
பாளையம்

நித்துத் தஞ்சைக்கு எழுந்தருளுமாறு வேண்டுவேன் என்று சொல்லு! சோழ நாட்டின் புதிய தலைநகரில் என் தந்தையின் மகுடாபிஷேகத்தையும் நான் இங்கே உருவாக்கப் போகும் நிசும்பசூதனி கோயில் கும்பாபிஷேகத்தையும் சக்கரவர்த்திதான் முன்னின்று நடத்தித் தர வேண்டும் என்பதையும் தெரிவி!''

''அப்படியே ஆகட்டும் பிரபோ! இப்போதே புறப்படுகிறேன்'' என்று விடைபெற்றான் ஆகவமல்லன்.

அச்சமயம் விஜயாலயனின் அந்தரங்கப் பணியாளனாகிய நுளம்பன் அவ்விடம் வந்து ''பிரபோ! தங்கள் தளபதியிடம் ஒரு வார்த்தை பேச அனுமதிக்க வேண்டும்'' என்று வினயமாகக் கேட்டுக்கொண்டான்.

''நீ என்ன சொல்லப் போகிறாய் என்று எனக்குத் தெரியும்'' என்றான் விஜயாலயன். ''நள்ளிரவு கடந்து வெகு நேரமாகிவிட்டது. நான் சற்று ஓய்வெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தளபதிக்கு நினைவூட்டப் போகிறாய் அதுதானே!''

''ஆமாம், பிரபோ! விடிவதற்கு இன்னும் ஒன்றரை சாமம்தான் இருக்கிறது. தாங்கள் சிறிது நேரமேனும் படுத்துறங்கினால் முத்தரையர் படை தஞ்சையை நெருங்கும்போது புத்துணர்ச்சியுடன் சித்தமாயிருக்கலாம்.''

''நுளம்பன் கூறுவதில் அர்த்தமிருக்கிறது'' என்றான் சேனாபதி அரையன். ''கோட்டையின் நாற்புறங்களிலும் இருளைத் துளைக்கும் கூர்த்த பார்வையுடையவர்களை நிறுத்தியிருக்கிறேன். மூன்று நாழிகைக்கு ஒரு முறை அவர்கள் மாற்றப்படுகிறார்கள். முத்தரையர் படை விடிவதற்கு முன் வருமென்று தோன்றவில்லை. ஏதேனும் நிழலுருவங்கள் தென்பட்டாலும் உடனே வந்து உங்களைத் துயிலெழுப்புகிறேன்.''

அப்போதுதான் விஜயாலயனுக்கும் தான் மற்றவர்களைப் போலவே களைத்துப் போயிருப்பது தெரிந்தது. தான் போய்ப் படுத்தால் தான் மற்றவர்களும் சற்று முறை வைத்துக் கண்ணயர முடியும் என்பது புரிந்தது.

''நல்லது தளபதி! நான் அரச மாளிகை செல்கிறேன். நினைவிருக்கட்டும்! போர் ஓய்ந்திருக்கிறதே தவிர முடியவில்லை!''

''கணப்பொழுதும் அதை மறக்க மாட்டேன் பிரபோ!'' என்று கூறி இளவரசனை அனுப்பி வைத்தான் சேனாதிபதி அரையன்.

அரச மாளிகையில் விஜயாலயன் நீராட அனைத்தையும் சித்தமாக வைத்திருந்தான் நுளம்பன். துரிதமாகவே உடலைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்துகொண்டு அதிலேயே பாதிக் களைப்பு நீங்கியவனாகப் புத்தாடை புனைந்து சயனக் கிரகத்தை அடைந்தான் இளவரசன்.

அங்கே....

மாலை நடன நிகழ்ச்சிக்காகச் செய்துகொண்ட அதே அலங்காரத்துடன் அழகுத் தேவதையாகக் காட்சி தந்தாள் உத்தமசீலி!

• • •

தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் நுழைந்ததும் முதல் காரியமாகச் சீனன், 'உத்தமசீலியைப்

பத்திரமாகப் பாதுகாத்து என்னிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்' என்ற இளவரசனின் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டும் அவன் தந்த அடையாளங்களை வைத்தும் அரச மாளிகையைச் சற்றும் தாமதியாமல் சென்றடைந்தான். வாள் பிடிக்கத் தெரிந்தோரெல்லாம் கோட்டையைக் காக்க யுத்த களத்துக்குச் சென்றுவிட்டிருந்ததால் அரண்மனையில் காவலர்கள் மிகக் குறைவாகவே இருந்தனர். முன் வாயில் காவலர்கள் இருவர் சீனனின் விநோதமான தோற்றத்தைப் பார்த்து வியந்து கண்களையும் வாயையும் விரித்த போதிலும் அவன் அவர்களைக் கடந்து செல்ல யத்தனித்தபோது கடமையாற்ற மறவாமல் வழி மறித்தனர். மின்னல் வேகத்தில் அவர்களுடைய தலைகள் ஒன்றோடொன்று மோதுண்டு மயங்கிச் சரிந்தன. அவர்களுடைய வேல்களைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு படிகளேறிச் சென்றான் சீனன். யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாத சூறாவளி என முன்னேறிய அவன், திறந்திருந்த சில அறைகளிலிருந்த பெண்களை நோட்டம் விட்டுவிட்டு எங்கும் உத்தமசீலியைக் காணாததால் ஓர் அவசரத்துடன் கால்களை எட்டி வைத்து நடந்தான். மாளிகையின் மையக் கட்டில் சாத்தப்பட்டிருந்த ஓர் அறைக் கதவு முன் சில காவலர்களைக் காணவும் அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த முக்கியமான சிலர் அங்கிருப்பதைப் புரிந்துகொண்டான். தன் கரத்திலிருந்த இரு வேல்களுள் ஒன்றைச் சரேலென்று வீசி ஒருவனைச் சாய்த்த வேகத்திலேயே மற்ற மூவரையும் நெருங்கித் தன் அசுர பலத்துடன் மற்றொரு வேலைச் சிலம்பமாகச் சுழற்றி மண்டையில் அடித்து வீழ்த்தினான். கதவைத் தள்ளித் திறக்க முயன்றான்; முடியவில்லை. உட்புறம் தாளிடப்பட்டிருப்பதை உணர்ந்து தோளினால் மோதினான். கதவு கலகலத்தது. ஆனால் திறந்துகொள்ளவில்லை. மறுமுறை முயன்றான்.

உள்ளே....

''அண்ணா! எதற்காக நாம் பயந்து தப்பி ஓடவேண்டும்?'' என்று கேட்டாள் உத்தமசீலி. ''விஜயாலயன் கோட்டைக்குள் புகுந்து முன்னேறினால் என்ன? ஒன்று, நம்மைச் சிரச்சேதம் செய்யப் போகிறான் அல்லது சிறை வைக்கப் போகிறான் அவ்வளவுதானே? இந்நேரம் பெரியப்பாவுக்குச் செய்தி எட்டி இருக்கும். படையுடன் புறப்பட்டு வந்து விஜயாலயனைப் பழி வாங்காமலா இருக்கப் போகிறார்?''

''கலையரசி! இந்தச் சுரங்கப் பாதை வழியே தப்புவது பயந்து ஓடுவதாகாது. இது யுத்த தந்திரம். இன்று தப்பிச் சென்று நாளை படை பலத்துடன் திரும்பி வந்து விஜயாலயனை வென்று வாகை சூடலாம் என்பதே நோக்கம்'' என்றான் மெய்க் காவலர் தலைவன்.

''ஆமாம், அனுக்கப் பேரரையன் கூறுவதுதான் சரி. வா என் பின்னோடு'' என்று அவள் கரத்தைப் பற்றி இழுத்தான் திவாகரன். சயனக் கிருகத்தின் கட்டில் நகர்த்தப்பட்டு ஒரு சுரங்கப் பாதை வாயைப் பிளந்து கொண்டிருந்தது.

அழகிச் சிரிப்புக்கு என்ன அர்த்தம்?

அட்டைப்பட அழகியின் சிரிப்புக்கு என்ன அர்த்தம்?

சிந்தனை 1: கவுனின் நிறம் சிவப்பானாலும் அதற்கு ஓர் உள்ளர்த்தமும் கிடையாது. நான் ஜனநாயகவாதிதான் என்று புன்னகையால் நிரூபிக்க முயல்கிறார்.

சிந்தனை 2: இத்தனை நீளமான முத்துச் சரத்தைப் பார்த்து மலைக்காதீர்கள், போலிதான் என்று கூறும்போதே சிரிப்பு வெடிக்கிறது.

சிந்தனை 3: கண்ணிலே தரிக்க வேண்டிய கறுப்புக் கண்ணாடி தலைமீது ஏறியதால்தானே என் கண்களின் சிரிப்பையும் காமிரா படம் பிடிக்க முடிந்தது? என்று கேட்கும்போது உதடுகள் மலர்ந்து முல்லை நகையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

சிந்தனை 4: தம் பெயரையும் விலாசத்தையும் மறவாமல் கல்கி காரியாலயத்தில் தந்த புகைப்பட நிபுணர் ஐக்மோகன், அவருடைய மாடலாக நின்ற என் பெயரை மட்டும் கொடுக்க மறந்திருக்கிறார் என்றாலும் அதற்காகக்கூட எனக்குக் கோபம் வராது என்று தமது குணச் சிறப்பைச் 'சிரிப்பின் மூலம் உணர்த்துகிறார்!

''அண்ணா! எனக்கென்னவோ இது கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை'' என்று உத்தமசீலி கூறும்போதே அறைக் கதவின் தாள் தகர்ந்து படாரென்று பேரொலியுடன் கதவு திறந்து கொண்டது. அதனை மோதித் திறந்த வேகத்திலேயே வந்த சீனன், அனுக்கப் பேரரையன் மீது இடி தாக்குவது போல் விழுந்தான். ''ஐயோ!'' என்று அலறிக் கொண்டு அவன் கீழே சாயவும், திவாகரன் உடைவாளை உருவிக் கொண்டான். சீனனோ அருகிலிருந்த ஓர் ஆசனத்தை வெகு இலேசாகத் தூக்கி அதனால் திவாகரனைத் தாக்க ஆரம்பித்தான். இத்தகைய மூர்க்கத் தனத்தை எதிர்பாராத திவாகரனின் வாள் தெறித்து விழ, அவனும் தரையைத் தழுவினான். யுத்த மரபுகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டதான அசுர பலத்துடன் கூடிய சீனனின் வெறித்தனத்தை எப்படிச் சமாளிப்பது என்று திவாகரனும்

அவனது அனுக்கப் பேரரையனும் யோசித்து முடிவதற்குள்ளாகவே சீனன் தன் இடுப்பில் சுற்றி எடுத்து வந்திருந்த மணிக் கயிற்றை அவிழ்த்துஅவ்விருவரையும் இணைத்துவைத்து அதனால் வளைத்துக் கட்டினான். பிறகு நிமிர்ந்து, செய்யப்பட வேண்டியனவற்றைத் திட்டமிடுவது போல ஒரு முறை சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். சுரங்கப் பாதையின் கதவை மூடி மஞ்சத்தை ஒரு கரத்தாலேயே இழுத்து அப்பகுதியை மறைத்தான்.

அவன்ஆவேசவேகத்தோடுஉள்ளேநுழைந்ததிலிருந்து ஒவ்வொரு நடவடிக்கையையும் பிரமிப்புடன் பார்த்துக் கொண்டு நின்ற உத்தமசீலி, இப்போதுதான் தன் நிலை பெற்றவளாக வியப்புடன் பேசினாள்.

''அன்னா! குதிரைச் சக்தியை விடத் தன் பலம் அதிகம் என்று உணர்த்தத் தேரை இழுத்துக் காட்டியவன் இவன்! எனக்குப் பரிசளிக்கப்பட்ட உயர் ஜாதி வெண் புரவியை வென்று சென்றவன்! ஆகா! இவனும் அந்தப் பெண் குவளையும் கூட விஜயாலயனின் கையாட்கள்தாம் போலும்! அடேய்! உனது இளவரசர் செய்கிற மோசடிகளுக்கு அளவே இல்லையா?''

''எல்லாம் அந்தத் துரோகி ஜெயசிங்கனால் வந்த வினை! அவன் கழுத்தை நீங்கள் சீவியது ரொம்பச் சரி என்பதை முற்றிலும் உணர்கிறேன்'' என்றான் அனுக்கப் பேரரையன்.

சீனனின் சுருங்கின கண்கள் இது கேட்டு மேலும் இடுங்கின. அவற்றிலிருந்து ஒரு கோப ஒளி புறப்பட்டு அவர்களைச் சுட்டது.

''முட்டாளே! எதிரியின் மெய்க் காவலனைப் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு இப்படி உளறலாமா நீ?'' என்றான் திவாகரன். ''விஜயாலயன் இதை அறிந்தால் என்னைப் பழி வாங்காமல் விடுவானா?''

''பிரபோ! மன்னிக்க வேண்டும். ஆத்திரத்தில் என் வசமிழந்து பேசி விட்டேன்'' என்றபோது அனுக்கப் பேரரையனின் உடல் நடுங்கியது. ''இவனுக்கு நம் மொழி தெரியாதென்றும் எண்ணி விட்டேன்.''

''அப்படியானால் நீ முட்டாள் மட்டுமல்ல, பரம மூடன்! இதற்காகவே உன்னைக் கழுவில் ஏற்றலாம்! ஜெயசிங்கன் தலையைச் சீவியதற்குப் பதில் உன் தலையை வெட்டியிருக்கலாம் நான்'' என்றான் திவாகரன். அனுக்கப் பேரரையன் கதி கலங்குவதை அவன் முதுகோடு ஒட்டியிருந்த தன் முதுகில் உணர்ந்தான் திவாகரன்.

எதற்கும் பதில் பேச முடியாத சீனன் அறைக் கதவை மூடிவிட்டு யாரும் எளிதில் உட்புக முடியாதபடி துணிமணிகள் நிரம்பிய ஒரு பெட்டியை நகர்த்தி வைத்து முட்டுக் கொடுத்தான். அப்பேழை மீதே தானும் அமர்ந்துகொண்டு, ''வீரவேல் வெற்றிவேல்'' என்ற முழக்கங்களுடன் சோழ வீரர்கள் வருவதற்குக் காத்திருந்தான். 'நம்மவர் வந்ததும் முதல் காரியமாக இந்தச் சுரங்கப் பாதையின் மறுபுறம் சென்று நுழைவாயிலை அடைத்துவிட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்' என்று எண்ணினான் சீனன். 'கட்டுண்டிருக்கும் இவ்விருவரையும் தனித் தனிச் சிறைகளில் காவலில் வைக்கவும் ஆவன செய்ய வேண்டும். ஒரே சிறையில் தள்ளினால் திவாகரனே தன் அனுக்கப் பேரரையனைக் கழுத்தை நெரித்துக் கொன்று விடுவான்... சர்வாலங்கார சுந்தரியாகத் திகழும் இவள்... விஜயாலயன் வரும்வரை இங்கேயே இருக்க வேண்டியதுதான். வெற்றிக் காணிக்கையாக உத்தமசீலியை இளவரசரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு நான் வணங்கி விடைபெற வேண்டியதுதான்.'

விஜயாலயன் வருவதற்கு நீண்ட நேரமாகி விட்டது. நள்ளிரவுக்குப் பின் அரைச் சாமம் கடந்து அவ்வறைக்குள் அவன் நுழைந்ததும் பணிவுடன் உத்தரவு பெற்று வெளியேறினான் சீனன்.

கட்டுக்கடங்காத காதல் மீதுற உத்தமசீலியைப் பார்த்தான் விஜயாலயன்.

''அன்பே!'' என்று மிருதுவான குரலில் விளித்து மெல்ல அவளை நெருங்கினான்.

விஜயாலயனை அவள் நிமிர்ந்து நோக்கினாள். கண்களில் அனல் பறந்தது! அறையின் நாற்புறமும் நின்ற பாவை விளக்குகளின் சுடர் ஒளி அவள் மேனியின் பிரகாசத்துக்கு முன் மங்கின எனில் அவள் நயனங்களிலிருந்து தெறித்த உஷ்ணமோ தீபச் சுடரைத் தீண்டினால்கூடத் தணணென்றிருக்கும் என்று எண்ணுமாறு அவனைத் தகித்தது! (தொடரும்)

''ஒரே வயித்தெரிச்சல் சமாசாரமா இருக்கப்பா, பேப்பரைப் பிரிச்சா!''

''கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்புச் சமாசாரங்களா?''

''நீ ஒண்ணு! நெசவாளிக்கு 10 லட்சம், தொழிலாளிக்கு 5 லட்சம், பால்காரருக்கு 7 லட்சம், கூலி ஆளுக்கு 3 லட்சம்னு எங்கெங்கோ அடிக்கிற லாட்டரியைச் சொல்றேன்!''

—எம். கிருஷ்ணசாமி

வந்தவர்: ஏம்பா, ஜெனரல் மானேஜர் ரூமுக்குள்ளே ஏதாவது டிஸ்கஷன் நடக்குதா? வாசல்லே அவர் லைட் எரியுதே?

பியூன்: அதெல்லாம் இல்லீங்க. நாலணாவுக்குக் கமர்கட் வாங்கி ரகசியமா சாப்பிட்டுக்கிட்டு இருக்கார்! அதுவரையில யாரும் உள்ளே வரக் கூடாதாம்.

'ரெஜினா'

பேப்பர் படிப்பவன்: "பின் தங்கிய மாடுகளுக்கு அமெரிக்கா நிதி உதவி..."

நண்பன்: "டேய்! பத்திரிகையை மறுபடி சரியாப் படி... பின் தங்கிய நாடுகளுக்குன்னுதான் போட்டிருப்பான்!"

—உ. ராஜாஜி

"என்ன தைரியம் இருந்தா எனக்கு லவ் லெட்டர் எழுதி என் கிட்டயே குடுப்பீங்க... இப்பவே போய் மானேஜர் கிட்டே புகார் பண்ணிட்டு வர்றேன்!"

"அந்தக் காதல் கடிதமே மானேஜர் தாங்க. உங்களுக்கு எழுதியிருக்காரு. நேரிலே உங்க கிட்டக் குடுக்கத் தைரியம் இல்லாம என்கிட்டே குடுத்து உங்ககிட்டச் சேர்க்கச் சொன்னாரு!"

—கமலை தியாகராஜன்

கணவன்: "உன்னைப் பார்க்கிற போதெல்லாம் நினைவுக்கு வருது!"

மனைவி: "எதுங்க?"

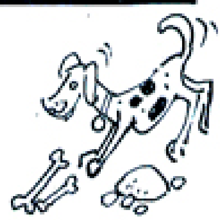
கணவன்: "ஏஷியா-82ன் அதிர்ஷ்ட சின்னமான அப்பு யானைக் குட்டிதான்"

—உ. ராஜாஜி

சென்னை தியாகராய நகரைச் சேர்ந்த ஒரு தம்பதி இறந்துவிட்ட தங்கள் வளர்ப்பு நாய்க்காகத் தனி இடம் விலைக்கு வாங்கிக் கல்லறை கட்டியுள்ளனர். கல்லறை அருகே சலவைக் கல்லில் பின்வருமாறு செதுக்கப்பட்டுள்ளது: Here lies "Boxer" Born on 9-12-1959 Died on 31-8-1971 He was more than a son to us.

—வெம்ஜி

பனியன்கைப்பிடி இழுக்கப்பட்டுச்சுந்தரம் விழித்துக் கொண்டான். சௌதாமினிதான் அவனை எழுப்பியிருந்தாள். ''அப்பா வெளியிலே போய் ரொம்ப நேரம் ஆறதுங்க. கொஞ்சம் பாக்கறீங்களா?'' என்று கவலையுடன் சொன்னாள்.

இருட்டில் வாசற் கதவு சிறிதே திறக்கப்பட்டுச் செங்குத்தாக ஒரு வெள்ளைக் கீறல் தெரிந்தது. சுந்தரம் இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு, ''சும்மா படுத்துக்க. அவரே வந்துடுவாரு'' என்று சொன்னான்.

''அரை மணி போல ஆச்சுங்க. கொஞ்சம் பார்த்துட்டாத் தேவலை'' என்று சௌதாமினி சொன்னாள்.

''ஐயோ, தொந்தரவு செய்யாதேயேன். மனுஷனைக் கொஞ்சம் தூங்க விடு.'' சுந்தரம் மீண்டும் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிட முயற்சி செய்தான். ஆனால் அவனே சிறிது நேரத்தில் விழித்துக் கொண்டு வாசல் கதவுப் பக்கம் பார்த்தான். அந்த வெள்ளைக் கீறல் இன்னும் தெரிந்தது. சௌதாமினியை உலுக்கினான். ''ஏய், கதவைத் தாப்பாப் போடு'' என்றான்.

''அப்பா இன்னும் உள்ளே வரலியே!''

இப்போது சுந்தரம் போர்வையை உதறித் தள்ளி எழுந்து கொண்டான். ''இன்னுமா வரலை?'' என்று கேட்டான்.

''அதான் சொன்னேனே ரொம்ப நேரமா கதவைப் போடறதுக்குத்தான் முழிச்சுண்டே இருக்கேன். ஆனா அப்பா வெளியிலேபோனவரு இன்னும் உள்ளே வரலை.''

சுந்தரம் எழுந்து வாசல் கதவைத் தாண்டி வெளியே சென்று பக்கத்தில் இருந்த பாத்ரூம் கதவருகில் நின்றுகொண்டு ''அப்பா'' என்று குரல் கொடுத்தான். பதில் வராதிருக்கவே, ''அப்பா'' என்று சிறிது உரக்கக் கூப்பிட்டுக் கதவைத் தட்டினான். கதவு திறந்துகொண்டது. அந்த இருட்டிலும் பாத்ரூம் காலியாயிருந்தது. அங்கிருந்த வெள்ளைப் பீங்கான் தெளிவாகத் தெரிந்தது.

சுந்தரம் உள்ளே வந்து, ''அப்பா பாத்ரூம்லே இல்லையே?'' என்றான்.

சௌதாமினி பரபரத்து, ''ஐயோ எங்கே போயிட்டாருங்க?'' என்றாள்.

சுந்தரம் அடுத்த அறைக்குச் சென்று விளக்கைப் போட்டான். அங்கே அப்பா படுத்துக் கொண்டிருந்தார். விளக்கொளியில் கண்கள்கூசியவராக, ''என்னப்பா சுந்தரம்?'' என்று கேட்டார்.

''நீங்க உள்ளே வந்துட்டீங்களா?'' என்று சுந்தரம் கேட்டான்.

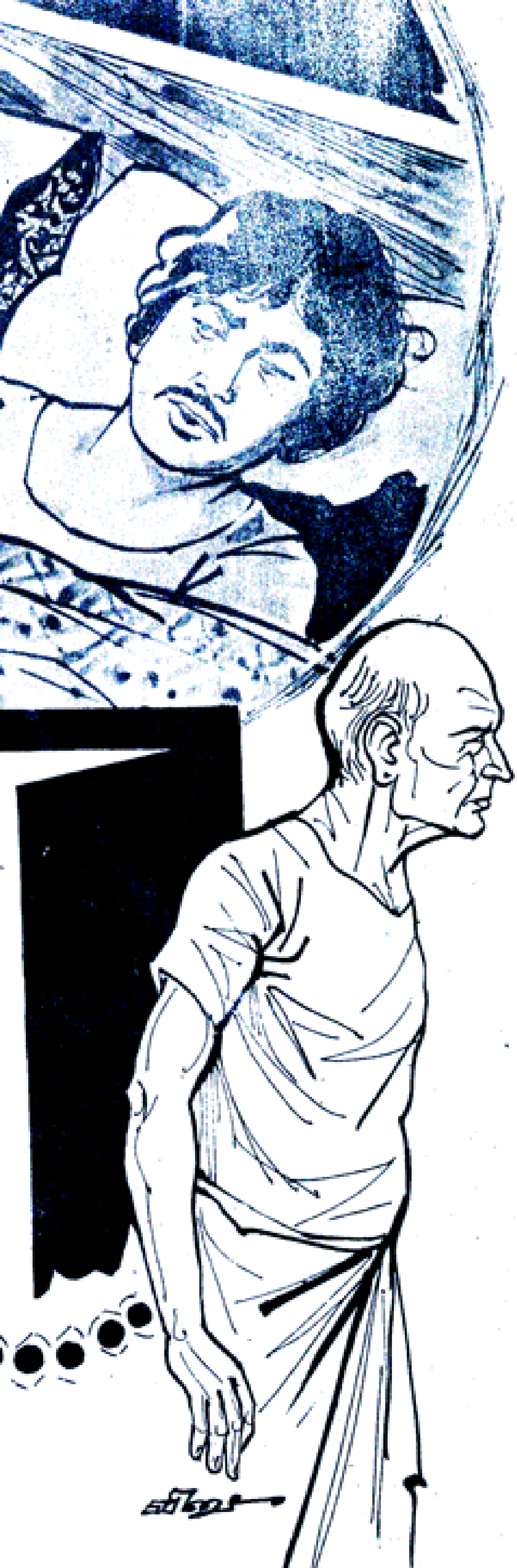
''அப்பவே வந்துட்டேனே'' என்று அவர் சொன்னார்.

சுந்தரம் விளக்கைஅணைத்துவிட்டுப்பல்லைக்கடித்துக்கொண்டான். மீண்டும் முன்னறையில் தன் படுக்

தனியொருவனுக்கு

அசோகமித்திரன்

கையில் போய்ப்படுத்துக் கொண்டு, ''ஏண்டி, அவர்தான் அப்பவே வந்துட்டாராமே'' என்றான்.

''வந்துட்டாரா? வந்தவரு கதவைத் தாப்பாப் போடக் கூடாது?''

''அவர் எப்படிப் போடுவாரு? முண்டம், முண்டம். சரியாக் கவனிக்காம நடு ராத்திரிலே ஆளைத் தூங்க விடாமச் சாகடிக்கறியே?''

''நான்தான் சாகணும். தினம் தினம் இப்படித் தூங்க முடியாமத் திண்டாடிணு நான்தான் சாகணும்.''

''ஆமாம், வாய்க்கு வாய் சாகணும் சாகணும்னு சொல்றது. அவர் வெளியிலே போனதைக் கவனிச்சவ உள்ளே திரும்பி வந்ததையும் கவனிச்சிருக்கிறதுதானே?''

''எனக்கென்ன தெரியும்? நான் கண்ணசந்துட்டேன் போலேயிருக்கு.''

''அதுக்கு என்னை ஏன் கழுத்தறுக்கறே?''

''நான் ஒண்ணும் கழுத்தறுக்கலே. வீட்டைத் திறந்தே போட்டு வையுங்க. இருக்கிற கொஞ்ச நஞ்ச சாமானையும் திருடன் அள்ளிட்டுப் போகட்டும்.''

''போறும் போறும். உன் அருமையான வாயாலே வாழ்த்துப் பாடாதே. ஒரு தடவை திருட்டுப் போனதுக்கே இன்னும் வழி ஏற்படலே....''

சௌதாமினி தனக்குள் முணு முணுத்த வண்ணம் சுருட்டிப் படுத்துக் கொண்டு விட்டாள். இனிமேலும் சர்ச்சையை வளர்க்க மனமில்லாமல் சுந்தரம் எழுந்து வாசற் கதவைத் தாளிட்டான். அந்தக் கதவின் இரு தாழ்ப்பாள்களும் சிறிது தந்திரமாகப் போட வேண்டும். அது அப்பாவால் முடியாது.

அவன் மீண்டும் படுக்கையில் சாய்ந்ததுடன் சௌதாமினி தீர்மானமாகச் சொன்னாள், ''இதோ பாருங்க. இந்த பாத்ரூமை வீட்டுக்காரங்க கிட்டச் சொல்லி உள்ளே வைக்கச் சொல்லுங்க. இல்லே வேறே வீடு பாருங்க. இப்படி தினம் சிவராத்திரியா என்னாலே கண் விழிக்க முடியாது.''

''சிவராத்திரி உனக்கு மட்டும்தானா? என்னையும்தானே கழுத்தறுக்கறே?''

''நான் என்ன கழுத்தறுத்தேன்? உங்கப்பா ராத்திரியிலே எழுந்து ஒண்ணுக்கிருந்துட்டு வந்தா நானாக் கழுத்தறுக்கறேன்?''

''சரி சரி. வாயை மூடு.''

''நான் வாயை மூடிட்டுத்தானே இருக்கேன். வீடு பார்த்தாப்பவே ஒழுங்காப் பாத்திருந்தா இந்த வம்பே இருக்காதே.''

''என்னடி வம்பு? இந்த மாதிரி இடத்திலே மறுபடியும் வீடு கிடைக்குமா?''

''என்ன வீடோ வீடு. மாடிப் போர்ஷன்லே கக்கூசை வெளியில வைச்ச வீட்டை இங்கேதான் பார்க்கறேன்.''

உள்ளே இருந்து அப்பாவின் குரல் கேட்டது. ''என்னப்பா சுந்தரம்? இன்னும் தூங்கலியா?''

''ஆமாம், பெரிசாத் தூங்க விடறீங்களே'' என்று சுந்தரம் வாய்க்குள் சொல்லிக் கொண்டான். முப்பத்தைந்து வயதுக்கான மூப்பு அவனுடைய தூக்கப் பழக்க வழக்கங்களில் சிறிது சிறிதாக மாற்றங்கள் உண்டு

பண்ணிக் கொண்டிருந்தது. இப்போது அவனே எழுந்து பாத்ரூமுக்குப் போய் வந்தான்.

சிறிது நேரத்தில் மறுபடியும் வாசல் கதவு தாழ்ப்பாள் விலக்கப்படும் சத்தம் கேட்டது. சுந்தரம் படுத்திருந்த படியே பார்த்தான். மீண்டும் அப்பா. முந்தின இரவு வந்திருந்த ஒரு விருந்தாளிக்காகச் சௌதாமினி காப்பி கலந்து கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். அவர் காப்பியே சாப்பிடுவதில்லை என்று நிர்த்தாட்சண்யமாக மறுத்த பிறகு அந்த ஒரு தம்ளர் காப்பியை அப்பாவிடம் கொடுத்தது எவ்வளவு தவறு என்று இப்போது தெரிந்தது. அப்பா வேண்டா வெறுப்பாகத்தான் குடித்தார்.

சுந்தரம் படுக்கையில் எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டான். பொழுது விடிந்தவுடன் அப்பாவை டாக்டரிடம் அழைத்துப் போக வேண்டும். அப்பாவுக்காக மட்டுமல்லாமல் தன் சுயநலத்துக்காகவும்தான்.

இம்முறையும் ஏனோ அப்பா வெகு நேரம் எடுத்துக் கொண்டார். அவர் திரும்பி உள்ளே வந்தாரா இல்லையா என்று நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. சுந்தரம் எழுந்து அடுத்த அறை விளக்கைப் போட்டான். அப்பா இல்லை. வாசல் கதவும் உள் தாளிடப் படாமல் மூடியிருந்தது. பாவம், அப்பா. என்ன சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாரோ?

அவன் அப்பாவைப் போய்ப் பார்க்கலாமா வேண்டாமா என்று யோசித்திருந்த நேரத்தில் காலிங் பெல் அடித்தது. அந்த வீட்டில் அது உரக்கச் செயல்படும் சாதனம். அரே அமைதியில் ஆழ்ந்திருக்கும் அந்த வேளையில் அதன் சத்தம் பட்டாசுச் சம்மட்டி போலக் கேட்டது.

சௌதாமினி, சுந்தரத்தின் அம்மா, வேலைக்காரப் பெண் எல்லாரும் விழித்துக் கொண்டு விட்டார்கள். சுந்தரம் விரைந்து சென்று கதவைத் திறந்தான். வெளியே அப்பா நின்று கொண்டிருந்தார்.

''என்னப்பா இது?'' என்று சுந்தரம் கேட்டான்.

''கதவு மூடிண்டு திறக்கவே மாட்டேன்னுது.''

''உங்களைத்தான் இழுத்து மூடிண்டு போகாதீங்கன்னு சொல்லியிருக்கேனேப்பா''

''நான் மூடலேடா. அதுவா மூடிண் டுடுச்சு.''

இந்தக் கதவு வேறு ஒரு கழுத்தறுப்பு. தாளிடாமல் மூடினாலே எப்படி எப்படியோ சிக்கிக்கொள்ளும். அப்பா உள்ளே சென்றவுடன் கதவைச் சரியாக மூட அதை ஒரு முறை முழுதாகச் சுந்தரம் திறந்தவன் ஒரு நிமிஷம் அப்படியே நின்றான். மாடி வீடுகள் நிறைந்த பகுதியா யிருந்தாலும் அங்கு எதிரே ஒரு சேரி உருவாகியிருந்தது. அந்த வீட்டில் குடிபுகுந்து ஒரு மாத காலத்தில் அவன் அந்தச் சேரியைக் கவனிக்க நேரிட்ட தில்லை. அப்பா மாலை நேரத்தில் ஒரு கப் காப்பி அதிகமாகக் 'குடித்ததன் விளைவாக அவன் அன்று அந்தக் குடிசைகளை முதல் மாடியிலிருந்து மங்கலான இரவு வெளிச்சத்தில் நிதானமாகப் பார்க்கச் சந்தர்ப்பம் நேரிட்டது.

எவ்வித அசைவோ சலனமோ இல்லாமல் அந்தக் குடிசைகள் சிறு சிறு திட்டுகள் போல் உறைந்து போயிருந்தன. ஆனால் நூற்றுக் கணக்கான மனித ஜீவன்கள் அக்குடிசைகளுக்கு உள்ளும் புறமும் சுவாசித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். மனித உடலுக்கான எல்லா இயக்கங்களும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். அங்கும் அப்பா போலத் திண்டாடுபவர்கள் இருக்க வேண்டும்.

அது சரி, இந்தக் குடிசைக்கான பாத்ரூம்கள் எங்கிருக்கின்றன? பல குடிசைகளுக்குப்பக்கத்தில் தட்டி மறைவு இருக்கும், அது குளிப்பதற்கு. வீடுகளுக்கு இருப்பது போல இந்தக் குடிசைகளுக்கும் கட்டுத் திட்டம் வைத்திருந்தால் இந்தக் குளியல் தண்ணீருக்குச் சீராக வாய்க்கால் வெட்டி விட்டு எல்லாத் தண்ணீரும் சாக்கடையில் போய்ச் சேர்ந்துவிட ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால் அப்படி நேர்வதில்லை. ஒவ்வொரு குடிசையிடமும் ஒரு பள்ளம். மனிதர் குளிப்பதை ஒரே நேரத்தில் சுகாதாரமும் சுகாதாரமற்றதாகவும் மாற்றக்கூடிய பள்ளம். இது குளிப்பதற்கு. ஆனால் மறைவு தேவைப்படும் மற்றவைக்கு?

சுந்தரம் உள்ளே வந்து படுத்துக்கொண்டான். பொழுது விடிய இன்னும் மூன்று மணி நேரமாவது ஆகும். அதுவரை தூங்கலாம்.

ஆனால் தூக்கம் வரவில்லை. இனிமேல் தூக்கம் வருவது அவ்வளவு எளிதாக இருக்காது. முதுகுத்தண்டில் இலேசாக ஒரு வலி கிளம்பி யிருக்கிறது. வயிறு பசிப்பது போலவும் இருக்கிறது. அரை குறையாக எப்பொழும் கிளம்புகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்தத் தலை கட்டுக்கடங்காத யோசனைகளால் வெடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எண் சாண் உடம்புக்கும் தலையே பிரதானம். எண்

சிந்தனைக்குச் சில!

மத உணர்வால் ஆத்மாநுபவம் பெற்ற மனிதர் பயத்திலிருந்து விடுபட்டிருப்பார்; பகையிலிருந்தும் விடுபட்டிருப்பார்!

—டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன்

குரு யார் என்றால் அவர்தான் கிருஷ்ண பரமாத்மா. உலகில் எல்லோருக்கும் குருவாக உள்ளவர் கிருஷ்ண பகவான்தான். இவ்வளவு உயர்ந்த பாரம்பரியத்தில் வந்தது தான் மக்கள் சமுதாயம்.

— ஜயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள்

எதுவரை (ஒருவன்) பொருள் சம்பாதிப்பதில் ஈடுபடுகிறானோ அதுவரைதான் ஒரு சுற்றத்தினர் பற்றுள்ளவரா யிருப்பார்கள். அதன் பின்னர் முதுமை நலிவுற்ற உடலோடு வாழ்க்கையில் வீட்டார் எவருமே வாய் வார்த்தை கூடக் கேட்பதில்லை.

—பஜகோவிந்தம்

சாண் உடம்புக்கும் தலையே பிரதானத் தொல்லை.

சுந்தரம் தலைமீது ஒரு தலையணையைக் கவிழ்த்து மூடித் தூங்க முயன்றான். இந்த வயதில் தூக்கம் வர இவ்வளவு பாடுபட வேண்டியிருந்தால் அப்பா, பாவம், எவ்வளவு தான் திண்டாடிக் கொண்டிருப்பார்? நாசமாகப் போகிற கக்கூஸ்! இந்திய வீட்டு சாஸ்திரத்தில் கக்கூஸ் என்ற பேச்சே கிடையாது. அந்த சாஸ்திர காலத்து வீடுகள் இப்போது இல்லாமல் போகலாம். ஆனால் இன்றும் அங்கங்கு பழைய கோட்டைகளும் அரண்மனைகளும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. திருமலை நாயக்கன் மகால், செஞ்சிக் கோட்டை, எல்லாவற்றுக்கும் சிகரமாக ஃபதேபூர் சிக்ரி, என்கிற மத்திய கால நகரமே இப்போது இன்னும் பழுதடையாமல் அப்படியே இருக்கிறது. அந்த ராணிகளும் ராஜாக்களும், அவர்களுடைய எண்ணற்ற பணியாட்கள், அடிமைகளும் எப்படிச் சமாளித்தார்கள்? சரித்திரம் இதெல்லாம் பற்றிச் சொல்வதில்லை. அந்தப்புரத்துப் பெண்மணிகள் எங்கு குளிப்பார்கள், எப்படிக் குளிப்பார்கள் என்று மணக்க மணக்க 'கைடு'கள் விவரிக்கிறார்கள். குளிப்பதோடு உடல் சுத்தம் அடைந்து விடுகிறதா? இல்லாததினால் தானே இந்த முதிர்ந்த வயதில் அப்பா மனங்குன்றிப் போகும்படி நடந்துவிடுகிறது? மறுபடியும் வாசல் கதவு மெதுவாகத் திறக்கப்படும் சத்தம் கேட்டது. சுந்தரம் கையை நீட்டிப் பார்த்தான். சௌதாமினி தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அப்பா தான் மறுபடியும் பாத்ரூமுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார். சுந்தரம் மெதுவாக, ''அப்பா'' என்று குரல் கொடுத்தான். பதில் கிடைக்கவில்லை. அப்பா வெளியே சென்றிருக்க வேண்டும்.

இன்று ஓரிரவிலேயே சுந்தரத்துக்குத் தெரிந்து அப்பா மூன்று முறை வெளியே போய்விட்டு வரும்படி நேர்ந்து விட்டது. சுந்தரத்துக்கு ஊரெல்லாம் கட்டணக் கழிப்பிடம் என்று கட்டி வருவது கவனத்துக்கு வந்தது. அவன் சிறுவனாக இருந்தபோது அப்பாவும் அவனுமாக ஒரு முறை மவுண்ட் ரோடுக்குச் சென்றிருந்தபோது இந்த வசதிக்காக அப்பா தேடியது நினைவுக்கு வந்தது. அப்போது அண்ணா சிலை இருக்கும் இடத்தில் பூமிக்குக் கீழே படி இறங்கிச் சென்றார்கள். அந்தப் புரியாத வயதிலும் சுந்தரத்துக்கு அங்கே செல்வது பயமெழுப்பியது. அப்போது அந்த இடத்தைப் பயன்படுத்துவதற்குக் காசு பணம் கிடையாது. இப்போது அம்மாதிரி இடங்களையெல்லாம் அகற்றி விட்டார்கள். புதிதாகக் கட்டணக் கழிப்பறைகள். வாசலில் பட்டியல். இதற்குப் பத்துக் காசு இதற்குப் பதினைந்து காசு. இதற்கு.... இத்தோடு இன்னொரு அறிவிப்பையும் எழுதிவிடலாம். காசு கொடுக்க முடியாதா? போ, ஒதுக்குப்புறமாக உள்ள சந்தையும் சுவரையும் தேடிப் போ! இதை ஆண்கள் செய்துவிடலாம். பெண்கள்?

இந்தச் சேரிக்காரர்களிடம்தான் இதற்கெல்லாம் ஒவ்வொரு முறையும் பணம் காசு இருக்குமா? சேரியில்கூட வசிக்க முடியாமல் நடை பாதைகளிலும் தெருவோரங்களிலும் வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? முன்பாவது ஒரு சில இடங்களே நாற்றமெடுக்கும் அசிங்கமாக இருக்கும். இனி ஊரே அப்படியாக வேண்டியதுதான்.

காலையில் எழுந்தவுடன் டீ குடிப்பதற்காகச் சில நாணயங்களைப் பத்திரப்படுத்தியவர்கள் இனி காலைக் கடன்களைக் கழிப்பதற்கும் காசு தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும். மறைவிடம் தேவைப்படும்போது அவர்களிடம் காசு இருக்க வேண்டும். அல்லது காசு இருக்கும்போது மறைவிடத்தை நாடிப் போக வேண்டும். உடல் இயக்கங்கள் கையில் இருக்கும் சில்லறைக்குத் தகுந்தபடி இயங்க வேண்டும். இது சாத்தியமா? இதுதான் சாத்தியமாக வேண்டுமென்றால் எவ்வளவு கொடுமை!

அப்பாவுடைய முனகல் கேட்டது. அவர் மெதுவாக உள்ளே நுழைந்து சுந்தரத்தைத் தாண்டி அவர் படுக்கும் இடத்துக்குச் சென்றார். சுந்தரம் ஓசைப்படாமல் எழுந்து வாசல் கதவைத் தாளிட்டு வந்தான்.

இந்தியாவின் தலைசிறந்த கார்டூனிஸ்ட் ஆர். கே. லக்ஷ்மண் நேருவைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது ''நீண்ட நாட்களாகவே முயன்றும் நேருவை என்னால் நகைச்சுவை ஓவியத்தில் அமைக்கமுடியவில்லை. நூறு வகையான முறைகளில் முயன்று பார்த்தேன். எனக்குக் கிடைத்தது தோல்விதான்'' என்று கூறுகிறார்.

—டி. எல். ரெட்டி

கவிஞர் சுரதா சிறிய வயதில் பாரதிதாசனைப் பார்க்க ஆசைப் பட்டாராம். கையில் காசில்லாததால் போக முடியவில்லை. கோயில் சுவருக்கு வெள்ளை அடித்தாராம். 6 நாட்கள் கூலி ரூபாய் ஒன்னரை கிடைத்ததாம். அதைக் கொண்டு பாரதிதாசனைப் போய்ப் பார்த்தாராம்.
—கவிஞர் சுரதாவின் மணி விழாவில் கேட்டது.

—கார்பன்

அதிகாரமில்லாத பிரதமர்!

கி. ராஜேந்திரன்

லண்டன் பத்திரிகை ஒன்றுக்கு அளித்த பேட்டியில், ''உலகிலேயே சக்தி வாய்ந்த பெண்மணி'' என்று என்னைப் பற்றிக் கூறப்படுவது அபத்தம்'' என்று கண்டித்தார் பிரதமர் இந்திரா காந்தி. ''பிரிட்டிஷ் பிரதமருக்கோ அமெரிக்க அதிபருக்கோ உள்ள அதிகாரம் கூட எனக்குக் கிடையாது'' என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல, ''ஓர் உபயோகமற்ற நபரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கக் கூட என்னால் முடியாது'' என்றும் வருந்தியிருக்கிறார்.

எனக்கு ரொம்பக் கவலையாகப் போய் விட்டது. இதை என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. எப்படியும் இதன் உண்மையை ஆராய்ந்து பார்த்து விடுவது என்று தீர்மானித்து டில்லிக்கு விரைந்தேன்.

எல்லா ஜனாதிபதிகளையும் போல் ஜெயில் சிங்கும் 'ரப்பர் ஸ்டாம்ப்' என்றே வர்ணிக்கப்படுவதால் அவர் பிரதமருக்கு அபரிமித அதிகாரங்கள் உண்டு என்று அடித்துச் சொல்லுவார் என எதிர்பார்த்துப் போன எனக்கு ஏமாற்றமே காத்திருந்தது.

தாடியைத் தடவிக் கொண்டு சிரித்தார். கண்கள் மூக்குக் கண்ணாடிக்குப் பின்னால் குறும்புத்தனமாகப் பிரகாசித்தன. ''பிரதமருக்காவது அதிகாரமாவது? ஒரு மண்ணும் கிடையாது'' என்றார் ஜெயில் சிங். ''நான் உள்துறை அமைச்சராக இருந்து எதையும் சாதிக்கவில்லை என்பதால் அவருக்கு என்னிடம் ஏமாற்றம்தான். அதனால் என்னை மூட்டை கட்டி வீட்டுக்கா அனுப்பிவிட்டார்? ஒரு கவிதை கூறுகிறேன் கேள்!

கல்தா எனக்குக் கொடுத்தாலும்
சல்தா மைனே மேல் மாடி!
பல்டி தஹி சம்ஜோ பாயி!''

''புரிந்தது! புரிந்தது!'' என்று அலறினேன். மேலும் இரண்டு கவிதைகளை எடுத்து விடுவாரோ என்று எனக்குப் பயம்!

''ஷாபாஷ்!'' என்றார் ஜெயில் சிங்.

''மாதாஜி சட்டங்களை இயற்றலாம். ஆனால் கையெழுத்துக்கு என்னிடம்தானே அனுப்பணும்! பாவம் இப்படி அதிகாரமே இல்லாத அவரை நினைத்தால் எனக்குப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. 'இனி நிறைவேறும் சட்டங்களில் ஜனாதிபதி கையெழுத்து தேவையில்லை; பிரதமரே போட்டுக் கொள்ளலாம்' என்று அவர் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றி என்னிடம் அனுப்பி வைத்தால் நானும் மகிழ்ச்சியோடு கையெழுத்துப் போடுவேன். அப்பத்தான் என் மனசும் நிம்மதி அடையும்'' என்றார்.

என் ஏமாற்றத்தைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் விடைபெற்று ராஜீவ் காந்தியை அணுகினேன். அம்மாவுக்கு அதிகாரமில்லை என்று ஒப்புக்கொள்ள அவருக்கு மனமே வராது என்று நினைத்தேன். ஆனால் இங்கும் என் ஆசையில் மண்தான் விழுந்தது.

''ஹாம்'' என்று ஒரு பெருமூச்சுடன்-தொடங்கி முடிக்கு முன்னர் முப்பது பெருமூச்சு விட்டார் ராஜீவ்: ''ஹாம்! அம்மாவுக்கு அதிகாரமாவது? ஹாம்! வெறும் வெத்து வேட்டு. ஹாம்! அவருக்கு உண்மையிலேயே அதிகாரம் இருந்தால்.... ஹாம்! எனக்குக் குறைந்தபட்சம் இதற்குள் ஒரு துணைப் பிரதமர் பதவியாவது தந்திருக்க மாட்டாரா? ஹாம்! அதுதான் போகட்டுமென்றால் என் மகனை இன்னமும் 'எதிர்காலப் பிரதமர்' என்று அம்மா அறிவிக்காமலேயே இருக்கிறாரே! ஹாம்... டயானாவுக்கும் சார்ல்ஸுக்கும் நேற்றுப் பிறந்த பயல். அவனுக்கு இதற்குள் எதிர்கால பிரிட்டிஷ் மன்னன் என்று பட்டம், பதவி, சொத்து, சுதந்திரம் எல்லாம் கொடுத்தாகி விட்டது. போதாக் குறைக்கு அரசாங்க கஜானாவிலிருந்து அந்த இரண்டு மாசக் குழந்தைக்குக் கணிசமான பணமும் மாதா மாதம் தரப்படுகிறது தெரியுமா? ஹாம் இந்த அம்மாவும் இருக்கிறாரே. ஹாம்! என்ன பிரயோஜனம்? ஹாம்!''

அவர் ஏக்கத்தைக் காண எனக்குப் பரிதாபத்தால் அழுகையே வந்து விட்டது. சில இ. காங்கிரஸ் நாடாளு மன்றப் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்தேன். ''ஸார்! பிரதமருக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று நீங்களாவது சொல்லுங்க ஸார்! ப்ளீஸ்!'' என்றேன்.

''பிரதமருக்கு அதிகாரமா? பூ! பூஜ்யம் தான்'' என்றனர். ''அவர் நாடாளு மன்

றத்தில் ஒரு மசோதா கொண்டு வரலாம்; ஆனால் அதைச் சட்டமாக்குவது நாங்கள் தான் தெரியாதா? நாங்கள் தலையாட்டிப் பொம்மைகளாகச் செயல்படாவிட்டால் அல்லது தூக்கச் சொன்னபோது கை தூக்க மறுத்தால் அவர் கொண்டு வரும் மசோதாவின் கதி என்ன? யோசித்துப் பார்!'' என்று வீராவேசமாக மார் தட்டினர்.

அவர்களிடமிருந்து கழன்று கொண்டு பிரதமரின் காரியாலயத்திலும் இல்லத்திலும் பணியாற்றும் சில அதிகாரிகளை அணுகினேன். ''ரொம்ப நம்பிக்கையோடு உங்களிடம் வந்திருக்கிறேன். பிரதமருக்கு அளவற்ற அதிகாரங்கள் உண்டு என்று நீங்களாவது ஒப்புக்கொள்ளுங்கள்'' என்றேன்.

''சேச்சே! அதெப்படி நாங்கள் சொல்வோம்? பிரதமருக்கு உண்மையில் அதிகாரம் இருந்தால் காணாமல் போன கோப்பு திரும்பக் கிடைத்திருக்குமா? கோப்பு காணாமல் போனதாகத்தான் எங்களால் உறுதி அளிக்க முடிந்ததே தவிர அது திரும்பவும் கண்டெடுக்கப்படுவதைப் பிரதமரால்கூடத் தடுக்க முடியவில்லையே!'' என்றனர்.

ஆர். வி.க்கு அம்மையாரிடம் ரொம்பவும் பயபக்தி என்பதால், அவர் எப்படியும் என் கட்சி பேசுவார் என்று ஆவலோடு அவரைப் போய்ப் பார்த்தேன்.

''தத்துப்பித்தென்று உளறாதே! இந்திரா காந்திக்கு இம்மி அதிகாரமும் கிடையாது'' என்றார்.

நான் விடவில்லை. ''டபாய்க்காதீர்கள்! ஸார்! நிதி அமைச்சர் பதவியிலிருந்து முழுசாக இரண்டு பட்ஜெட் சமர்ப்பிப்பதற்குள் உங்களை இலாகா மாற்றம் செய்தாரே அது அவர் அதிகார பலத்தைக் காட்டவில்லையா?''

''அசடே! அவருக்கு உண்மையில் அதிகாரம் இருந்தால் என்னை வீட்டுக்கே அனுப்பி யிருப்பார்!''

''மறுபடி அமைச்சரவை மாற்றங்கள் என்று பேச்சு அடிபடுகிறதே!''

''அப்படித்தான் பயமுறுத்துகிறார்கள். இந்த முறை அவர் என்னை வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுவதாய் இருந்தாலும் என் கண் பார்வை சரியில்லாததால் நானே பதவி துறந்து வந்து விடுவேனே தவிர என்னைப் பதவி நீக்கம் செய்ய அவருக்கு அதிகாரமே கிடையாது. புரிந்ததா!''

சொல்லி முடியாத ஏமாற்றத்தோடு நான் தமிழகம் திரும்பிக் கருணாநிதியைச் சந்தித்தேன். அவர் ஒரு குரல் அழுதார். ''பிரதமருக்கு மெய்யாலும் அதிகாரம் இருக்குமானால் எமெர்ஜன்ஸி காலத்தில் என்னைப் பதவி இறக்கம் செய்த அவர், எம். ஜி. ஆரை இன்னமும் விட்டு வைப்பாரா? எத்தனை லஞ்ச ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்களை அவர்மேல் சுமத்தியாகி விட்டது? பாத யாத்திரை செய்து உள்ளங்கால் கொப்புளித்ததுதான் மிச்சம்!''

எம். ஜி. ஆராவது நிச்சயம் பிரதமரின் அதிகார பலத்தை ஒப்புக்கொள்வார் என்று நினைத்தேன். ஒரே கேள்வியில் என்னை வாய் அடைத்துப் போகச் செய்து விட்டார்: ''அம்மையாருக்கு அதிகார பலம் இருக்குமானால் சத்துணவுத் திட்டத்தை மனமார, வாயார, நெஞ்சகுளிர, நயம்பட, நல்லிதயத்தோடு, நாமெல்லாம் மகிழ, பெருமிதத்தோடு பாராட்டியவர் அதற்கு ஓர் ஆயிரம் கோடி கொடுத்திருக்க மாட்டாரா?''

ஏமாற்றம் மார்பை அழுத்த கடைசி முயற்சியாகச் சாலையோடு போன ஸ்ரீமான் பொது ஜனத்தைக் கேட்டேன்.

''அவங்களுக்கு ஏதுங்க அதிகார பலம்? அதிகாரம் இருந்துச்சின்னு விலைவாசியெல்லாம் இப்படி நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கிட்டே போக விடுவாங்களா?''

தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு வீடு திரும்பினேன்.

''என்ன, இப்படி எதையோ பறிகொடுத்த மாதிரி வந்து நிக்கறேள்?'' என்றாள் மனைவி.

நான் விஷயத்தைக் கூற இடி இடி என்று சிரித்தாள்.

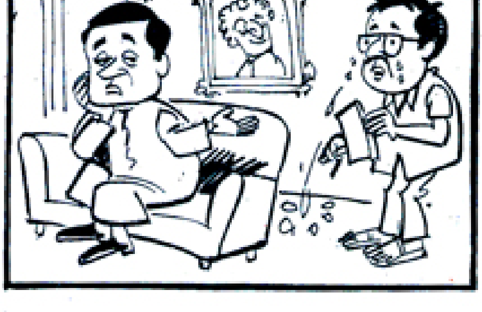
''நம் பிரதமருக்கு அதிகார பலம் இருப்பதாக அவருக்கு ரொம்ப நெருங்கினவங்ககூட ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேங்கறாங்கன்னு சொல்றேன். இந்த அநியாயத்தைக் கேட்கும் நீ சிரிக்கிறியே'' என்றேன் விசனத்துடன்.

''அடடா! ஒரு வெள்ளி விழாக் காலம் என்னோடு வாழ்ந்தும் உங்களுக்கு இந்தச் சாதாரண விஷயம் புரியலையே! உங்கள் சாமர்த்தியத்தை யாரிடம் சொல்லி அழ!''

நான் திருதிருவென்று விழிக்க மேலே தொடர்ந்தாள்:

''ஏன்னா! பிரதமரே தமக்குப் போதிய அதிகார பலம் இல்லேன்னு பத்திரிகை பேட்டியிலே சொல்லிக் குறைப்பட்டுக் கொண்டப்புறம் அதை மறுத்து அவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதாச் சொல்ல இவர்களில் யாருக்காவது தைரியம் வருமா?''

என் சந்தோஷம் எல்லை கடந்ததாயிற்று!

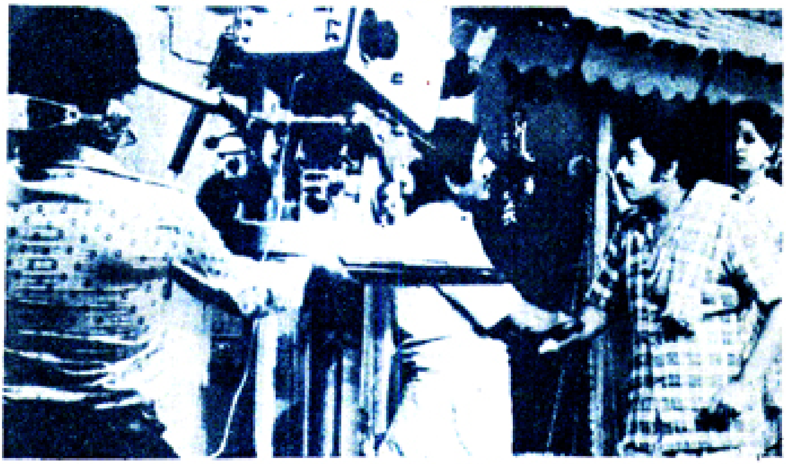

கடைசி ஆசை

எண்ணற்ற தொலைக் காட்சி நாடகங்களிலும், இசைக் கச்சேரிகளிலும் 'ராஜ்யமில்லா ராஜாக்கள்' என்ற ஒரே ஒரு தமிழ்ப் படத்திலும் பங்கேற்றுள்ள தேவராஜன் என்ற தேவாவின் தந்தை மரணத்தின் தருவாயில் வெளியிட்ட கடைசி ஆசை, உயிருள்ள ஒவ்வொருவரும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய ஒன்று.

''மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பு கல்லூரி ஒன்றின் ஆண்டு விழாவுக்கான இசைக் கச்சேரியில் நான் கலந்து கொண்டிருந்தபோது என் தந்தை 'ஹார்ட் அட்டாக்' காரணமாகத் தனியார் மருத்துவ மனையின் 'இன்டன்ஸிவ் கேர் யூனிட்டில்' இருப்பதாகத் திடீரென்று வந்த செய்தியை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. மலை போல் இருந்த அவரின் இதயத்தில் எப்படி இடி விழுந்தது எனப் புரியவில்லை.

உடனே மருத்துவ மனைக்கு ஓடினேன். என் தந்தையைச் சுற்றி என் சகோதர சகோதரிகள்... தன்னைச் சுற்றி நிற்கும் எங்களை ஒருமுறை விழிகளால் சுழற்றிய எங்கள் தந்தை, 'பேசக் கூடாது' என டாக்டர்கள் தடுத்திருந்த போதிலும், ''டேய்... இனி மேல் நான் பிழைக்க மாட்டேன்.... இன்று வரை நாம் எல்லோரும் ஒரே வீட்டில் ஒரே குடும்பமாக வாழ்ந்து வந்தோம்.... என் மரணத்துக்குப் பிறகும் நீங்கள் பிரிந்து விடாமல் இப்போது இருப்பது போல் ஒரே வீட்டில் இருக்க வேண்டும். இது என்னுடைய கடைசி ஆசைகளுள் ஒன்று... முதவில் இந்த ஆசையை நிறைவேற்றுவோம் என்று சத்தியம் செய்யுங்கள்'' என்றார். நாங்களும் அப்படியே செய்தோம்.''

''அந்த சத்தியத்தை நீங்கள் காப்பாற்றி வருகிறீர்களா?''

''சத்தியமாகக் காப்பாற்றி வருகிறோம்... மயிலாப்பூரில் உள்ள குடும்பங்களிலேயே எங்கள் குடும்பமே பெரிக என்று பெருமைப் படுகின்ற அளவுக்கு எங்களுக்குச் சொந்தமான ஒரே வீட்டில் — ஒரே குடும்பமாக வாழ்ந்து வருகிறோம்.''

''உங்களுக்கு எத்தனை சகோதரர்கள்... சகோதரிகள்?''

''எனக்கு நான்கு சகோதரர்கள் மூன்று சகோதரிகள்... ஆக மொத்தம் நாங்கள் எட்டுப் பேர்... எல்லோருக்கும் திருமணமாகி விட்டது....''

''எட்டுக் குடும்பங்கள் ஒரே வீட்டில் வாழும்போது மனக் குறைகள் இல்லாமல் இருக்காதே....''

''எங்கள் வீட்டைப் பொறுத்த வரையில் இதுவரை யாருக்கும் எந்தக் குறையும் இல்லை. பிறரிடம் குற்றம் காணும் குணத்தை நாம் கைகழுவி விட்டால் மனக் குறை ஏற்படுவதற்கே வழியில்லை. இந்தக் குணம் எங்கள் வீட்டில் எல்லோருக்கும் இயற்கையாகவே அமைந்துள்ளது. மேலும் தந்தைக்குக் கொடுத்த சத்தியத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற மனப் பயம் இதுவரை எங்களிடையே ஒற்றுமையை நிலவ செய்துள்ளது.''

※ நடிகர் முத்துராமன் நடித்த கடைசி டி. வி. நாடகமான 'அமுதசுரபி'யில் முத்துராமனோடு தேவா

''உங்கள் தந்தையின் இந்த ஆசையால் ஏற்பட்ட நன்மைகள்?''

''பல உண்டு. தனிக் குடும்பத்தை விடக் கூட்டுக் குடும்பத்தில் நன்மைகள் பல உண்டு. உதாரணமாக எங்களின் பூர்வீகச் சொத்தான வீட்டில் நாங்கள்தொடர்ந்து வசித்து வருவதால் இதுவரை எங்களுக்குள் பாகப் பிரிவினைஎன்றே சொல்லெழவில்லை. அதனால் ஒற்றுமை வளர்கிறது.''

''உங்கள் தந்தையின் இரண்டாவது கடைசி ஆசை என்ன?''

''என் சகோதரிகள் சகோதரர்கள் அனைவரையும் வெளியே போகச் சொல்லிவிட்டு என் தந்தை வெளியிட்ட ஆசை இதுதான்... ''தேவா... நாடகம், சினிமா என்று கிளம்பி விட்டாய்...அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் நீ வீட்டுக்கு வெளியே சந்திக்கும் ஒவ்வொரு பெண்ணையும் உன் சகோதரியாக நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும்... மறந்தும் நீ பாட்டிலைத் தொடக் கூடாது.''

தேவராஜின் கண்கள் குளமாகின்றன. நான்விடைபெறுகிறேன். **ஏ.வி.எம். கணேஷ்**

Printed by V. Murali and Published by V. Vaidyanathan on behalf of Messrs Bharathan Publications Private Ltd, at the Bharathan Press Race Course Road Guindy, Madras-600 032. (Phone: 431543)
Assistant Editor: P.S. Mani Layout Artist: Nambi Editor: K. Rajendran

தண்ணீர்...! FUNநீர்!

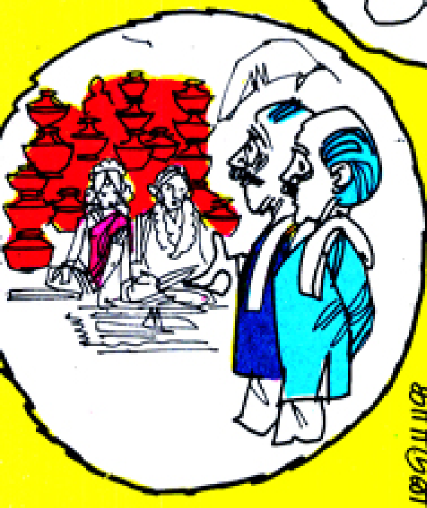
''கயிறு இழுக்கும் போட்டி
யில் வெற்றி பெறும் டீம்
காப்டனைத்தான் நான் கல்யா
ணம் செய்துக்கப் போறேன்!''
''எதுக்குடா இப்படி ஒரு
கண்டிஷன்?''
''எங்க வீட்டுக் கிணற்றில்
தண்ணீர் அவ்வளவு ஆழத்தில்
இறங்கிட்டுது!''

''மாமி! அம்மா இந்த டம்
ளரில் கொஞ்சம் தண்ணீர்
வாங்கிட்டு வரச் சொன்னு.
நாளைக்குத் திருப்பித்தந்துடறு
ளாம்!''

''எங்க ஏரியாவிலே தண்
ணீர் பஞ்சம்!''
''ஹூம், இவ்ளோதானே!
எங்க ஏரியிலேயே தண்ணீர்ப்
பஞ்சம்!''

''மணமக்களுக்கு இரண்டு பக்கமும்
குடங்களை வெச்சு அலங்கரிச்சிருக்காங்களே
ஏன்?''
''ரொம்ப தூரத்தில் இருந்து குடத்தில்
தண்ணீர் கொண்டு வரும்போது காதல்
மலர்ந்து கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்
டார்களாம்!''

ஜோக்ஸ்: எஸ். சந்திரசேக

கார்ட்டூன்: ...

''இந்த ஆபீசில் குடிக்கத் தண்ணீர்
கேட்டால்கூட கூல் டிரிங்ஸ்தான் கொண்டு
வந்து கொடுப்பாங்க!''
''அவ்வளவு வாபம் வருதா என்ன?''
''இல்லே. அவ்வளவு தண்ணீர்க்

REGISTERED No. M. 4392
Registered as a Newspaper in Sri Lanka

இப்போது! இந்தியாவிலே!
சிகப்பழகு தரும் உலகுபுகழ்க் கண்டுபிடிப்பு!

சருமத் தெளிவுடன் சிகப்பழகு தரும் ஒரு சிறப்புப் பொருள் அடங்கியது.

கதிரொளி பட்டுக் கறுக்காமல் தடுக்கும் வெய்யில் மதிப்பு சாதனம் உள்ளடக்கம்.

மாசுமறு நீக்கும் விஞ்ஞான அமைப்பிலக்கணம் (ஃபார்முலா)

சரும செழிப்புக்கான சாரவளப்பச் சத்து இதில் மிகுதி

பரிபூரண சிகப்பழகு சாதன க்ரீம்

கனவு பலித்தது! பொன்வண்ணம் மேனிமீது பூக்க— செவ்வழகு செழிக்க, இதோ **கிளியர்-டோன்** — பாரெங்கும் பலகோடி அழகு மாந்தர் பல நாட்டினர் வெகுவாகப் பயன்படுத்தும் சிகப்பழகு க்ரீம்.

கிளியர்-டோன் — பன்னாட்டுலக மருந்தாராய்ச்சிப் பயனும்— விஞ்ஞான ஆக்கமுறைச் சிகப்பழகு க்ரீம்— இதனை இப்போது உங்களிடம் கொணருவோர் நிகோலஸ் லேபரடரீஸ் இந்தியா லிமிடெட்.

சருமத் தெளிவுடன் சிகப்பழகு மலரவைக்க கிளியர்டோன் க்ரீமில் இருப்பதென்ன— இந்தியாவில் கிடைக்கின்ற வேறெந்த க்ரீமிலும் இல்லாத ஒரு சிறப்புப் பொருள்; பலநாட்டுலகிலும் ஏற்புப் பெற்ற ஃபார்முலா.

இயற்கையோடு இயற்கையாய்ச் செயல்படும் **கிளியர்-டோன்** அழகு 'செப்பாக்குது' உங்கள் மேனியை, நீக்குது மாசுமறுக்களை, க்ரீம் இதன் விஞ்ஞான அமைப்பிலக்கணமோ.

சூரிய ஒளியிலுள்ள கேடான அல்ட்ரா — வயலெட் கதிர்களை உடம்பின் மேல் பட விடாமல் தடுத்துக் காத்திடுகிறது மேனி கறுக்கா வண்ணம். அதோடல்ல, உங்கள் சருமத்திற்குத் தேவைப்படும் மழமழ சாரத் தளதளப்பை வழங்குகிறது **கிளியர்-டோன்**. பாரீர் வண்ணமாறுதல்— வேளை தவறாமல் 6 வாரம் **கிளியர்-டோன்** உபயோகிக்கும் பலன்கள் ஒரே பார்த்துப் பூரித்தே போவீர்கள்!

சிகப்பழகு ரகசியம்— இயற்கையாய் உமக்கே.

லண்டன்-பாரீஸ்-நியூயார்க்.